

Fish lovers

Αφιέρωμα στα καλύτερα
ψαροεστιατόρια
της πόλης

Έτσι θα γίνει
το **MINION**

Της Κατερίνας Καμπόσου

DINE
ATHENS

BY ALPHA BANK

In partnership with Mastercard

1-21/3/2023

ΤΡΩΜΕ ΕΞΩ!

voice
ATHENS

Το ΕΣΠΑ

δε χτίζει
μόνο γέφυρες

γκρεμίζει
ανισότητες

875.000 άτομα
επωφελούνται από
υποστηριζόμενες δομές

espa.gr

choose

Το ΕΣΠΑ με τα έργα και τις δράσεις του προσφέρει σημαντικά οφέλη στην κοινωνία. Ισότητα και με διαφάνεια. Για να μπορεί ο καθένας από εμάς να βλέπει το σήμερα με σιγουριά και το αύριο με αισιοδοξία.

Απασχόληση:

- Ωφελούμενοι: 133.000 άνεργοι - 105.000 μακροχρόνια άνεργοι - 177.000 (αυτό)απασχολούμενοι - 125.000 νέοι έως 29 ετών
- 3.100 σχέδια για δημιουργία νέων επιχειρήσεων, στις οποίες δημιουργούνται 2.150 νέες θέσεις εργασίας
- 500.000 άνεργοι ωφελούνται μέσω νέων προγραμμάτων

Υγεία:

- 9,6 εκατ. πολίτες καλύπτονται από βελτιωμένες υπηρεσίες υγείας
- 615.000 άτομα που πλήττονται από τη φτώχεια ωφελούνται από τις υπηρεσίες των 141 Τοπικών Μονάδων Υγείας

Καθώς το ΕΣΠΑ 2021-2027 ξεκίνησε ήδη, το ΕΣΠΑ 2014-2020 ολοκληρώνεται φέτος με απόλυτη επιτυχία κατακτώντας πρωτιές στην απορρόφηση κονδυλίων

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά
και Επενδυτικά Ταμεία

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΖΑΝΕΡΗΣ

Τι συμβαίνει με τα μπρούτζινα πόμολα των αθηναϊκών σπιτιών στην περιοχή των Εξαρχείων;

Πριν από λίγες ημέρες έλαβα ένα μείλ από τον γκαλερίστα **Γιώργο Τζανέρη** που διατηρεί μια μικρή αλλά πολύ όμορφη γκαλερί, την Genesis, στην οδό Χάρητος στο Κολωνάκι. Είχε τίτλο «Μια μικρή είδηση (ίσως ασήμαντη για κάποιους) καθημερινής ζωής στην Αθήνα». Έγραφε μεταξύ άλλων ο καλός μου φίλος: «Πόσο πολύ μπορεί να χαλάσει η ημέρα σου όταν πας να κλείσεις την πόρτα του σπιτιού σου και σου έχουν κλέψει το παλιό μπρούτζινο χερούλι που ήταν εκεί για πάνω από 100 χρόνια; Ξυπνήσαμε σήμερα με άλλη μία έκπληξη στη ζωή μας. Με θλίψη διαπιστώσαμε ότι είχαν κλέψει στη σειρά όλα τα πόμολα των νεοκλασικών στη Νεάπολη. Οι άνθρωποι που μένουμε εκεί κοιτούσαμε με απορία ο ένας τον άλλον. Δεν είναι ότι δεν ξέρουμε ποια τύχη τα περιμένει. Θα πάνε κι αυτά για λιωσίμο μαζί με τα άλλα». Τον πήρα τηλέφωνο και του ζήτησα να κάνει με την κάμερα του κινητού του ένα προσωπικό φωτορεπορτάζ καθώς κατεβαίνει από το σπίτι του προς την γκαλερί. Την επόμενη κιόλας ημέρα μου έστειλε αυτές τις φωτογραφίες που βλέπετε. «Δεν έκανα μεγάλη και λεπτομερή βόλτα» μου γράφει, «αλλά όπως θα διαπιστώσεις από τους δυο τρεις δρόμους (Βατατζή, Κομνηνών, Μαυρομιχάλη) που πέρασα η καταστροφή είναι μεγάλη. Υπάρχουν και άλλα σπίτια

στην Ασκληπιοίου και στη Ζωοδόχου Πηγής (όλα στο ύψος της Νεαπόλεως) που οι τρύπες στις πόρτες τους χάσκουν η μία δίπλα στην άλλη. Τραγικό θέαμα. Να σημειώσω ακόμα ότι οι φωτογραφίες που σου στέλνω είναι μόνο από τα κατοικήσιμα νεοκλασικά και όχι από τα εγκαταλελειμμένα που, όπως καταλαβαίνεις, δεν βρίσκεις ούτε για δείγμα πόμολο. Είναι ξεκάθαρο ότι η καταστροφή γίνεται από οργανωμένα συνεργεία με ειδικά εργαλεία για την αφαίρεση, διότι οι πόρτες μένουν ανέπαφες. Εγώ εκείνο το βράδυ επέστρεψα στο σπίτι μου γύρω στη μία μετά τα μεσάνυχτα και το πόμολο ήταν στη θέση του. Άρα η "δουλειά" έγινε μεταξύ μία και επτά το πρωί. Το μόνο που μπορώ να πω στους συμπολίτες μου που ζουν σε παλιές μονοκατοικίες είναι να φωτογραφίσουν τα ωραία πόμολα των εισόδων τους για να τα κρατήσουν σαν μνήμη, γιατί σε λίγο δεν θα υπάρχουν πια». Την Κυριακή που μας πέρασε πήγε στο Μοναστηράκι μήπως βρει κάτι από τα κλοπιμαία. Άδικο κόπο βέβαια έκανε ο άνθρωπος. Πιο πολλή τύχη θα είχε αν πήγαινε μια βόλτα από τα μεγάλα σκραπατζήδικα των Αχαρνών. Που όλοι ξέρουν και κανείς δεν γνωρίζει πού και πώς λειτουργούν, από ποιους, και γιατί επιτέλους δεν μπορεί κανείς τόσα χρόνια να τα βρει και να τους τα σφραγίσει.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΖΑΝΕΡΗΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Χριστόφορος Κατσαδιώτης**. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Για 15 χρόνια ασχολήθηκε επαγγελματικά με τη δημοσιογραφία σε περιοδικά, ραδιοφωνικούς σταθμούς και στην τηλεόραση. Αποφοίτησε με άριστα από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, της Σχολής Καλών Τεχνών, του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Χαρακτητικά του έργα έχουν χρησιμοποιηθεί σε βιβλία πολλών εκδοτικών οίκων. Τελευταία του δουλειά είδαμε στην ομαδική έκθεση στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη με αφορμή την παρουσίαση έργων Ελλήνων καλλιτεχνών σε μορφή πιστοποιημένων, αυθεντικών και συλλεκτικών NFT.

Συζήτηση σε χαι κομμωτήριο:
-Εμείς θα πάμε Αραλιάδα, είναι ο δικός μου από εκεί.
-Α, έχει ωραίες παραλίες προς τα εκεί.
-Καλέ τι παραλίες, ξεκωλιαζόμαστε στη γουρνοπούλα.
(Παρασκευή της Αποκριάς, Βριλήσσια)

-Έπρεπε να του απαντήσω να τον βάλω στη θέση του αλλά δεν απάντησα.
-Γιατί;
-Μου είπε ο ψυχολόγος μου να μην απαντήσω.
(ΚΤΕΛ Κηφισού, Κυριακή πρωί)

Ταξίτζης που ακούει κλασική μουσική, καθάρος, σιδερωμένος, ευγενής, σιωπηλός. Φθάνοντας στον προορισμό, την ώρα που πληρώνει ο πελάτης, του λέει:
«Ό,τι και να πεις, αυτό το φως της Αθήνας είναι μοναδικό».
(Διαδρομή Κουκάκι - Αρμελάκιοι, Σάββατο πρωί)

«Δεν είμαστε καλά, τι δείχνουν εδώ οι άνθρωποι. Είχε λιοντάρια η Αθήνα;»
(Μαμά στο μικρό της, Μουσείο Ακρόπολης, Σάββατο πρωί)

Πελάτισσα και πωλήτρια:
-Δεσποινίς, θα ήθελα να μου δείξετε μαύρα μπλουζάκια, παρακαλώ.
-Μάλιστα. Έχουμε αυτό... αυτό... και με λαιμόκοψη αυτό.
-Όχι, όχι, είναι πολύ σκούρα. Θέλω ένα φωτεινό μαύρο.
(Κατάστημα ρούχων, Μαρούσι, Τετάρτη πρωί)

-Δεν σε φιλάω λόγω γρίπης.
-Εντάξει, αλλά εγώ δεν έχω.
-Ούτε κι εγώ.
(Κυρίες συναντιούνται σε δημοτικό γυμναστήριο, Σάββατο μεσημέρι)

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

13 δικαστές, 15 δημοσιογράφους, 4 τραπεζίτες και έναν επικεφαλής δημόσιας αρχής στοχοποίησε με ανάρτησή του ο «Τραμπ του Αργουλέ», Πάυλος Πολάκης. Προκαλώντας φυσικά θύελλα αντιδράσεων. Το κόμμα του μάλιστα σκέφθηκε από την πρώτη στιγμή να τον θέσει εκτός ψηφοδελτίων.

2 τουλάχιστον αδικήματα, αυτό της διέγερσης πολιτών στη διάπραξη εγκλημάτων και της βίας κατά δικαστικών λειτουργιών, διενεργούν η προϊσταμένη της Ποινικής Δίωξης μετά από εντολή του προϊσταμένου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών της Αθήνας, ο οποίος παρενέβη αυτεπαγγέλτως. Πολιτική θεώρησε την ανάρτηση το ΚΚΕ και απαράδεκτη την παρέμβαση.

34 δισ. δολάρια θα είναι το κόστος από τους μεγάλους σεισμούς στην Τουρκία, χωρίς την ανοικοδόμηση. Πρόκειται για τις πρώτες εκτιμήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας.

10.000 μετασείσμοι έχουν σημειωθεί από τις 6 Φεβρουαρίου μέχρι και το βράδυ της Δευτέρας στην Τουρκία, σύμφωνα με την τουρκική υπηρεσία διαχείρισης καταστροφών (AFAD).

44.000 τουλάχιστον άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους μόνο στην Τουρκία, σύμφωνα με τον πιο πρόσφατο απολογισμό.

170.000 κτίρια έχουν καταστραφεί μερικώς ή ολοσχερώς.

48,35% του ρεύματος που παρήχθη στην Ελλάδα τον Ιανουάριο προέρχονταν από ΑΠΕ, σύμφωνα με στοιχεία του ΑΔΜΗΕ.

378 εβδομάδες βρίσκεται πλέον στο Νο.1 της παγκόσμιας κατάταξης ATP ο Novak Djokovic και έγινε ο τενίστας με τη μεγαλύτερη διάρκεια παραμονής στην πρώτη θέση.

377 εβδομάδες είχε συμπληρώσει η Steffi Graf.

11,08% επιπλέον ρεύμα παρήχθη από υδροηλεκτρικά εργοστάσια.

40,57% ήταν το μερίδιο της θερμικής παραγωγής. Λίγες ημέρες νωρίτερα, το ΚΚΕ παρουσίασε το ψηφοδέλιό του για το νομό Κοζάνης δηλώνοντας υπερήφανα ότι «έσπασε» τη συναίνεση του δήθεν μονόδρομου της απολιγνιτοποίησης.

6 συνεδριοί ψήφισαν ΚΚΕ στις εκλογές της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και έτσι το «ένα είν' το κόμμα» έλαβε μία έδρα.

2 έδρες έλαβε η ΠΑΣ-ΚΕ, η παράταξη που συνδέσει το όνομά της με την παλιά καλή εποχή, όταν οι συνδικαλιστές διοικούσαν την επιχείρηση.

3 έδρες έλαβε η (προσκειμένη στον ΣΥΡΙΖΑ) παράταξη Αδαμίδα, του ανθρώπου ο οποίος έβγαλε τη σπαρτακτική κραυγή «όλοι κάτω-ξάπλα». Φαίνεται ότι την ώρα που ξαπλώναν, κάποιοι άλλοι ψηφίζαν και έτσι –με δόλια μέσα– του πήραν την προεδρία απ' τα χέρια.

6 έδρες έλαβε η παράταξη Φωτόπουλου, παρά το χειροφίλημα του αρχετυπικού συνδικαλιστή στον

250 εκατ. ευρώ δαπάνησε η ισπανική κυβέρνηση για την αγορά τρένων τα οποία δεν μπορούν να περάσουν από τα τούνελ των περιοχών της Αστούριας και Καντάμπρια, όπου προοριζόνταν να λειτουργούν. Το ισπανικό μοντέλο δεν είναι πάντοτε πανάκεια.

Αλέξη Τσίπρα.

19 έδρες έλαβε η ΔΑΚΕ και άρα την απόλυτη πλειοψηφία. Για πρώτη φορά στην ιστορία και παρά το γεγονός ότι η ΝΔ είναι στην εξουσία. Μάλλον οι συνάδελφοι εργαζόμενοι διαφωνούν με την άποψη για επανακρατικοποίηση της ΔΕΗ, την οποία πρεσβεύει σχεδόν σύσσωμη η αντιπολίτευση.

800.000 συνολικά υπολογίζονται οι Έλληνες και οι Ελληνίδες που ρίσκαραν τη τύχη τους στον παράνομο τζόγο το 2022, σύμφωνα με έρευνα της ΚΑΠΑ research για λογαριασμό της Επιτροπής Παιγνίων.

1,4 δισ. ευρώ. εκτιμάται ο συνολικός τζίρος των παράνομων παιγνίων για την ίδια περίοδο.

62% όσων επιλέγουν τον παράνομο τζόγο είναι άνδρες και 38% γυναίκες.

1 δισ. ευρώ παίχτηκαν σε επίγεια (παράνομα «φρουτάκια» κυρίως) και το υπόλοιπο ποσό σε διαδικτυακά παιχνίδια.

5.000 γιατρούς με πρώτο μισθό 2.000 ευρώ δεσμεύ-

τηκε ο Αλέξης Τσίπρας ότι θα προσλάβει η κυβέρνησή του, αν κερδίσει τις εκλογές.

3,3 επιπλέον δισ. ευρώ θα δώσει στον τομέα της υγείας η κυβέρνηση του εφόσον κερδίσει τις εκλογές.

6,3% άνοδο σημείωσε ο τζίρος των 8 μεγαλύτερων ελληνικών super market το 2022.

10% περίπου θα είναι ο πληθωρισμός για το σύνολο του έτους, σύμφωνα με πρόβλεψη του Χρήστου Σταϊκούρα τον περασμένο Νοέμβριο.

12% ήταν η αύξηση τζίρου του Σκλαβενίτη, ο οποίος διαμορφώθηκε σε 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 3,98 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2021.

2% μείωση εμφάνισε ο τζίρος της ΑΒ Βασιλόπουλος από 1,96 δισεκατομμύρια ευρώ το 2021, σε 1,92 δισεκατομμύρια ευρώ πέρσι.

15 εκατ. ευρώ φοροδιαφυγή σε 11 κλάδους παροχής υπηρεσιών εντόπισε ο πρόσφατος στοχευμένος έλεγχος της ΑΑΔΕ με τη χρήση ειδικού λογισμικού. Μιλάμε για μικρές επιχειρήσεις όπως φροντιστήρια, γυμναστήρια και καφέ μπαρ. Ακόμη και για ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο, που κερδοσκοπούσε.

200 εργαζομένους, ή περίπου το 10% του τρέχοντος εργατικού δυναμικού, στο Twitter απέλυσε την προηγούμενη εβδομάδα ο Elon Musk.

3.700 ήταν οι εργαζόμενοι στην πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης όταν την αγόρασε ο «παρπολυεκατομμυριούχος» επιχειρηματίας.

2.000 είναι πλέον οι εργαζόμενοι στο Twitter και ουδείς γνωρίζει τι μέλλει γενέσθαι.

VERBAVOLANT

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

«Όταν η πολιτική εισέρχεται στην αίθουσα του δικαστηρίου, τότε η δικαιοσύνη εξέρχεται».

Ο δικηγόρος «πάντων των συριζαίων» και υποψήφιος στο νότιο τομέα εμπνέεται από φράσεις μεγάλων ανδρών όπως: «Η ζωή εισερχόμενη από την πόρτα, ο θάνατος παραμονεύει στο παράθυρο», Θρασύβουλας. Τις δικές του φράσεις, τις ποστάρει και στα social media αναφερόμενος μάλιστα στον εαυτό του σε τρίτο πρόσωπο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

«Η Ελλάδα πιόνι στον παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και η Α-λεξανδρούπολη στο στόχαστρο πυρηνικών κεφαλών».

Πολλοί αριστεροί καταριούνται την ώρα και τη στιγμή που δεν γεννήθηκαν λίγο νωρίτερα για να ζήσουν το Πολυτεχνείο. Ο καίλης του Γιάννη είναι που δεν έζησε μια ζωή ως ήρωας του Κιούμπρικ στο Dr. Strangelove or: How I Learned to Stop Worrying and Love the Bomb.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ

«Η διαγραφή Πολάκη δείχνει υπόγεια συμφωνία ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ για συγκυβέρνηση».

Αυτό είναι! Πώς δεν το είχαμε καταλάβει; Το κόμμα Βελόπουλου ξεσκέπασε τα σκοτεινά σχέδια των ιμπεριαλιστών. Κατονομάζει δε και τον Μπλίνκεν ως εντολέα και γι' αυτό –λένε– συνάντησε προχθές και τον Τσίπρα. Το μόνο που δεν μας είπαν είναι εναντίον ποιου εξυφαίνεται το σχέδιο. Αλλά μην τα θέλετε και όλα να είναι «μασπημένη τροφή». Για σκεφθείτε τι σας κρύβουν. Ποιος θέλει το κακό της Ορθοδοξίας; Κάμερα σε μένα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Το USB αφορούσε ένα τηλέφωνο που είχε κάποιους κωδικούς που έπρεπε να ενεργοποιηθούν για να κάνει κάποιες πληρωμές για την κόρη της».

Με μια δήλωση πιο δυσνόητη και από το «ζαμέ Κορωπί», ο δικηγόρος της Εύας Καϊλή δικαιολόγησε το συνθηματικό διάλογο της αντιπροέδρου του Ε.Κ. με την αδεληφή της για «το USB δίπλα από τον καθρέφτη». Δεν ήταν ανάγκη να εξηγήσετε τόσο λεπτομερώς. Θα αρκούσε κάτι σε στίλ «ένα USB απ' το χωριό. Δεν το ξέρετε».

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης
Σταυρούλα ΠαναγιωτάκηΔιευθύντρια Σύνταξης
Αγγελική ΜπιρμπίληΓενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβαλίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία
Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)
Ελένη Μπεζιριάνογλου

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιμάς

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωνάιος, Σ.π. Λαμπρόπουλος, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ευ. Μουζακίτη, Γ. Μπελεσιώτης, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Α. Τρούγκου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.grΑτελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα ΒλαχοπούλουΕικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαφώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτοης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος ΝικολήτσοςAccount Directors
Γιώτα Αθανασοπούλου, Γιάννης Γαλανός, Βαγγέλης Περιμένης

Creative Marketing Director Βασιλική Κώτσου

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας ΝταμπάνηςAdvertising Manager ATHENS VOICE Radio 102,5
Μαρία ΜαθιουδάκηΥποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα ΓιαννάκηΔιεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη ΛυκούσηΔιαχωρισμοί- Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

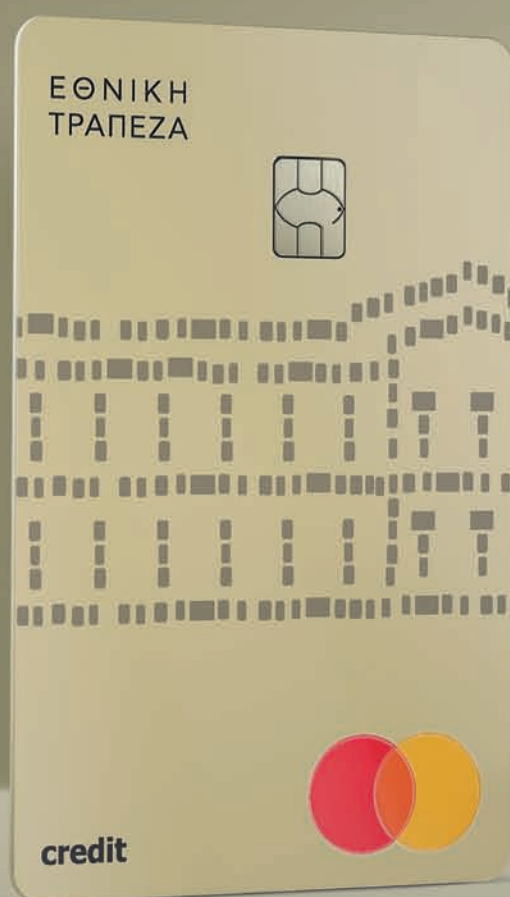
ATHENSvoice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΓΡΑΝΔΑ;

Όπου και αν πας,
έχεις ταξιδιωτική ασφάλιση.

- ▶ Κέρδος με κάθε συναλλαγή σε **go4more** πόντους
- ▶ Προσωπική εξυπηρέτηση **Mastercard Concierge**
- ▶ Δωρεάν συνδρομή για τον πρώτο χρόνο

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ
GOLD

nbg.gr

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Αρ. Γ.Ε.ΜΗ.: 237901000

Η τραυματισμένη τρυφερότητα των αγοριών

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

«Όλα στη γη θέλουν αγάπη και στοργή», γράφει ο Ανδρέας Εμπειρικός, ποιητής εξαιρετικά τρυφερός σε πολλές στιγμές του, κι ας είναι αυτό ένα χαρακτηριστικό που οι άντρες συχνά αποφεύγουν επιμελώς. Δοκιμάζω μια έρευνα στο Google με τις λέξεις κλειδί «άντρες τρυφερότητα» και τα περισσότερα αποτελέσματα είναι για άρθρα ή σάιτ με συμβουλές για σχέσεις: «Κατά βάθος και ο άντρας θέλει τρυφερότητα κάποιες φορές», «Στους άντρες αρέσει να δείχνουμε την τρυφερότητά μας [εμείς οι γυναίκες], αλλά τις περισσότερες φορές με μέτρο». Η γενική αίσθηση είναι ότι η επίδειξη τρυφερότητας, κατά συνέπεια λοιπόν ίσως και η ικανότητα να την αισθάνεται κανείς, αποτελεί σχεδόν αποκλειστικά γυναικεία υπόθεση. Οι άντρες, μας λένε όλα αυτά τα σάιτ, θα δεχτούν, υπό προϋποθέσεις, να εκφράσουμε αυτή τη γυναικεία ανάγκη μας και θα μας επιτρέψουν να τους δείξουμε τρυφερότητα, αρκεί να μην το παρακάνουμε, τους αρέσει να το βλέπουν –πάντα με μέτρο– γιατί έτσι καταλαβαίνουν ότι μπορούμε να τους φροντίσουμε.

Οι γυναίκες, από την άλλη, διαμαρτύρονται για την έλλειψη τρυφερότητας των αντρών, επιθυμούν να δουν λίγο ουσιαστικό νοιάξιμο, αναζητούν κάποιον που θα είναι σε επαφή με τα συναισθήματά του, κάποιον που δεν θα τρομάζει στην ιδέα και μόνο ότι έχει συναισθήματα. Κι όμως, όταν είναι μικρά παιδιά, αγόρια και κορίτσια είναι εξίσου τρυφερά, με τα αγόρια να είναι ίσως και λίγο περισσότερο. Γλυκά πλασματάκια, ανοιχτά προς όλα τα συναισθήματα, επιδεικνύουν

ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΝ ΤΗ ΜΑΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΤΑ ΦΙΛΗΣΕΙ Η ΝΑ ΤΑ ΑΓΚΑΛΙΑΣΕΙ ΔΗΜΟΣΙΩΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ «ΝΤΡΟΠΗ»

βάλλει στα κορίτσια την προθυμία να απεμπολούν τον εαυτό τους για χάρη των σχέσεων. Όμως και οι δύο στρατηγικές (η αποφυγή των σχέσεων προκειμένου να διατηρήσει κανείς τη φωνή του και η φήμιση της φωνής προκειμένου να διατηρηθούν οι σχέσεις) οδηγούν στην απώλεια τόσο της φωνής όσο και των σχέσεων».

Ήδη από το 1935, ο Βρετανός ψυχίατρος Ίαν Σάτι μίλησε για την επιβολή ενός ταμπού στην τρυφερότητα, που περιορίζει τις εκφράσεις αγάπης και στοργής. Αναφερόμαστε πολύ συχνά –και δικαίως– στους περιορισμούς και τα εμπόδια που επιβάλλει η πατριαρχία στις γυναίκες, αλλά πολύ λιγότερο στο πόσο και οι ίδιοι οι άντρες ακρωτηριάζονται, τραυματίζονται, νεκρώνουν κομμάτια του εαυτού τους για να χωρέσουν στις επιταγές του φύλου τους. Κάποιοι μελετητές αναρωτιούνται κατά πόσο η, κυρίως ανδρική, εμμονή με το σεξ δεν πηγάζει και από το γεγονός ότι στο πλαίσιο της σεξουαλικής οικειότητας η τρυφερότητα παραμένει επιτρεπτή. Τα αγόρια μεγαλώνουν και δεν αφήνουν τη μαμά τους να τα φιλήσει ή να τα αγκαλιάσει δημοσίως, επειδή είναι «ντροπή». Γίνονται άντρες και επιτρέπουν στον εαυτό τους να αναζητήσει και να ζητήσει την τρυφερότητα μόνο πίσω από κλειστές πόρτες και πολλές φορές με σβηστά τα φώτα. Και οι γυναίκες διακρίνουν κάθε τόσο κάτι ευάλωτο, φωτεινό και γλυκό στον πυρήνα των αντρών, αλλά συχνά χρειάζεται να κουρασθούν τόσο πολύ για να το φέρουν στην επιφάνεια που εγκαταλείπουν την προσπάθεια.

Μια που πλέον συζητάμε πολύ πιο σοβαρά και ουσιαστικά τα προβλήματα των κοινωνικών κατασκευών του φύλου, ας συμφωνήσουμε ότι περισσότερο από το πώς θα έχουμε τα μαλλιά μας, τι ρούχα θα φοράμε και αν θα βαφόμεντε, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι να μπορούμε να φερόμαστε με σκληρότητα ή τρυφερότητα, με κράτημα ή παραφορά, με θυμό, με πυγμή, με υπομονή, στοργή, αγάπη, ανάλογα με το τι απαιτούν οι περιστάσεις και η εσωτερική πυξίδα μας και όχι το βιολογικό ή οποιαδήποτε άλλη κοινωνικά κατασκευασμένη εκδοχή φύλου. Το να είσαι ο εαυτός σου σημαίνει να σου επιτρέπεται όχι μόνο να βιώσεις, αλλά και να εκφράσεις όλη την γκάμα των ανθρώπινων συναισθημάτων. **A**

Μήπως τελικά έχουμε ξεχάσει να «αράζουμε»;

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Πριν λίγες μέρες διάβασα ένα άρθρο στην ιστοσελίδα Slate από τον Dan Koīs, ο οποίος, έχοντας μόλις διαβάσει το καινούργιο βιβλίο της Sheila Liming «Hanging Out: The Radical Power of Killing Time», δεν θέλησε απλά να το σχολιάσει και να γράψει μια κριτική, αλλά να γνωρίσει την ίδια τη συγγραφέα του βιβλίου και καθηγήτρια δημιουργικής γραφής στο Champlain College, και να «αράξει» μαζί της. Δεν επικοινωνήσε μαζί της απλά γιατί θεωρούσε ότι το βιβλίο της είναι ενδιαφέρον, αλλά γιατί πίστευε ότι είχε δίκιο, ότι όσα έγραφε ισχύουν. Δεν ήθελε απλά να γράψει για αυτό, αλλά να το «εκτελέσει», να το κάνει πράξη.

Το βιβλίο της Liming μιλάει για την, απ' ό,τι φαίνεται, χαμένη τέχνη του να αράξεις, να σκοτώνεις χρόνο με φίλους κάνοντας απολύτως τίποτα. Μιλά για την ολοένα και πιο φθίνουσα ικανότητά μας να είμαστε παραγωγικά μη παραγωγικοί. Ο ίδιος ο Koīs λέει ότι ευτυχώς έχει ακόμα φίλους με τους οποίους μπορεί να αράξει, μετά από αρκετή συνεννόηση και προγραμματισμό.

Μιλά όμως για τον προβληματικό γεγονός ότι οι κόρες του, οι οποίες βρίσκονται στην εφηβεία και συχνά εκφράζουν την επιθυμία κοινωνικοποίησης έξω από το σχολείο, δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένες (ούτε οι ίδιες ούτε οι φίλοι τους) να προτείνουν ή να κανονίσουν μια συνέντευξη. Και ακόμα και όταν το κάνουν, τα προγράμματά τους είναι τόσο ασφυκτικά γεμάτα που δεν μένει ουσιαστικός χρόνος για άραγμα.

Όπως ο Koīs, έτσι και εγώ έχω ευτυχώς φίλους (παντρεμένους, ελεύθερους, με παιδιά ή χωρίς) με τους οποίους καταφέρνω ακόμα να αράξω, κάνοντας αυτό το πανέμορφο τίποτα. Κάποιες φορές οι συνεντεύξεις απαιτούν προγραμματισμό, άλλες όχι. Μοιράστηκα όμως τον προβληματισμό του όταν πρόσφατα ρώτησα μια μαθήτριά μου (της Α' Λυκείου) πώς είχε περάσει σ' ένα πάρτι που μου είχε πει ότι θα πήγαινε.

«Πέρασα ωραία» μου είπε, «αν και τα μισά παιδιά που είχε καλέσει η φίλη μου δεν ήρθαν». «Γιατί;» τη ρώτησα, «ήταν άρρωστοι;». «Όχι» μου απάντησε. «Φοβούνται ακόμα τον Κόβιντ; Δεν τους αφήνουν οι γονείς τους; Τι;» «Όχι, όχι» έλεγε, «απλά βαριούνται». Την κοίταξα αποσβολωμένη. «Τι εννοείς;» ρώτη-

σα μην μπορώντας να συλλάβω το κόνσεπτ του βαριέμαι σε αυτή την ηλικία. «Βαριούνται» επανέλαβε. «Δεν θέλουν. Προτιμούν να κάτσουν σπίτι και να παίξουν παιχνίδια στον υπολογιστή ή να καζεύουν. Η κολλητή μου ήθελε να κάνει ένα πάρτι πριν λίγο καιρό, κάλεσε 15-20 άτομα και ήρθαν 4». Δεν ήξερα τι να πω.

Με αρκετές, ευτυχώς, εξαιρέσεις, ένα σεβαστό ποσοστό των μαθητών μου, που βρίσκονται στο ηλικιακό εύρος 9-16 ετών, μου λένε ότι δεν έχουν αρκετό χρόνο να δουν φίλους – κάποιον ακόμα και τα Σαββατοκύριακα. Κάποιοι «επικοινωνούν» με τους φίλους τους διαδικτυακά παίζοντας μαζί παιχνίδια στον υπολογιστή, ο καθένας όμως από το σπίτι του. Και κάποιοι απλά βαριούνται, το οποίο δεν ξέρω τι ακριβώς σημαίνει.

Η Liming γράφει ότι το πραγματικό άραγμα (*hanging out*) έχει να κάνει με ιστορίες και αποτελείται κυρίως από ιστορίες. «Είναι μια διαδικασία όπου παλιές ιστορίες εισάγονται στη συζήτηση, ενώ δημιουργούνται καινούργιες». Ο Koīs πήγε να συναντήσει τη Liming τόσο για να αράξουν όσο και για να μιλήσουν για το βιβλίο της, το οποίο δεν είναι απλά «διαγνωστικό» αλλά και διδακτικό, καθότι προσφέρει στους αναγνώστες συμβουλές και τους ενθαρρύνει να αράξουν περισσότερο απομακρύνοντας τον εαυτό τους από συσκευές, βρίσκοντας και αφιερώνοντας χρόνο από τη ζωή τους που είναι μη προγραμματισμένος και μη παραγωγικός.

ΤΟ ΕΥΤΥΧΕΣ ΜΕ ΤΟ ΑΡΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΤΗ ΜΑΓΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΣΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΑΠΛΟΧΕΡΑ ΤΟ ΓΝΩΡΙΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

«Μιλήσαμε για μεγάλες νυχτερινές εξορμήσεις και για τον τρόπο με τον οποίο μια παρατεταμένη περίοδος αράγματος δημιουργεί ένα είδος οικειότητας μέσω της κοινής εμπειρίας. Σε μια εποχή όπου η προσοχή μας έχει μειωθεί δραστικά, το να περάσουμε ώρες κάνοντας το οτιδήποτε μαζί με κάποιον άλλο είναι τόσο ασυνήθιστο που μπορεί να βάλει τον εγκέφαλό μας σε μια κατάσταση “χαρούμενης κρίσης” (*joyful crisis*)» γράφει ο Koīs.

Αυτό με πήγε πίσω περίπου 20 έτη στα φοιτητικά μου χρόνια και στα πολυάριθμα βράδια που μαζευόταν το μικρό παρεάκι μας σ' ένα σπίτι –συνήθως στο δικό μου– για να διαβάσουμε (ο καθένας τα δικά του) και μέσα σ' αυτό το πλέγμα περνάγαμε ατελείωτες ώρες μεταξύ

ANOTHER CIRCUS

ΕΝΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ

Νεγάνος Χορτζόις
Ολυμπιακού

Stoiximan

21+ | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

◀ διαβάσματος, κουβέντας, μουσικής (παίζοντας, ακούγοντας, τραγουδώντας), φαγητού, ακόμα και βόλτας με το αυτοκίνητο για να ξεσκάσουμε στις 3 το πρωί στην κυριολεκτικά παγωμένη και άδεια Οτάβα. Λόγω αυτών των impromptu εξορμήσεων είδα ένα βράδυ το Βόρειο Σέλας ενώ βολτάραμε χωρίς κανέναν απολύτως σκοπό.

Μετά όμως αναδύθηκε η σκέψη, όντας παλιά караβάνα, ότι όταν βίωνα τα φοιτητικά μου χρόνια, ναι μεν είχαμε κινητά αλλά τα χρησιμοποιούσαμε καθαρά σαν τηλέφωνα (άντε να παίζαμε και κανά φιδάκι ενώ περιμέναμε το λεωφορείο), και ναι μεν είχαμε ίντερνετ αλλά ήταν dial-up (αυτό με τον ωραίο ήχο) και ήθελες μισή ώρα να κατεβάσεις ένα τραγούδι από το Napster, οπότε η τεχνολογία δεν παρουσίαζε ακόμα μεγάλο συντελεστή απόσπασης προσοχής. Ακόμα δεν είχε γίνει εθιστική.

Το πρόβλημα του εθισμού μας στην τεχνολογία έθιξε και ο Koīs, όταν ρώτησε τη Liming αν ανησυχεί μήπως ενδεχομένως γίνεται foggy (κάποιος, δηλαδή, με εξαιρετικά συντηρητικές, παλιομοδίτικες απόψεις) όταν συμβουλευτεί τους αναγνώστες της να αποσυρθούν από τους σύγχρονους τρόπους ύπαρξης. Η Liming απάντησε ως εξής:

«**Κοίτα, είμαι προοδευτική.** Πρέπει να είμαι αισιόδοξη για το μέλλον. Ξέρω ότι το να αγαπάς τα παλιά πράγματα, να τα συστήνεις στους νέους, είναι μια παγίδα. Ξέρω ότι το να εμβαθύνεις στη νοσταλγία είναι προβληματικό. Αλλά όταν το μέλλον είναι ζοφερό, πρέπει να αναπτύξεις δομές επιβίωσης για να τα καταφέρεις. Οι δικές μου δομές δεν είναι όλα πράγματα από το παρελθόν, αλλά κάποια έχουν δουλέψει στο παρελθόν και μπορούν να δουλέψουν και τώρα».

Και ναι, η νοσταλγία μπορεί δυνάμει να γίνει μεγάλη παγίδα από πολλές απόψεις. Ωστόσο η εύρεση μιας στοιχειώδους ισορροπίας, όπως και το να κρατήσεις κάποια πράγματα στη ζωή σου μέσα στο πανέμορφο και ενίοτε επικίνδυνο κουτάκι comfort zone, δεν είναι πάντα κακό, αν γίνεται βέβαια με μέτρο και με τη συνειδητοποίηση ότι ο σκοπός του δεν είναι να σε αποτρέψει από το να δοκιμάζεις καινούργια πράγματα, αλλά να σου προσφέρει όμορφες και οικείες στιγμές και αισθήσεις όταν το έχεις ανάγκη.

Το ευτυχές με το άραγμα είναι ότι, αν το κάνεις «σωστά» και αφεθείς, έχει τη μαγική ικανότητα να σου προσφέρει απλόχερα και τα δύο: το γνώριμο και το καινούργιο. **A**

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Ο διάβολος σταμάτησε στο Κίεβο

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Έναν χρόνο πριν, το καθεστώς Πούτιν ήταν ένα σεβαστός συνομιλητής της Δύσης. Απολάμβανε της ανοχής και της κατανόησης για τα εγκλήματα που διέπραττε στην Ανατολική Ουκρανία, στη Συρία, στη Γεωργία, στην ίδια τη Ρωσία. Οι υπόρρητες ή ρητές απειλές του αντιμετωπιζόνταν ως γραφικότες ή ως προϊόντα εσωτερικής κατανάλωσης. Και φυσικά ήταν ο βασικός και προνομιακός προμηθευτής ενέργειας για όλα τα ευρωπαϊκά νοικοκυριά. Και δήθεν ξαφνικά ήρθαν τα πάνω κάτω και έγινε ο Νο 1 εκθρόνος της Δύσης. Όχι βέβαια διότι επιτέθηκε ανοικτά κατά της Ουκρανίας με στόχο να τη σβήσει από τον χάρτη, αλλά διότι η Ουκρανία αντιστάθηκε. Και μάλιστα σθεναρά και όχι απλά για την τιμή των όπλων.

Aν η Ουκρανία είχε πέσει, αν είχε παραδοθεί, κανείς σήμερα δεν θα μιλούσε για πιθανό νέο παγκόσμιο πόλεμο, για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, για νέο φασισμό, για επιστροφή του ψυχρού πολέμου, για ανατροπή των ισορροπιών στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ. Θα γράφονταν περιποδίστα αθήρια περί γεωπολιτικής και θα γίνονταν συνέδρια όπου διεθνολόγοι και στρατιωτικοί αναλυτές θα ανέλυαν τις πιθανές εξελίξεις και θα επισήμαιναν τους πιθανούς πολύ μελλοντικούς κινδύνους. Αλλά όλα αυτά από την ασφάλεια μιας επίπλαστης ειρήνης της οποίας το βάθος κανείς δεν θα μετρούσε. Η Ουκρανία, με κυβέρνηση ανδρείκελων, θα στέναζε κάτω από τη ρωσική μπότα και η Δύση θα συζητούσε για την τιμή του φυσικού αερίου. Μην και κρυώσει και πώς θα το αντέξει.

Η συνταγή χάλασε από τη στιγμή που ο ουκρανικός λαός και ο πρόεδρος Ζελένσκι είπαν το δικό τους «ΟΧΙ». Και το είπαν ως ένας άνθρωπος, ως ένας λαός. Και πλήρωσαν και πληρώνουν γι' αυτό το «ΟΧΙ» με πολλές χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες. Όχι μόνο στρατιωτικούς αλλά και αμάχους. Με διαλυμένες υποδομές, με κατεστραμμένες πόλεις, με πείνα και δυστυχία, με αναγκαστική μετανάστευση. Με εκατομμύρια προσφύγων σε γειτονικές χώρες. Αληθινών προσφύγων και όχι μουσαντένιων, δηλαδή οικονομικών μεταναστών που υποδύονται τους πρόσφυγες αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Και οι συνέπειες αυτές «κουράζουν» κάποιους δήθεν ευαίσθητους, διεθνιστές και προοδευτικούς Ευρωπαίους και προκαλούν αγανάκτηση του στιλ, «μα γιατί δεν σταματάει πια αυτός πόλεμος», «γιατί δεν συνθηκολογούν», «γιατί συνεχίζουν να σκοτώνονται»; Έτσι γενικώς!

Μπροστά στην ηρωική αντίσταση των Ουκρανών οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση είχαν υποχρέωση να πάρουν θέση. Η ανοχή στο τέρας του πούτινισμού δεν μπορούσε παρά να τελειώσει. Ο ελεύ-

θερος κόσμος είχε υποχρέωση να απαντήσει και το έκανε. Διότι μέσα από τον φακό της ουκρανικής αντίστασης είδε επιτέλους καθαρά την απειλή. Σήμερα η Ουκρανία, αύριο η Μολδαβία, οι χώρες της Βαλτικής, η Πολωνία. Μετά ποιος; Μήπως το Βερολίνο; Ο Πούτιν και η Ρωσία του δεν αντιδρούν στη δήθεν νατοϊκή περικύκλωση, δεν αναζητούν απλά ζωτικό χώρο. Αποφάσισαν να αναστήσουν το σύμφωνο της Βαρσοβίας και το κάνουν με τον πιο βάρβαρο τρόπο. Διά των όπλων. Σκοτώνοντας αμάχους και αιχμαλώτους, βομβαρδίζοντας πολυκατοικίες και σχολεία, βιάζοντας γυναίκες, ξεκοιλιάζοντας παιδιά. Αν η Δύση έκανε πως δεν τα έβλεπε είχε διαγράψει αιώνες του δικού της πολιτισμού. Δεν μπορούσε να τους αφήσει.

Πολλοί αναλυτές, και ειδικά στην φιλοπυτινική Ελλάδα, είχαν προδικάσει το τέλος της Ουκρανίας. Όχι μόνο διότι πίστευαν στην τεράστια ισχύ της ρωσικής πολεμικής μηχανής, αλλά κυρίως διότι πόνταραν στην έλλειψη εθνικής συνειδησης των Ουκρανών. Οι εθνοτικές, γλωσσικές, πολιτικές διαιρέσεις εντός της, ως αποτέλεσμα της γειτονίας με τη Ρωσία και της ιστορικής προσκόλλησης σ' αυτήν είχαν δώσει την εντύπωση ότι ικανό μέρος του λαού της θα έβλεπε τις ρωσικές ορδές ως ελευθερώτριες. Και όχι απλά θα παραδίνονταν αλλά και θα πανηγύριζε. Αλλά διαψεύστηκαν. Η ουκρανική ελίτ αποφάσισε να αντισταθεί και αυτό έχτισε μέσα σε ελάχιστο χρόνο μια νέα σφριγηλή εθνική συνείδηση που ελάχιστα περιμέναν. Είναι σαν να είπαν, ότι μετά τον πόλεμο η χώρα μας θα είναι οικόπεδο, αλλά το οικόπεδο αυτό θα είναι δικό μας, ουκρανικό. Και αυτό είναι κάτι πολύ μεγάλο που δεν γραδάρισε σωστά ο ρωσικός ολοκληρωτισμός.

Ο κάθε ολοκληρωτισμός, κομμουνιστικός, ναζιστικός, φασιστικός, αδυνατεί να δει τα άτομα και την ατομική ευθύνη που πηγάζει από την υπόστασή τους. Βλέπει μόνο μάζες, έναν κοινωνικό πολτό που αγωνιά για τη διατήρηση της μιζερίας του. Ειδικά ο σύγχρονος ρωσικός ολοκληρωτισμός επιβίωσε 80 χρόνια στηριζόμενος σ' αυτήν ακριβώς τη μιζερία. Στην αδυναμία της χειραφέτησης, στην άγνοια της δημοκρατίας, στην προσωπολατρία, στην υποταγή στο καθεστώς του κάθε πατερούλη, στην ουρά για λίγο ψωμί και σαλάμι, στη χαμηλόφωνη γκρίνια στην κουζίνα του φτωχικού του. Στα Γκουλάγκ, στον απόλυτο φόβο. Και γι' αυτό του ήταν αδιανόητο ότι ο Ουκρανός γείτονας που τον είχε του χεριού του και τον θεωρούσε νάνο ξαφνικά, αλλά με αιτία, θα αναδεικνύ-

ονταν σε γίγαντα. Και θα έβγαζε γλώσσα. Όχι μόνο μπροστά στον Ρώσο ή στον Τσετσένο μισθοφόρο αλλά μπροστά στον ίδιο τον θάνατο. Και όταν έχεις τα κότσια να βγάξεις γλώσσα στον θάνατο γίνεσαι αθάνατος.

Ο πόλεμος αυτός δυστυχώς δεν θα τελειώσει ούτε εύκολα, ούτε γρήγορα. Διότι δύσκολα θα υπάρξει νικητής. Η Δύση θα συνεχίσει να βοηθάει την Ουκρανία με πολεμικό υλικό και η Λατινική Αμερική, η Κίνα, η Ινδία, η Μέση Ανατολή θα πετάνε αετό φοβούμενες να τα χαλάσουν με τη Ρωσία αλλά και με τη Δύση για λόγους, κυρίως, οικονομικούς. Εξάλλου στις περισσότερες από αυτές τις περιοχές η ζωή είναι τόσο φθηνή και ο ολοκληρωτισμός είναι τόσο οικείος. Η δημοκρατία είναι μια «χώρα» εξωτική και κυρίως επιζήμια για τα συμφέροντα των καστών και των συστημάτων που διαφεντεύουν τους δύσμοιρους υπηκόους. Δηλαδή τι να καταλάβει ο Κινέζος από το δράμα του Ουκρανού;

Σάμπως και η Ευρώπη είναι μπετόν υπέρ της Ουκρανίας; Δεν υπάρχουν πολίτες που απολαμβάνουν τα ελέη της φιλελεύθερης δημοκρατίας αλλά όμως σφυρίζουν αδιάφορα μπροστά στον όλεθρο; Μήπως μόνο το 46% των Ελλήνων συμφωνεί με τις οικονομικές, ανθρωπιστικές και στρατιωτικές αποφάσεις που έλαβε η ΕΕ ενάντια στη Ρωσία; Μήπως η ανάμνηση της Σοβιετίας, οι ανοπίες περί ξανθού γένους ή ο υφέρων ολοκληρωτισμός ικανής μερίδας συμπολιτών μας δεν τους οδηγεί σε αμφισβήσεις και υπόρρητες συγκατανεύσεις απέναντι στη ρωσική βαρβαρότητα; Αλλά ευτυχώς υπάρχει πάντοτε ένας κρίσιμος αριθμός ανθρώπων και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού για να υπερασπιστεί την ελευθερία. Όπως και στον Δεύτερο μεγάλο πόλεμο. Και φυσικά μια ανάλογη ελίτ που δεν διστάζει να ορθώσει το ανάστημά της απέναντι στον εισβολέα. Όχι βέβαια μόνο για λόγους ανθρωπιστικούς.

ΕΥΤΥΧΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝΑΣ ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Μετά από ένα χρόνο πολέμου, η Δύση ξέρει καλά ότι η πούτινική Ρωσία και οι εν δυνάμει σύμμαχοί της αποτελούν μέγιστη απειλή για τη φιλελεύθερη δημοκρατία της. Απειλή για τον πλούτο, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής της. Ο ψυχρός πόλεμος επέστρεψε ως νομοτέλεια και όχι ως φάρσα. Στην ουσία δεν έφυγε ποτέ. Δεν εδράζεται πλέον στο ψευδεπίγραφο δίλημμα «κομμουνισμός ή καπιταλισμός», αλλά στο ουσιαστικό διακύβευμα «δυτική δημοκρατία ή ανατολική δεσποτεία». Ο λαός της Ουκρανίας απαντάει σήμερα υπερήφανα με το δικό του με αίμα, στο δικό του δίλημμα, «ελευθερία ή θάνατος». Ας ελπίσουμε ότι δεν θα βρεθεί και η υπόλοιπη Ευρώπη στο ίδιο σταυροδρόμι. Και δεν θα το κάνει. Ο ελεύθερος κόσμος έχει φροντίσει και είναι πανίσχυρος. Διότι είχε πάντοτε την έγνοια και κοιτούσε προς την Ανατολή. **A**

συμφωνία για την ενέργεια

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ
ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ
ΩΦΕΛΟΥΜΑΣΤΕ

Ρυθμίζουμε τη θερμοκρασία από 21°C σε 19°C

Μάθε κι άλλους απλούς τρόπους εξοικονόμησης στο ypen.gov.gr.

Πάρε μέρος στη **#SymfoniaGiaTinEnergeia**.

Γιατί μόνο έτσι και μόνο όλοι μαζί, θα πετύχουμε τον εθνικό μας στόχο:

Να θωρακίσουμε την ενεργειακή ασφάλεια της Ελλάδας.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΟΛΟΙ στη
#SymfoniaGiaTinEnergeia

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ONASSIS STEGI

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ: ΑΘΗΝΑ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙ,
ΛΑΪΚΟ ΝΟΥΑΡ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:
ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΠΙΣΜΠΙΚΗΣ

ΑΠΟ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ 16+

ONASSIS.ORG

θα 'ΕΤΟΙ
ΥΛΙΝΕΙ
ΤΟ

MINION

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΜΕ ΓΡΑΦΕΙΑ, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΡΗΣΤΕΣ ΤΟΥ.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

ΤΟ MINION ΤΟΝ 20ό ΑΙΩΝΑ, ήταν απλώς ένα περίπτερο που έμοιαζε με παντοπωλείο στην οδό Αιόλου. Εκεί μπορούσες να βρεις από τσιγάρα μέχρι είδη ξυρίσματος και από αναπτήρες μέχρι κάλτσες και μπρελόκ. Στη συνέχεια μεταμορφώθηκε σε ένα από τα πιο γνωστά και αγαπητά πολυκαταστήματα των Αθηναίων. Σήμερα, στην τρίτη του ζωή, φιλοδοξεί να γίνει ένα κόσμημα για την ευρύτερη περιοχή της Ομόνοιας που θα στεγάζει γραφεία, εστιατόρια, καταστήματα και πολυτελή επιπλωμένα διαμερίσματα. Ήταν ο Ιωάννης Γεωργακάς, το 1944 όταν εμπενύστηκε το επιχειρηματικό του όνειρο, την ιδέα ενός πολυκαταστήματος στο οποίο θα μπορούσε να βρει κανείς ό,τι επιθυμεί με μία και μόνο επίσκεψη. Νεαρός τότε, με κατγωγή από την Ολυμπία, κυκλοφορούσε στην περιοχή της Ομόνοιας με το ποδήλατο και έκανε μεροκάματα ως πλασιέ. Στη συνέχεια κατάφερε να πείσει τον ιδιοκτήτη του περιπτέρου Άγγελο Σεραφειμίδη να συνεργαστούν και να δημιουργήσουν στην Πατισίων ένα πραγματικό μεγαθήριο για τα τότε δεδομένα – το πρώτο εμπορικό πολυκατάστημα στη χώρα. Το Μινιόν στέγαζε από καταστήματα με ρούχα και παιχνίδια μέχρι κομμωτήρια και εστιατόρια, με κυλιόμενες σκάλες που ένωναν τους ορόφους και ηλεκτρονικούς υπολογιστές, ενώ, όπως λέγεται, εκεί καθιερώθηκαν και οι ετήσιες εκπτώσεις. Τα Χριστούγεννα στήνονταν ολόκληρες γιορτές με Αγιοβασιλίδες να διασκεδάζουν τις εκατοντάδες του κόσμου από την Αθήνα αλλά και την επαρχία που το επισκέπτονταν για τα δώρα των ημερών, με τον ιδιοκτήτη να τους μοιράζει σοκολάτες. Παραμονές Χριστουγέννων του 1980 ξέσπασε η μεγάλη πυρκαγιά που σηματοδότησε την αρχή του τέλους του ιστορικού Μινιόν. Ξεκίνησε τα ξημερώματα από τους φορτωμένους με παιχνίδια και εύφλεκτα υλικά – τελευταίους ορόφους του πολυκαταστήματος και κατέκαψε όλο το κτίριο, παρά τις προσπάθειες 42 οχημάτων και 135 ανδρών της πυροσβεστικής. Αν και οι ζημιές ανήλθαν στα δύο δισεκατομμύρια δραχμές, ο Γεωργακάς το ξαναέστησε μα οι οικονομικές δυσκολίες ήταν τέτοιες που μπήκε οριστικά λουκέτο το 1998, το κτίριο εγκαταλείφθηκε και η συγκεκριμένη περιοχή του αθηναϊκού κέντρου παρήκμασε. Σήμερα, 24 περίπου χρόνια μετά, η ελληνική εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα Dimand, αγόρασε το κτίριο με σκοπό να του δώσει μια νέα ζωή και για την απόκτησή του πρόσφερε περί τα 26 εκατ. ευρώ στους πιστωτές της ιδιοκτήτριας Folli Follie. Σύμφωνα με όσα έχει ανακοινώσει η Dimand, το σχέδιο αφορά ένα σύγχρονο βιοκλιματικό κτίριο μικτής χρήσης, με χώρους γραφείων, εμπο-

ρικών καταστημάτων και εστίασης – συνολικού εμβαδού 18.740 τ.μ., που αναμένεται να ολοκληρωθεί σε βάθος τριετίας και με παρεμβάσεις που θα γίνουν με σεβασμό στην ιστορία του και στις μνήμες που φέρει το κτίριο.

Η ανάθεση για την ανακατασκευή του ήταν αποτέλεσμα διεθνούς διαγωνισμού στον οποίο συμμετείχαν δέκα επαγγελματικές εταιρείες από τις οποίες επιλέχθηκε τελικά το έργο που παρουσίασε το στούντιο **md Arquitectos**. Η πρότασή τους βασίζεται στην άρθρωση των 3 διαφορετικών κτιρίων που συνθέτουν το εμπορικό κέντρο (χωρίζονται με σεισμικούς αρμούς) μέσω μιας σπονδυλωτής πρόσοψης που αποτελείται από ένα πλαίσιο κάθετων και οριζόντιων πηκών αλουμινίου, διαφορετικού χρώματος σε κάθε κτίριο. Σε επίπεδο λειτουργικού προγράμματος, το ισόγειο και οι 3 πρώτοι όροφοι θα έχουν επαγγελματική χρήση, ενώ οι υπόλοιποι όροφοι θα χρησιμοποιηθούν για γραφεία.

Στα 4.500 τ.μ. θα αναπτυχθούν 30-40 διαμερίσματα, από 60 τ.μ. μέχρι 85 τ.μ. και κάποια μεγαλύτερα διαμερίσματα των 125 τ.μ. Θα εκτείνονται από τον πρώτο μέχρι και τον τελευταίο όροφο, σε αυτόνομο σημείο από το υπόλοιπο Μινιόν, στη συμβολή των πεζοδρόμων Σατωβριάνδου και Δώρου.

Στα 6.500 τ.μ. θα δημιουργηθούν γραφειακοί χώροι. Στα υπόλοιπα 6.500 τ.μ. θα αναπτυχθούν εμπορικά καταστήματα ενώ στα 1.000 τ.μ. θα αναπτυχθούν χώροι εστίασης και ψυχαγωγίας που σύμφωνα με πληροφορίες η εταιρεία βρίσκεται σε συζητήσεις με δύο ενδιαφερόμενους ομίλους για να λειτουργήσουν ως ενοικιαστές, τόσο για τους γραφειακούς χώρους όσο και για τους εμπορικούς – χωρίς όμως να πρόκειται για αλυσίδα supermarket.

Τα νέα διαμερίσματα θα απευθύνονται σε μόνιμους κατοίκους ώστε να μην τουριστικοποιηθεί περαιτέρω η περιοχή γύρω από την πλατεία Ομόνοιας ενώ η πρόθεση της εταιρείας αφορά την πώληση των διαμερισμάτων, σε τιμές εντός αγοράς, χωρίς όμως να αποκλείουν και το σενάριο της μίσθωσης με συμβάσεις μεγάλης διάρκειας.

Το συνολικό ύψος της επένδυσης αναμένεται να ξεπεράσει τα 50 εκατ. ευρώ συμπεριλαμβανομένου του κόστους αγοράς του ακινήτου, που συγκαταλέγεται στο πλαίσιο μιας σειράς από αναπτυξιακές πρωτοβουλίες για να ανακτήσει η περιοχή της Ομόνοιας τη χαμένη εμπορική και οικονομική της αίγλη τόσο σε συνδυασμό με την επέκταση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, την ανακατασκευή του κτιρίου του ΟΤΕ, αλλά και την πεζοδρόμηση της οδού Τσοτσίτσα, πίσω από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. **Α**

Σήμερα, στην τρίτη του ζωή, φιλοδοξεί να γίνει ένα κόσμημα για την ευρύτερη περιοχή της Ομόνοιας που θα στεγάζει γραφεία, εστιατόρια, καταστήματα και πολυτελή επιπλωμένα διαμερίσματα.

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

A collection of various stuffed toys, including a baby doll in a pink polka-dot onesie, a blue and white penguin, a red and white dog, a blue elephant, and a pink pig, all resting on a white crocheted blanket.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΤΣΟΥΡΗΣ

Αγαπούσα από μικρός να φτιάχνω ιστορίες. Στη Φιλοσοφική Σχολή και στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου συνάντησα σπουδαίους καθηγητές, που εφοδίασαν την ανάγκη μου να αφηγηθώ, με έμπνευση και τεχνικές. Έγραψα αρκετά μονόπρακτα και μετέφρασα έργα τα πρώτα χρόνια. Με τον αδερφικό μου φίλο Βαγγέλη Ρωμνιό ονειρευτήκαμε μια παράσταση από το μηδέν. Δουλέψαμε το κείμενο για τρία χρόνια και δημιουργήσαμε μαζί με τον σκηνοθέτη Γιώργο Παλούμνη και τη Βάλια Παπακωνσταντίνου έναν θίασο. Ο «Χαρτοπόλεμος» ξεκίνησε για επτά παραστάσεις και σταμάτησε στις 160! Ο Βαγγέλης μας έφυγε αιφνίδια απ' τη ζωή. Πριν συμπληρώσουμε 20 παραστάσεις.

Παίζω γράφοντας και γράφω παίζοντας. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που μεταπλάθω το κείμενο. Διότι το παίξιμο γεννάει θεατρικές στιγμές που ενισχύουν ή και ανατρέπουν το ήδη υπάρχον κείμενο.

Με απασχολεί πολύ το ζήτημα της συναισθηματικής ενηλικίωσης. Με ενδιαφέρει και η ενηλικίωση της ανήλικης πατρίδας μου. Το αγαπημένο μου «σκηνικό» είναι το πατρικό σπίτι και οι απλοί άνθρωποι που μια τυχαία μέρα έρχονται αντιμέτωποι με τον εαυτό τους. Με ενδιαφέρει να πετυχαίνω τη συνείρεση κωμικού και δραματικού και να πειραματίζομαι με τη φόρμα τρυ ρεαλισμού, σε συγομιλία με άλλα είδη όπως η φαρσοκωμωδία, το θρίλερ, η μαύρη κωμωδία και το δράμα μυστηρίου.

Τα «170 τετραγωνικά» παίζονται για τέταρτη χρονιά στο θέατρο Ιλίσια ενώ το «Μακριά από παιδιά» ξεκινά στις 4 Μαρτίου. Ένα οικογενειακό δράμα ή μια κωμωδία μυστηρίου ή ένα κοινωνικό έργο για τη σύγκρουση ενός ζευγαριού μετά από μια μεγάλη απώλεια που καταλήγει σε αποκαλύψεις για τα πρόσωπα και το παρελθόν τους. **Α**

Θέλω να σου κρατάω το χέρι

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

ΤΑΣΟΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου είχα την ανάγκη να αποθηκεύω τις σκέψεις μου σε ένα χαρτί. Τα γεγονότα. Την άποψή μου για αυτά. Τα συναισθήματα που προέκυπταν. Μία προσπάθεια αποκωδικοποίησης του ψυχισμού μου αλλά και των άλλων. Άναρχα. Όχι ψυχαναγκαστικά. Κρατώντας, για παράδειγμα, ημερολόγιο. Ξυπνούσα, όμως, μέσα στη νύχτα για να καταγράψω κάτι. Ένα συμπέρασμα, έναν πόνο, μια χαρά. Πρόκειται για μια συνήθεια που με ακολουθεί και στο τώρα. Στο τώρα που σταματάω το αυτοκίνητο στην άκρη πολλές φορές για να κάνω το ίδιο. Γιατί τις σκέψεις αν τις αφήσεις να φύγουν, μπορεί να πετάξουν μακριά και να μην ξανάρθουν. Αλλά και να επιστρέψουν, υπάρχει η πιθανότητα να μην είναι η κατάλληλη στιγμή ώστε να παρακινηθούν πράξεις. Ένας δρόμος άνοιξε και στα μαθητικά μου χρόνια. Οι εκθέσεις μου ήταν καλές. Είχα επαινεθεί αρκετές φορές. Και αυτό που μου έδωσε αυτοπεποίθηση ήταν ότι ποτέ δεν έγραφα «τετράγωνα». Ποτέ δεν ακολουθούσα τη γραμμή πρόλογος-κυρίως θέμα-επίλογος. Έγραφα από ψυχής, από ένστικτο, από... κι εγώ δεν ξέρω τι. Ποτέ όμως δεν σκέφτηκα να μπω στη διαδικασία αποκαλυπτηρίων. Να αισθανθώ ότι μπορώ να ολοκληρώσω κάτι που θα αξίζει να διαβαστεί ή να παιχτεί. Μέχρι την έλευση του κορωνοϊού.

Η σύζυγός μου, η Θάλεια Ματίκα, με παρότρυνε να μπω στη διαδικασία και της είμαι ευγνώμων. Γνωρίζοντας ότι έχω κάνει αρκετές διασκευές για έργα που έχουμε ανεβάσει (σε κανένα δεν έχω βάλει την υπογραφή μου, από συστολή), ούσα η μία και μοναδική αναγνώστριά του τετραδίου σκέψεων – όπως έχω ονομάσει τα σπιράλ μου – με κινητοποιήσει, αφού μοιράστηκε μαζί μου μία ιδέα της. «Γιατί δεν το γράφεις;» μου είπε «Τι φοβάσαι; Το χειρότερο που μπορεί να συμβεί είναι να αποτύχεις. Και;». Έτσι ξεκίνησε μία νέα διαδικασία. Μία διαδρομή λυτρωτική, δημιουργική και απενεχοποιημένα απελευθερωτική. Τελικά, επαγγελματίας συγγραφέας μπορεί να γίνει μό-

νο ο ερασιτέχνης που δεν τα παράτησε – χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θεωρώ τον εαυτό μου συγγραφέα. Εδώ δεν τον θεωρώ καλά καλά ηθοποιό. Στο τέλος του ταξιδιού θα «ξυριστεί ο γαμπρός».

Αν επηρεάζει η ιδιότητά μου ως ηθοποιού τη συγγραφική μου δραστηριότητα; Ασυμείδικτα και ενστικτωδώς στη δομή. Στις ευθείες, στις γωνίες, στις κορυφώσεις. Πολύ συνειδητά, στη γέννηση των χαρακτήρων και στον λόγο.

Ο άνθρωπος με απασχολεί στα κείμενά μου. Όποιος ηλικίας, όποιος κοινωνικής τάξης, στον οποίο πολιτισμό. Οι ανθρώπινες σχέσεις, στην οποία συνθήκη. Ανάμεσα σε δύο ερωτευμένους, ανάμεσα στον γονέα και το παιδί του, ανάμεσα σε δύο πολιτικούς αντιπάλους, ανάμεσα σε δύο ορκισμένους εχθρούς... Όπως έχει πει κι ο ποιητής: «Σ' αυτόν τον κόσμο που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει να αναζητήσουμε τον άνθρωπο όπου κι αν βρίσκεται».

Το «Θέλω να σου κρατάω το χέρι» διανύει τον δεύτερο χρόνο παρουσίας στο θέατρο Άλφα - Αθηναίος-Φωτίου. Οι συναντήσεις ενός άντρα και μιας γυναίκας σ' ένα ξενοδοχείο ημιδιαμονής. Έχουν συμφωνήσει σε μια συνδιαλλαγή καθαρά ερωτική-σαρκική. Όμως τα θέλω, τα πρέπει, οι ανάγκες, τα γιατί, τα επειδή, βγαίνουν στην επιφάνεια και περιπλέκουν τα ήδη περιπλεγμένα... Πρόκειται για μία προσωπική εξομολόγηση της κοινής μου ζωής με τη σύντροφό μου σε συνδυασμό με μία αποτύπωση της παρατήρησης άλλων ζευγαριών – κοντινών και μη. Πρωταγωνίστρια η συντροφικότητα και η αξία αυτής στο σύγχρονο δυτικό πολιτισμό.

Όσο για το τι ετοιμάζω... η απάντησή είναι πολλά και τίποτα. Σκέψεις διάσπαρτες αποθηκευμένες στο μυαλό, στο λάπτοπ, στο σπιράλ – που χρειάζονται μοντάζ. Μπορεί να γεννηθούν ένα ροκγενεϊακό δράμα, ένα πολιτικό θρίλερ ή μια φαρσοκωμωδία. Την κατάλληλη στιγμή, όμως. Τη στιγμή που θα αισθανθώ ότι δεν αντέχω άλλο να κρατάω για μένα αυτήν την ιστορία.

Μακριά από παιδιά

© ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Το αίμα των κρίνων

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Η σχέση μου με τη θεατρική γραφή ξεκίνησε, κυρίως, μέσα από την ενασχόλησή μου με την υποκριτική. Μέσα από τη μελέτη θεατρικών έργων και άλλων κειμένων, μου γεννήθηκε η ανάγκη να δημιουργήσω κάτι δικό μου. Να φτιάξω, δηλαδή, κι εγώ κόσμους που θα μπορούσαν να πάρουν σάρκα και οστά πάνω στη σκηνή μέσω άλλων δημιουργών.

Δεν νιώθω την ιδιότητα του ηθοποιού και του συγγραφέα ως δύο ξεχωριστά κομμάτια, για μένα είναι ένα σύνολο που αφορά στη θεατρική δημιουργία, έτσι σαφώς υπάρχει επιρροή. Δουλεύω, για παράδειγμα, τον

και ο Κωνσταντίνος Μιχαήλ. Είμαι πολύ χαρούμενη για αυτήν τη δουλειά και χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ στα παιδιά που δουλεύουν με μεράκι και μου δίνουν την ευκαιρία να δω για πρώτη φορά κείμενό μου στη σκηνή. Είναι ένα από τα δύο έργα που έγραψα κατά τη διάρκεια της φοίτησής μου στη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του θεάτρου Πορεία, υπό την καθοδήγηση των δασκάλων μου Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη. Μιλά για τις συνέπειες του πολέμου με βασικό του άξονα την παραπλάνηση. Μέσα από την εναλλαγή των σκηνών από το παρόν στο παρελθόν παρακολουθούμε τα γεγονότα, όπως παρουσιάστηκαν στην κοινή γνώμη αλλά και όπως πραγματικά έγιναν.

Παράλληλα, έχω ξεκινήσει να γράφω ένα νέο έργο με αφετηρία έμπνευσης ένα διήγημα και ευελπιστώ να το παρουσιάσω το ερχόμενο φθινόπωρο στη σκηνή.

ΝΕΦΕΛΗ ΜΑΪΣΤΡΑΛΗ

Απ' τα σχολικά χρόνια με θυμάμαι να γράφω. Ημερολόγιο, γράμματα, ποιήματα, ιστορίες. Ήμουν παιδί του «σκέφτομαι και γράφω» και πέραγα πολλές ώρες διαβάζοντας λογοτεχνία. Όταν ήρθα σ' επαφή με τα θεατρικά κείμενα στη δραματική σχολή κι έπειτα στις παραστάσεις, η ροπή μου στο γράψιμο βρήκε στόχο. Ξεκίνησα με θεατρικές διασκευές λογοτεχνικών έργων και σιγά σιγά, άρχισα να δουλεύω δικά μου κείμενα. Σημαντικός παράγοντας ήταν η ομάδα 4Frontal, που μ' εμπιστεύτηκαν εξ αρχής, δέχτηκαν να δοκιμάσουν κείμενά μου κι έτσι έβλεπα τι μπορεί να λειτουργήσει και τι όχι.

Είναι μεγάλο πλεονέκτημα να βλέπεις τις συγγραφικές σου απόπειρες να παρασταίνονται, να μπορείς να δοκιμάξεις στην πράξη.

Ο τρόπος που φαντάζομαι τις ιστορίες και τις γράφω είναι από την πλευρά του ηθοποιού. Άλλωστε η βασική μου απασχόληση, τα τελευταία δέκα χρόνια και βάλε, είναι η υποκριτική. Προσπαθώ να γράφω αυτά που θα ήθελα να παίξω: μοιραία, μπαίνω στη θέση του ερμηνευτή, δεν ξέρω αλλιώς. Ωστόσο, το πιο ενδιαφέρον είναι όταν έχω γράψει κάτι –παίζοντάς το στο μυαλό μου κάπως– και ο ηθοποιός ή ο σκηνοθέτης το παίρνει και του δίνει μια άλλη διάσταση που δεν είχα φανταστεί. Αυτό είναι το καλύτερό μου.

Με κινητοποιεί τρομερά το πολιτικό-ιστορικό θέατρο, οι αληθινές ιστορίες και οι λοξοί χαρακτήρες, οι αντιήρωες. Μ' αυτά καταπιάνομαι και αυτά προσπαθώ να αποτυπώσω στα κείμενά μου. Σε κάθε περίπτωση,

ο στόχος μου είναι η δραματουργία να συνομιλεί με το πολιτικό και κοινωνικό γίνεσθαι του σήμερα.

Μόλις ολοκληρώθηκαν οι παραστάσεις του έργου «Αριστερόχειρες» στο Θέατρο Μπέλλος. Μια παράσταση που παίχτηκε για δεύτερη χρονιά από την ομάδα 4Frontal και θα επιστρέψει την επόμενη σεζόν. Τώρα έχουμε μπει σε πρόβες για τα «Μπλε καστόρινα παπούτσια» του Θανάση Σκουρμπέλου, που θ' ανέβει τον Μάρτη από την ομάδα στο ίδιο θέατρο, σε σκηνοθεσία του Θανάση Ζερίτη κι εγώ υπογράφω τη θεατρική διασκευή.

Μελλοντικά ετοιμάζω μία πρωτότυπη δραματουργία σε σκηνοθεσία του Κώστα Φιλίππου, με θέμα τη σκοτεινή πλευρά της σύγχρονης μεταπολιτευτικής Ελλάδας, μέσα από τα μάτια ενός αντιήρωα που «νίκησε» το σύστημα. Και, επίσης, μια δουλειά με την ομάδα που θα δανείζεται στοιχεία από το θέατρο ντοκουμέντο και θα αξιοποιεί αληθινές μαρτυρίες.

Αριστερόχειρες

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΟΙ

Νέο Επαγγελματικό Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών
«**Διαχείριση Έργων Υποδομών και Κατασκευών**»
του ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Στη ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ ξέρουμε πώς θα είναι το αύριο. Γιατί εμείς το κατασκευάζουμε.
Για αυτό ενώνουμε τις δυνάμεις μας με το **Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο**,
ένα εκ των κορυφαίων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας και δημιουργούμε ένα
νέο **Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών για τη «Διαχείριση Έργων Υποδομών και Κατασκευών»**.
Ένα σύγχρονο, διατμηματικό μεταπτυχιακό, πολυεπίπεδο σε γνωστικά αντικείμενα και δεξιότητες,
εξειδικευμένο στη διοίκηση και ολοκληρωμένη διαχείριση μεγάλων έργων υποδομών.
Ένα πρόγραμμα που χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από τη ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ,
ώστε οι νέοι μηχανικοί να ανοίξουν τα φτερά τους και να αποκτήσουν δεξιότητες
απαραίτητες στα έργα υποδομών που έρχονται.

ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

www.gekterna.com

ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΙΟΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Από τη στιγμή που έμαθα να διαβάζω, διάβαζα. Βιβλία του σχολείου, βιβλία κανονικά, εφημερίδες, ετικέτες από σαμπουάν, οδοντόβουρτσες, πινακίδες, οδηγίες χρήσης. Είχα μάθει και να γράφω, αλλά δεν μου άρεσαν καθόλου τα γράμματά μου. Κάποια στιγμή η θεία μου η Χρύσα, μου έγραψε σε ένα χαρτάκι ένα ποίημα και μου το έδωσε. Μου άρεσαν πολύ τα γράμματά της, πολύ όμορφα και καλοφτιαγμένα, ζήτησα και αποφάσισα να μάθω κι εγώ να γράφω έτσι όμορφα. Πέρασαν μήνες για να μάθω να γράφω σαν τη θεία μου, αντιγράφοντας ένα ένα τα γράμματά της στην αρχή και μετά αντιγράφοντας ποιήματα, στίχους τραγουδιών... Τα έβλεπα πάνω στο χαρτί και επειδή τα έγραφα εγώ, μου είχε δημιουργηθεί η ψευδαίσθηση πως ήταν δικά μου, αλλά την αλήθεια την ήξερα και δεν μου άρεσε. Έτσι μια μέρα αρ-

χισα να γράφω τα δικά μου. Δεν μου άρεσαν περισσότερο από των άλλωνών, αλλά αυτά –καλά κακά, όμορφα άσχημα... δεν είχε καμία σημασία– ήταν δικά μου. Έτσι κι αλλιώς, η μισή Ελλάδα γράφει και η άλλη μισή την γράφει. Κάποια αρκετά χρόνια μετά, έγραψα και ένα θεατρικό έργο και ακολούθησαν και κάποια άλλα.

Αμέσως μετά το λύκειο, πήγα σε δραματική σχολή. Τότε βέβαια δεν γνώριζα πως όταν θα τελειώνα από εκεί, θα είχα τελειώσει απλά άλλο ένα λύκειο... Το έμαθα τώρα. Εντάξει. Άλλη κουβέντα αυτή – πιο σημαντική, αλλά άλλη κουβέντα. Τέλος πάντων... Εκεί πέσανε στα χέρια μου διάφορα κείμενα που τα διάβασα και τα έπαιξα κιόλας. Έτσι, βρέθηκα αντιμέτωπος με τον αυνανισμό διαφόρων συγγραφέων και μεταφραστών που μου δημιουργούσαν την εντύπωση πως το μόνο που τους ένοιαζε ήταν να βάζουν ωραίες λέξεις τη μία μετά την άλλη, χωρίς να δίνουν μία για το πώς αυτές οι λέξεις, κάποια στιγμή, θα μπουν στο στόμα κάποιων ηθοποιών που θα προσπαθήσουν να τις κάνουν δικές τους και να μας φέρουν στη σκηνή αληθινούς ανθρώπους. Έτσι, μία από τις βασικές μου έγνοιες στα δικά μου έργα είναι πως ό,τι γράφεται, πρέπει να μπορεί και να παίζεται, να βοηθάει τον ηθοποιό και όχι να του βάζει τρικλοποδιές και να μην αφήνω φράσεις μέσα στο κείμενο, επειδή απλά μου φαίνονται «ωραίες». Ωραίες είναι και οι τηγανητές πατάτες... Άντε να τις παίξεις...

Το πρώτο και κύριο ζήτημά μου, είναι να καταφέρω σε κάθε έργο να πω μια ιστορία. Μια ιστορία με ανθρώπους κανονικούς, καθημερινούς, με ανθρώπους δικούς μου. Αυτούς ξέρω, αυτούς εμπιστεύομαι... Μέσα τώρα σε αυτήν την ιστορία, θα συναντήσω κυρίως έναν ή και περισσότερους θανάτους, φιλίες και σχέσεις που παλεύουν να κρατηθούν, πόρτες που δεν ανοίγουν, «κακές» λέξεις, τσιγάρα και λαϊκά τραγούδια. Και χιούμορ. Λίγο ή πολύ. Δεν μπορώ αλλιώς. Η απουσία του με μαγκώνει.

Ο «Κωλόκαιρος» που παίζεται τώρα στο Θέατρο Τζένη Καρέζη είναι ένα έργο για έναν άνθρωπο που επιστρέφει μετά από χρόνια για την κηδεία της μάνας του και βρίσκεται αντιμέτωπος με τους λόγους που τον ανάγκασαν να φύγει. Το επόμενο είναι κάτι που φτιάχνεται σιγά σιγά στο κεφάλι μου, που άμα νιώσει την πραγματική ανάγκη να γίνει κείμενο, δεν θα το εμποδίσω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΑΡΤΖΙΔΗΣ

Μια προσωπική ιστορία στάθηκε η αφορμή κι ένα βράδυ γεννήθηκε ένα κείμενο που αποτελεί το βασικό μέρος μίας κεντρικής σκηνής της «Ζάχαρης», που είναι το πρώτο μου έργο. Από τότε, ενώ δεν κρατάω σημειώσεις –πολύ σπάνια–, άρχισα να γράφω σκόρπια με άξονα πάντα το συμβάν και άρχισε να μπαίνει στο μυαλό μου η ιδέα πως θα μπορούσε το υλικό αυτό να διαμορφωθεί σε ένα ολοκληρωμένο θεατρικό έργο. Και όταν συνέλαβα τη βασική δομή του, τον κορμό, τα πρόσωπα και πώς ήθελα να λειτουργούν και να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους δεσμεύτηκα στον εαυτό μου να το προχωρήσω. Ήταν, πάντως, πολύ ιδιαίτερη αίσθηση να ακούς τα λόγια που έχεις γράψει από χείλη τρίτων στην πρώτη μας ανάγνωση. **Δε νομίζω ότι είναι η ιδιότητα του ηθοποιού που με επηρεάζει τόσο στη συγγραφή όσο η ιδιότητα του δραματουργού.** Επειδή με τη Δέσποινα

Αναστάσογλου και τους Elephas tiliensis έχουμε ασχοληθεί στις δουλειές μας πολύ με τη μεταφορά της λογοτεχνίας στο θέατρο –κάτι που συνεπάγεται τη δημιουργία ενός νέου κειμένου προκειμένου να μεταφερθεί το πνεύμα και όχι το γράμμα του εκάστοτε λογοτεχνικού έργου, γιατί εκεί είναι το θέμα κατά τη γνώμη μου–, μου ήταν πολύ οικεία η διαδικασία. Αυτό που ήταν διαφορετικό ήταν ότι η πηγή συνήθως βρίσκεται σε ένα κείμενο ενός τρίτου προσώπου ενώ τώρα η βασική πηγή ήταν οι σκέψεις στο μυαλό μου και το πώς αυτές αποτυπώνονταν. Ήταν μια δύσκολη αλλά και συναρπαστική ιστορία που με έβαλε συνειδητά στο να συνεχίσω να ασχολούμαι με τη γραφή. Έχει πολύ νόημα –και πώς αλλιώς; – γιατί αν δεν υπάρχει παραγωγή νέου θεατρικού λόγου, σιγά σιγά εκλείπει και ο λόγος ύπαρξης του θεάτρου. Δεν μπορούμε να γυρνάμε συνεχώς στους κλασικούς. Πρέπει να αφήσουμε κι εμείς το αποτύπωμά μας, είτε είναι σημαντικό είτε όχι.

Τα ζητήματα που με απασχολούν ως συγγραφέα είναι πολλά γιατί αφορούν στην καθημερινότητα που ζούμε και στα εμπόδια που συναντάμε. Νομίζω ότι έχει να κάνει με την περίοδο που βρίσκεται ο καθένας/καθεμιά τη στιγμή που γράφει και τα θέματα που του/της κεντρίζουν το μυαλό εκείνη τη στιγμή. Είναι μια διαδικασία που έχει να κάνει πολύ με το εδώ και τώρα γιατί είναι κάτι επείγον που πρέπει να αποτυπω-

θεί σε λέξεις. Και μου φαίνεται πολύ σημαντικό να μπορείς να αποτυπώνεις σε λέξεις τη σκέψη σου καθώς έτσι μπορείς να γίνεις συγκεκριμένος και να επικοινωνήσεις καθαρότερα με τους άλλους ανθρώπους.

Η «Ζάχαρη», που παρυσιάζουμε στο Θέατρο Σταθμός, είναι μια πικρή κωμωδία. Μιλάει για τον ρόλο που παίζει η οικογένεια στη διαμόρφωσή μας από τη στιγμή που γεννιόμαστε και πόσο αυτή μας καθορίζει μέχρι τη στιγμή που είμαστε πια ενήλικες. Με απασχολεί πολύ αυτό. Το πώς μπορούμε ή δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τα μοτίβα που μας φοράνε. Σε ποιον βαθμό είμαστε ελεύθεροι ή ακολουθούμε μονοπάτια που μας έχουν δείξει χωρίς καν να το αντιλαμβανόμαστε. Μου άρεσει, πάντως, που συμμετέχω στην παράσταση ως ηθοποιός μαζί με τα δύο καταπληκτικά κορίτσια, την Τατιάνα Άννα Πίττα και την Ελίνα Ρίζου, γιατί είναι σαν να καταθέτουμε από κοινού κάτι δικό μου και πολύ προσωπικό για να το μοιραστούμε δημόσια προκειμένου να καταφέρουμε να το επικοινωνήσουμε.

Το επόμενο έργο μου γεννιέται τώρα. Έχει να κάνει με τον εγκλεισμό και την απώλεια. Τα θέματα είναι πάντα ίδια, η οπτική μας αλλάζει. **Α**

ANOTHER CIRCUS

FENA
METHIN
OMADA

Néxandros Χορτζός
ΠΑΟΚ

Stoiximan

21+ | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Γιατί ξεχωρίζει τη μονόπρακτη όπερα του Μπέλα Μπάρτοκ; Πώς τη «διαβάζει» και ποια στοιχεία της τον ενδιαφέρουν; Μια συζήτηση για τον «Πύργο του Κυανοπώγων» στην Εθνική Λυρική Σκηνή

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Θέμελης

ΓΛΥΝΑΤΣΗΣ

«Ο Κυανοπώγωνας δεν σταματάει να σε εκπλήσσει»

Μια μολυβένια βράχινη πλαγιά ή μήπως μια θάλασσα σκοτεινή, φουρτουνιασμένη; Και πάνω σ' αυτήν τη δυσοίωνη επικράτεια να επιπλέει και να βυθίζεται ένα δωμάτιο με αδειασμένα ολόγυρα τα «σωθικά» του – ένα κρεβάτι, ένα σκαμπό, ένα παράθυρο. Η ατμόσφαιρα μυρίζει απειλή και ένταση και μόνο που αντικρίζεις το σκηνικό για τον «Πύργο του Κυανοπώγων» που ανεβαίνει από τις 9 Μαρτίου στην Εθνική Λυρική Σκηνή – σε μια σπονδυλωτή παράσταση που περιλαμβάνει επίσης την κωμική μονόπρακτη όπερα «Τζάννι Σκίκκι» του Πουτσίνι. «Ο χώρος είναι το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσεις στο συγκεκριμένο έργο του Μπέλα Μπάρτοκ. Με τον σκηνογράφο και ενδυματολόγο Λέσλι Τράβερς αποφασίσαμε ότι πρέπει να υπάρχει κάτι σχεδόν κοινότοπο πλάι σε κάτι παντελώς ανοίκειο» μου εξηγεί ο Θέμελης Γλυνάτσης.

Καθισμένοι μπροστά στην υποβλητική γλυπτική εγκατάσταση, ο γνωστός για τη σχέση του με το λυρικό και το μουσικό θέατρο σκηνοθέτης (έχει μεταξύ άλλων ασχοληθεί με την όπερα δωματίου *Cendrillon*, το «Χειμωνιάτικο ταξίδι», την «Αλτσίνα» του Χέντελ, το «Λευκό Ρόδο» του Ούντο Τσίμερμαν), μου συστήνει μια εικονογραφία που αγαπά τις σιλουέτες των ρούχων της δεκαετίας του 1950 και το χιτσκοκικό σύμπαν (από ταινίες όπως οι: «Δεσμώτης του Ιλίγγου», «Τα πουλιά», «Ψυχώ», «Μάρνι»), το οποίο συγκαταλέγει στις σταθερές αναφορές του. «Θεωρώ ότι συνειδητά ή ασυνείδητα ο Χίτσκοκ στριφογύριζε την ιστορία του Κυανοπώγων σε πάρα πολλές από τις ώριμες ταινίες του, την ιδέα για τη γυναίκα η οποία επιδιώκει να μάθει και κινδυνεύει».

Το παραμύθι του Κυανοπώγων, μία από τις πιο αιμοσταγείς αφηγήσεις της δυτικής παράδοσης, μιλά για έναν αριστοκράτη ο οποίος δολοφονεί τις νεαρές συντρόφους του όταν αφηφούν την απαγόρευσή του να εξερευνηθούν το κάστρο του. Καθώς θέλει να μάθει για το παρελθόν του, η Ιουδίθ ανοίγει τις επτά κλειστές πόρτες και πίσω τους ανακαλύπτει τα αμύθητα πλούτη, τον ηρωισμό και τη δόξα του συζύγου της, αλλά επίσης πόνο, δάκρυα, αίμα και σκληρότητα.

Οι σκοτεινές ιστορίες φαίνεται να τον έλκουν σταθερά. «Ο Κυανοπώγωνας είναι ένα δύσκολο συναισθηματικό έργο και αυτή είναι η φοβερή του γοητεία. Το πρωτάκουσα στα 18 μου ως φοιτητής, μου εντυπώθηκε και ανήκει στις αγαπημένες μου όπερες. Ο συνθέτης καταφέρνει να δημιουργήσει ένα αρχιτεκτόνημα μέσω του ήχου. Διάρκει μόλις μία ώρα αλλά είναι ιδιαίτερα απαιτητικό για τους ερμηνευτές καθώς εξελίσσεται ως ένας συνεχής διάλογος μέσα από το τραγούδι. Διαθέτει τρομερή φαντασία και μουσικό πλούτο που σε ταξιδεύει σε χώρους, αισθήσεις και αναμνήσεις. Στο παραμύθι του Σαρλ Περώ η κλιμάκωση της αποκάλυψης των νεκρών συζύγων στο τελευταίο δωμάτιο προκαλεί φρίκη, όμως στο έργο του Μπάρτοκ αποτελεί ένα από τα πιο λυρικά σημεία, τόσο συγκινητικό, τραγικό και ερωτικό. Σαφέστατα πρόκειται για ένα από τα πιο ερωτικά έργα όλων των εποχών».

Διαχωρίζει την (γραμμένη το 1697) ιστορία του Γάλλου συγγραφέα από τη μονόπρακτη όπερα του 1911 επισημαίνοντας πως το παραμύθι ακολουθεί την πεπατημένη για ιστορίες που απευθύνονται κυρίως σε νεαρές δεσποινίδες, οι οποίες προετοιμάζονται για γάμο, υποδεικνύοντάς τους συμπεριφορές που πρέπει να αποφεύγουν (π.χ. το να κάνεις πολλές ερωτήσεις στον σύζυγό σου). «Ο Μπάρτοκ, όμως, καταθέτει μια ανατομία της ανδρικής ψυχής. Ενώ στην παρτιτούρα και το λιμπρέτο ο γυναικείος ρόλος είναι πιο παρών, η ματιά του είναι ιδιαίτερα διεισδυτική σε σχέση με την τρομακτική συστολή και την αγωνία του άνδρα μπροστά στην ερωτική σύντροφο, που ερμηνεύεται ως κάτι που παρεισφρεί και «κλειδώνει» τον άλλον. Ο τραγικός χαρακτήρας είναι ο Κυανοπώγωνας, ο οποίος προσπαθεί να ευτυχίσει αλλά είναι απελπιστικά μόνος. Δεν μπορεί να βρει το θάρρος να αντιμετωπίσει το παρελθόν του και να ανοικτεί σ' εκείνη. Στο τέλος λέει "Τώρα όλα είναι νύχτα". Βυθίζεται και ο ίδιος».

Η μοναξιά του ήρωα και η γενναιότητα της συντρόφου του να αναζητά τη γνώση είναι από τα στοιχεία που τον ενδιαφέρουν, όπως και το ότι το έργο δεν παίρνει θέση. «Είναι ολοβασισμένο σε μια αμφισβησία. Δεν μας δίνει απάντηση για το ποιος είναι καλός ή κακός. Είναι μια δόνηση, μια άσκηση ισορροπίας που συνεχώς τρεμοπαίζει, ο συνθέτης δεν θέλει να την επιλύσει. Είναι το πιο δικό του έργο κατά μία έννοια, γι' αυτό και τόσο αινιγματικό. Με τη σύνθεση να χρονολογείται στο 1911, η μοναδική όπερα του Ούγγρου συνθέτη έρχεται μετά από μία έντονη ερωτική απογοήτευση και παρότι την έχει αφιερώσει στη σύζυγό του, κρύβει κωδικοποιημένες μελωδίες για την πρώην ερωμένη του».

Η παράσταση απομακρύνεται συνειδητά από τη μυθολογία του serial killer που ακολουθεί συνήθως το συγκεκριμένο έργο και εστιάζει σ' έναν άντρα και μια γυναίκα, την πρώτη νύχτα του γάμου τους, οι οποίοι σταδιακά βυθίζονται σε ένα σύμπαν πολλαπλών πραγματικότητων, ψυχικών τραυμάτων, κρυμμένων αναμνήσεων και ανοίκειων χώρων. «Το έργο λειτουργεί τόσο ως συμβολιστική ανατομία μιας ερωτικής σχέσης, όσο και ως κατάβαση στο ψυχικό αίνιγμα που κρύβει ο μυστηριώδης δούκας. Η μουσική του Μπάρτοκ, ο τρίτος "πρωταγωνιστής" της ιστορίας, δεν ζωντανεύει μόνο τις επιθυμίες και τα αδιέξοδα των δύο χαρακτήρων, αλλά πλάθει ταυτόχρονα με απαράμιλλη έμπνευση και τόλμη το λαβυρινθώδες σύμπαν του πύργου, από την ανατριχιαστική ατμόσφαιρα της αϊθουσας βασανιστηρίων μέχρι τον λυρισμό του μαγικού κήπου». Το συμβολιστικό κείμενο του Μπέλα Μπαλάζ έδωσε την ευκαιρία στον συνθέτη να καταθέσει μια παρτιτούρα που αξιοποιεί τα ηχοχρώματα των οργάνων μιας μεγάλης ορχήστρας, η οποία περιλαμβάνει έως και τον επιβλητικό ήχο του εκκλησιαστικού οργάνου.

Από τη μουσική ξεκινά και ο Θέμελης Γλυνάτσης να προσεγγίζει τα λυρικά έργα με τα οποία καταπιάνεται. «Σκηνοθετώ κατ' αρχάς ως ακροατής. Ακούω το έργο πάρα πολλές φορές για να κατανοήσω τη δομή του – υφή, διάρκεια, ένταση, αρμονία. Ο «Κυανοπώγωνας» είναι σαν μία ανεξάντλητη πηγή επιπόησης μουσικά. Οι χρωματισμοί της ορχήστρας, η πυκνότητα της σύνθεσης, η ασύλληπτα έξυπνη χρήση του λόγου σε σχέση με τη μουσική, ο ιδιοφυής τρόπος με τον οποίο ο Μπάρτοκ έχει εντάξει φολκλωρικά στοιχεία από τραγούδια που συνέλεγε ως εθνομουσικολόγος, το γεγονός ότι τη μία στιγμή η μουσική είναι ανατριχιαστική και την άλλη λυρική. Δεν σταματάει να σε εκπλήσσει. Επίσης, δεν ξέρεις πού το πάει μουσικά. Από τη μέση και μετά, ο συνθέτης σε κάνει να χάνεσαι – με τεχνάσματα δομικά και υφολογικά – γιατί αρχίζει σταδιακά η κατάβαση στο σκοτάδι».

Χρειάστηκαν 7 χρόνια για να συναντήσει ο σκοτεινός δούκας το κοινό, καθώς αρχικά το έργο θεωρήθηκε «υπερβολικά πειραματικό». Στην ΕΛΣ έχει παρουσιαστεί δύο φορές (το 1966 και το 1967), ενώ το 2017 ο πιανίστας Γιώργος Κωνσταντίνου επιχείρησε μια παράλληλη ανάγνωση της πορείας του Κυανοπώγων και της *Via Crucis*, της διαδρομής του Ιησού προς τον Γολγοθά. «Στην Ελλάδα υπάρχει μια εμμονή με το ιταλικό ρεπερτόριο. Πλέον στη Λυρική έχει γίνει άνοιγμα σε έργα από την Τσεχία, τη Ρωσία (του Γιάντασεκ, του Σοστακόβιτς). Πρέπει να έρχεται το κοινό σε επαφή με αυτό το ρεπερτόριο. Το κάνει πιο έξυπνο. Αυτό είναι το απίστευτο με τον μοντερνισμό: σε κάνει να μαθαίνεις να ακούς, να διαβάσεις, να βλέπεις από την αρχή. Αυτό πρέπει να κάνει η τέχνη».

INFO «Ο πύργος του Κυανοπώγων» του Μπέλα Μπάρτοκ & «Τζάννι Σκίκκι» του Τζάκομο Πουτσίνι Εθνική Λυρική Σκηνή Στις 9, 12, 19, 24 Μαρτίου Ώρα έναρξης: 19.30 (Κυριακή: 18.30)

ANOTHER CIRCUS

ME THN
OMADA

Νεγάντος Χορτζός
Ταμ. Γνωριμότητας

Stoiximan

21+ | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Τριάντα δύο χρόνια μετά τη θρυλική παράσταση στο θέατρο Περοκέ «Το έκτο πάτωμα», το αριστοτεχνικά δομημένο κωμικο-δραματικό έργο του Αλφρέντ Ζερί Ξαναζωντανεύει από τις 3 Φεβρουαρίου στο ιστορικό θέατρο Ακροπόλ σε σκηνοθεσία **Γιώργου Βάλαρη** και διασκευή Άννας Παναγιωτοπούλου, την εξαίσια μουσική και τα τραγούδια του **Σταμάτη Κραουνάκη** σε στίχους της **Λίνας Νικολακοπούλου** (όλοι θυμόμαστε τα χαρακτηριστικά μουσικά κομμάτια «Τι ώρα είναι, τι μέρα είναι και ποια χρονιά», «Το τραγούδι της κουτσομπόλας», «Το τραγούδι της ζήλειας», «Η κουπαστή») και ένα επιτελείο σπουδαίων ηθοποιών και συντελεστών. Η υπόθεση του έργου διαχρονική και ιδιαίτερα επίκαιρη σήμερα. Τη δεκαετία του '30 οι ένοικοι μιας πολυκατοικίας στο Παρίσι ζουν χτυπημένοι από την κρίση. Η καθημερινότητά τους ξεδιπλώνεται μέσα από τους έρωτες, τις συγκρούσεις, τους καβγάδες και τα όνειρα που κάνει ο καθένας για τη ζωή του. Πέρα από τα όνειρα υπάρχει η αγάπη, η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη, η αίσθηση ότι παραμένουμε ενωμένοι απέναντι σε κάθε δυσκολία. Από την πρώτη παρουσίαση το 1938 από τη Μαρίκα Κοτοπούλη μέχρι σήμερα το έργο έχει γνωρίσει διάφορες εκδόσεις, ωστόσο εκείνη που επηρέασε τον Γιώργο Βάλαρη ήταν αυτή του Περοκέ που είχε τύχει να δει και θυμάται, όπως μου λέει, αμυδρά. Για να δημιουργηθεί το καστ των ηθοποιών με τους οποίους έχει επιλέξει να συμπορεύεται του παίρνει μήνες. Ο Γιώργος Βάλαρης μιλάει με ενθουσιασμό για την ομάδα που έχει δημιουργηθεί.

Γιατί επιλέξατε τη συγκεκριμένη θεατρική παράσταση για να «επιστρέψετε»;
Είναι ένα έργο που αγαπώ πάρα πολύ! Οντας μαθητής στη Δραματική Σχολή του Εθνικού θεάτρου το είχα παρακολουθήσει και είχα εντυπωσιαστεί από το καστ και τη θαυμάσια σύνθεση των τραγουδιών από τον Σταμάτη Κραουνάκη και τη Λίνα Νικολακοπούλου. Βαθιά χαραγμένη, λοιπόν, από τα πρώτα μου θεάματα αυτή η παράσταση, μου ήρθε ξαφνικά η ιδέα να την παρουσιάσω με εκείνο το δημιουργικό υπέροχο παρεάκι! Χαίρομαι πολύ που οι δημιουργοί του τότε με εμπιστεύτηκαν τώρα και έχουμε ένα θαυμαστό αποτέλεσμα που ο κόσμος έχει ήδη αγαπήσει κι εμείς είμαστε ευτυχισμένοι. Σκηνοθετικά τηρώ μια κλασική γραμμή σεβόμενος ένα κλασικό έργο που έχει αποδεδειγμένα διαχρονική αξία. Όλοι οι συντελεστές από τον Μανώλη Παντελιδάκη στα σκηνικά, τον Λεωτέρη Παυλόπουλου και τον χορογράφο Μάρκο Πακουμόγλου υπηρετούν αυτήν τη γραμμή.

Τι είναι αυτό που κάνει ένα έργο γραμμένο το 1937 να είναι και σήμερα επίκαιρο;
Παρά το γεγονός ότι αποτελεί βαθιά συγκινητικό και ανθρώπινο έργο που χαρακτηρίζεται ως κωμωδία με έντονα δραματικά στοιχεία στο Παρίσι της δεκαετίας του '30, θα μπορούσε κάλλιστα να εξελίσσεται και σε κάποια συνοικία της Αθήνας. Θεωρώ ότι το ίδιο το έργο από μόνο του κάνει την παράσταση επίκαιρη, αλλά είναι ιδιαίτερα επίκαιρο σε αυτήν την εποχή κρίσης, όπου έχουμε ανάγκη όσο ποτέ τη συντροφικότητα και την αγάπη του ενός για τον άλλον, ειδικότερα και μετά από την πανδημία που βιώσαμε.

Ποιες ήταν οι μεγαλύτερες προκλήσεις και δυσκολίες που αντιμετωπίσατε στη σκηνοθεσία του έργου και πώς τις διαχειριστήκατε; Υπήρξαν στιγμές αμφιβολίας για την κατεύθυνση της σκηνοθεσίας;
Καμιά αμφιβολία. Όταν αποφασίζω ένα έργο είμαι βαθιά δοσμένος και αποφασισμένος

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΑΡΗΣ

«**Είμαι δοσμένος στον έρωτα που λέγεται θέατρο**»

Ο γνωστός σκηνοθέτης, ηθοποιός και συγγραφέας μιλάει με αφορμή την παράσταση «**Το έκτο πάτωμα**» στο θέατρο Ακροπόλ

της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ

και με μεγάλο όραμα. Η μεγαλύτερη πρόκληση στο συγκεκριμένο έργο ήταν να μπορέσω να κρατήσω τις κωμικές πινελιές χωρίς να βυθιστώ στο δράμα, που είναι βαθιά εντυπωμένο στη γραφή του συγγραφέα. Βέβαια, το έργο από μόνο του είναι και ένα μιούζικαλ που έχει πολύ μεγάλες δυσκολίες κυρίως στην καθοδήγηση των ηθοποιών.

Είστε πολυτάλαντος καλλιτέχνης, σκηνοθέτης, ηθοποιός, συγγραφέας, ποιόν «ρόλο» από αυτούς αγαπάτε πιο πολύ;

Αυτήν την περίοδο αγαπώ πιο πολύ και καθοριστικά νομίζω την ιδιότητα του σκηνοθέτη. Με καλύπτει πιο πολύ απ' όλες, αλλά δεν σας κρύβω ότι μου έχει λείψει να συγγράψω ένα καινούργιο θεατρικό έργο. Σκέφτομαι σύντομα να υλοποιήσω ένα δραματικό έργο έχοντας μια ιδέα που σκέφτομαι καιρό.

Και σαν ηθοποιός, ποιόν θεωρείτε τον πιο επιτυχημένο ρόλο σας, αυτόν που σας έκανε πιο περήφανο;

Ο ρόλος του Μαλβόλιο, πάλι στη σχολή του Εθνικού θεάτρου, ήταν ο πιο επιτυχημένος ρόλος μου, εκείνος που με έκανε πιο ευτυχισμένο μέχρι σήμερα και που ονειρεύομαι να ξαναπαίξω σύντομα.

Αλήθεια, από όλους τους ρόλους του «Εκτου πατώματος» υπάρχει κάποιος που ταυτίζεστε περισσότερο;

Με το Μαν Λεσκαλιέ, που είναι ένας μποέμ τύπος, καλλιτέχνης!

Τι θέλετε να δει μέσα από αυτό το έργο το κοινό σας; Υπάρχει κάποιο μήνυμα που θέλετε να περάσετε ως σκηνοθέτης μέσω της παράστασης;

Τον ρόλο μου ως καλλιτέχνη τον αντιλαμβάνομαι πιο εκπαιδευτικό και βαθιά κοινωνικό. Μετά την πανδημία είναι ακόμα πιο ισχυρό όλο αυτό που ζούμε και θέλω να περάσω και σκηνικά στον θεατή ένα αισιόδοξο μήνυμα. Αυτή είναι άλλωστε και η προσωπική μου θέση στη ζωή. Μαχόμαστε και σηκώνομαστε πάντα μετά από κάθε ήττα! Όσο δύσκολες και απάνθρωπες εποχές κι αν βιώνουμε μέσα σε κρίσεις οικονομικές, σε πανδημίες, αρρώστιες και θανάτους, ο άνθρωπος εξακολουθεί να ελπίζει, να εύχεται, να ερωτεύεται, να ονειρεύεται ένα καλύτερο αύριο. Και να αγαπά!

Ποια είναι τα δικά σας όνειρα που σας δίνουν τη δύναμη να αντέξετε τις δυσκολίες της καθημερινότητας;

Τα όνειρά μου σχετίζονται πάντα με το θέατρο. Ονειρεύομαι μεγαλύτερα και πιο εντυπωσιακά θεάματα και να υπηρετήσω το κλασικό θέατρο με τον δικό μου μουσικό τρόπο. Όσο για την παράσταση, τα πάντα ρει! Ο χρόνος θα δείξει πώς θα κυλήσει και θα εξελιχθεί. Πάντως, είμαι αρκετά περήφανος γιατί θεωρώ ότι είναι απ' τις πιο ολοκληρωμένες μου δημιουργίες. Με λίγα λόγια θα έλεγα ότι έχω θυσιάσει την προσωπική μου ζωή αρκετά, δοσμένος στον έρωτα που λέγεται θέατρο.

INFO «ΤΟ ΕΚΤΟ ΠΑΤΩΜΑ» του Αλφρέντ Ζερί, σε διασκευή Άννας Παναγιωτοπούλου με τη μουσική Σταμάτη Κραουνάκη, στίχους Λίνας Νικολακοπούλου και σκηνοθεσία Γιώργου Βάλαρη. Ημέρες - Ώρες παραστάσεων: Τετάρτη και Κυριακή 19:00, Πέμπτη 20:00, Παρασκευή 21:00, Σάββατο 17:45 και 21:15, ΑΚΡΟΠΟΛ, Ιπποκράτους 9-11, 2103648303

Πρωταγωνιστούν: Υρώ Μανέ, Κώστας Μακεδόνας, Ελένη Καστάνη, Δανάη Λουκάκη, Μαριαλένα Ροζάκη, Αρμάν Εδουάρδος Μεβελιάν, Βασίλης Αθανασόπουλος, Δημήτρης Φραγκιόγλου, Ευαγγελία Μουμούρη, Δημήτρης Πιατάς, Αφρηγήτρια η Μίρκα Παπακωνσταντίνου. Συμμετέχουν οι μουσικοί: Δημήτρης Κίκλης, Αποστόλης Παρασκευαΐδης και Άρτεμις Βαβάτσικα.

Η φύση ανθίζει το Lidl Plus χαρίζει!

Από 01.03. έως και 23.04.

Για κάθε 25€ αγορών παίρνεις μια συμμετοχή σκανάροντας απλά την ψηφιακή σου κάρτα Lidl Plus στο ταμείο.

Στέλνεις τη συμμετοχή σου μέσω της εφαρμογής Lidl Plus.

Μπαίνεις στην κλήρωση για να κερδίσεις.

Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις.

ΑΠΟΚΤΗΣΤΕ ΤΟ ΣΤΟ
Google Play

Λήψη στο
App Store

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΟ
AppGallery

Περισσότερα: lidl-hellas.gr/diagonismos-lidl-plus

Φένια Παπακοσμά

Μάθε με κινέζικα

Μάντσεστερ, Παρίσι, Πεκίνο, Λονδίνο: η Φένια μάς εξηγεί τη διαδρομή μέχρι το πρώτο βιβλίο Κινέζικης Γραμματικής (εκδ. Mandarin Books), μας μιλάει για τη εμπειρία της στην Κίνα και μας δίνει tips για αυθεντικό κινέζικο στην Αθήνα

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ε

χει ενδιαφέρον να ακούς μία εκπρόσωπο της γενιάς X να διηγείται πώς, αναζητώντας έναν δρόμο σπουδών μαζί με εμπειρίες ζωής το '90, βρέθηκε από το Μάντσεστερ στο Παρίσι και από εκεί στην Κίνα, όπου έμεινε 7 χρόνια. Όταν μιλάς με τη Φένια Παπακοσμά οι αποστάσεις στον χάρτη μικραίνουν, και όχι μόνο, μια περιπετειώδης διαδρομή σαν τη δική της λειτουργεί ως παράδειγμα για το πώς η τόλμη στην αναζήτηση ενός μέλλοντος ανταμειβεται. Σήμερα είναι από τις πιο παλιές καθηγήτριες κινέζικων, έχοντας φτιάξει τις εκδ. Mandarin Books με τις οποίες έβγαλε την πρώτη Κινέζικη Γραμματική για τους Έλληνες που μαθαίνουν κινέζικα –κάθε χρόνο όλο και περισσότεροι–, αλλά και ένα κλασικό βιβλίο ρωσικής λογοτεχνίας, σε μετάφραση Ελένης Μπακοπούλου. Πώς βρέθηκε όμως στην Κίνα;

«Τελείωσα το πρώτο μου πτυχίο στο Μάντσεστερ, μετάφρασης-διερμνείας, σε γαλλικά, αγγλικά και ισπανικά, ήμουν 25 χρονών και δεν ήξερα πώς να προχωρήσω με τις σπουδές μου. Αποφάσισα να κάνω ένα διάλειμμα στο Παρίσι, όπου δούλεψα έναν χρόνο, και όταν τελείωνε το συμβόλαιό μου διάλεξα στην τύχη μια μικρή πόλη των 15 εκ. (!) κοντά στο Πεκίνο, τη Σιτζιατζουάν, έχοντας κλείσει μέσω ίντερνετ να δουλέψω ως καθηγήτρια αγγλικών σε παιδιά. Οι συνθήκες στην πρώτη μου δουλειά δεν ήταν καλές, δεν ήξερα κανέναν και τίποτα, δεν μιλούσα λέξη κινέζικα, το πάλεψα όμως, βρήκα μια άλλη δουλειά σε ένα Γυμνάσιο-Λύκειο και έμεινα για τα επόμενα 3,5 χρόνια, μέχρι που, έχοντας μάθει πια τη γλώσσα, πήγα στο Πεκίνο. Μια πανέμορφη, φιλόξενη πόλη, που παρά το μέγεθός της, είχε γειτονιές, μικρά μαγαζάκια, το ψιλικατζίδικο στη γωνιά που σε ήξεραν, δεν αισθανόσουν το χάος. Δούλευα και σπούδαζα τη γλώσσα, γνωρίζοντας παράλληλα ανθρώπους, κάνοντας φίλους, συλλέγοντας εμπειρίες από έναν κόσμο πολύ διαφορετικό...»

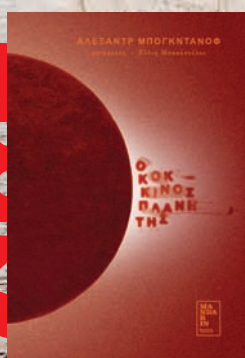
— Πες μας την αίσθησή σου από εκείνη την εποχή. Η αίσθηση που είχα εκείνον τον καιρό ήταν ότι ζω σε μία πραγματικότητα και μία καθημερινότητα που διαρκώς αλλάζουν. Είτε ήσουν στην επαρχία είτε σε μητροπόλεις σαν το Πεκίνο και τη Σαγκάη, κάθε γειτονιά, κάθε δρόμος, κάθε γωνιά, διαρκώς μεταμορφώνονταν. Το ίδιο

συνέβαινε και με τους ανθρώπους γύρω μου. Η διαρκής αναζήτηση της μεγάλης ευκαιρίας, η δίψα για πρόοδο, μόρφωση, η προθυμία για δουλειά, βελτίωση αλλά και η λαχτάρα για πλουτισμό, ήταν διάχυτα. Όλοι οι φίλοι και οι φίλες που έκανα στην Κίνα, από όλα τα κοινωνικο-οικονομικά στρώματα, έκαναν σπουδαία πράγματα και εκπληρώσαν τα όνειρά τους. Είναι κάπως συγκινητικό.

— Μετά από 7 περιπετειώδη χρόνια ήρθε η ώρα να επιστρέψεις στην Ελλάδα; Η ιδέα ήταν να επιστρέψω στην Ευρώπη. Ήθελα όλα αυτά που είχα κάνει να τα δέσω σε ένα πτυχίο, έκανα λοιπόν αίτηση στο School of Oriental and African Studies, του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, για μεταπτυχιακό στις Κινέζικες Σπουδές. Ήταν φοβερή εμπειρία και κάπως ανορθόδοξη, καθώς ετεροχρονισμένα μελέτησα στη θεωρία αυτά που είχα δει στην πράξη, ως απόηχο της σύγχρονης Ιστορίας και Πολιτικής της Κίνας. Κάπως έτσι ολοκληρώθηκε αυτός ο κύκλος. Όταν ήρθα στην Ελλάδα, το 2008, κατάλαβα ότι τα κινέζικα είχαν βαρύτητα σε διάφορες δουλειές, π.χ. στα ναυτιλιακά και στον τουρισμό, αλλά προτίμησα μια δουλειά στη ρεσεψιόν στους Πατρούς χωρίς Σύνορα, ξεκινώντας παράλληλα με δύο μαθητές. Χρόνο με τον χρόνο τα μαθήματα διπλοσιάζονταν, από ένα σημείο και μετά τα κινέζικα έγιναν πολύ δημοφιλή και τα τελευταία χρόνια το πρόγραμμα πλέον είναι ασφυκτικά γεμάτο...

— Ποιοι κάνουν μαθήματα κινέζικων; Πόσος χρόνος χρειάζεται για να μάθεις; Στην αρχή ήταν κυρίως ενήλικες που μάθαιναν για χόμπι ή για επαγγελματικούς λόγους, πλέον έχω πολλούς φοιτητές και πολλά παιδιά μικρής ηλικίας μέχρι και εφηβεία. Κάποια το ζητούν μόνα τους, συνήθως τα ωθούν οι γονείς τους γιατί πιστεύουν ότι είναι ένα εφόδιο – και είναι! Για την ώρα, στα κινέζικα έχουμε 6 πτυχία, από το Α1 μέχρι το αντίστοιχο Proficiency, πολύ λίγοι φτάνουν στο 5ο ή 6ο πτυχίο, αλλά ήδη στο 3ο ή 4ο είσαι σε πολύ καλό επίπεδο για να σπουδάσεις, να δουλέψεις ή να ταξιδέψεις. Οι ενήλικες που κάνουν κινέζικα συνήθως δεσμεύονται, παίρνουν πτυχία, τους ενδιαφέρει αυτό που κάνουν και το αγαπούν.

— Είναι δύσκολη γλώσσα; Η γραμματική τους δεν είναι δύσκολη, και συνδέεται με το συντακτικό. Η βασική τους σύνταξη είναι υποκείμενο, ρήμα, αντικείμενο, με τη διαφορά ότι δεν έχουν χρόνους, εγκλήσεις, γένη, οι λέξεις δεν κλίνονται. Π.χ. Θα πεις εγώ χθες πηγαίνω εκδρομή, εσύ αύριο πηγαίνω (μορφή απαρεμφάτου) εκδρομή, αυτός του χρόνου πηγαίνω, αν μάθεις τις λέξεις σήμερα, αύριο, χθες, ή πέρσι, φέτος, του χρόνου, μπορείς σε λίγα μαθήματα να μιλήσεις για το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον. Κατά κάποιον τρόπο είναι πιο εύκολο να μάθεις κινέζικα από πολλές ινδοευρωπαϊκές γλώσσες. Η δυσκολία, πιστεύω, είναι στην προφορά, έχουν πολ-

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
MANDARIN
BOOKS
ΉΡΘΑΝ ΜΕΣΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΕ-
ΖΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΓΚΗ ΜΟΥ
ΝΑ ΔΙΔΑΞΩ
ΣΕ ΟΣΟ ΤΟ
ΔΥΝΑΤΟΝ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ-
ΡΟ ΚΟΣΜΟ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ

λούς τόνους που κάνουν τη φωνή να ανεβοκατεβαίνει, γιατί έχουν πολλές ομόνες λέξεις, με μία ή δύο συλλαβές. Αν δεν βάλεις το σωστό τόνο δεν μπορεί εύκολα κάποιος να καταλάβει τι λες, και ακόμα δυσκολότερο να καταλάβεις τι λένε οι άλλοι. Πάντως όλοι, μικροί μεγάλοι, αρχίζουν γρήγορα να μιλάνε και να γράφουν και εκπλησσονται, είναι μεγάλη η ικανοποίησή μου όταν στα πρώτα μαθήματα μου λένε, «απίστευτο, μιλάω και διαβάζω κινέζικα!»

— Έρχεσαι σε επαφή με την κινέζικη κουλτούρα στην Αθήνα;
Η κινέζικη κοινότητα στην Αθήνα όλο και μεγαλώνει, φέτος ήμουν καλεσμένη σε εκδηλώσεις για τον εορτασμό της κινέζικης Πρωτοχρονιάς. Ανακάλυψα ότι υπάρχουν χορευτικές και θεατρικές ομάδες με κινέζους πηθοποιούς, και κάποιες εξαιρετικές γυναίκες, κυρίως, μουσικοί κινέζικων παραδοσιακών μουσικών οργάνων, αλλά και ζωγράφοι και καλλιγράφοι που ζουν μόνιμα στην Ελλάδα και διδάσκουν τις τέχνες τους στα κινεζάκια και όχι μόνο. Σε αυτές τις γιορτές θυμήθηκα πόσο φιλόξενοι είναι οι Κινέζοι όταν ανοίγονται – δεν τους φαίνεται γιατί δεν είναι διαχυτικοί όπως εμείς. Όταν ήμουν στην Κίνα, ήξερα από την πρώτη στιγμή ότι όποια δυσκολία και να βρω θα υπήρχε κόσμος να με βοηθήσει – ειδικά όταν μαθαίνεις τη γλώσσα τους σε αισθάνονται πιο κοντά, αντιλαμβάνονται τον βαθμό δυσκολίας και το εκλαμβάνουν ως ένδειξη σεβασμού, θαυμασμού για τον πολιτισμό τους.

— Αλήθεια, πού μπορεί κανείς να φάει αυθεντικό κινέζικο στην Αθήνα; Το αθηναϊκό chinatown δεν είναι πολύ αυστηρά οριοθετη-

μένο χωροταξικά, όπως στο Λονδίνο ή το Παρίσι, κι έτσι μπορούμε να φάμε σε ένα εστιατόριο που θα τρώνε μόνο Κινέζοι, αρκεί να καταφέρουμε να το ξετρυπώσουμε. Πέρα από τα πολύ καλά κινέζικα εστιατόρια που υπάρχουν στους δρόμους γύρω από το Σύνταγμα, θα πρότεινα μια βόλτα στο Μεταξουργείο στο ύψος της πλατείας Κουμουνδούρου, όπου μπορείς να μεις άφοβα σε οποιοδήποτε από τα μικρά κινέζικα δεις να έχουν μέσα κόσμο. Θα φας καλά και φθηνά, αυθεντικά πιάτα από διάφορες περιοχές της Κίνας. Αν σε δυσκολεύει το μενού απλά δείξε με το δάχτυλο κάτι που τρώνε οι διπλανοί, θα είναι σίγουρα νόστιμο! Τελευταία ακούω ότι άνοιξαν και κάποια πολύ μικρά μαγαζάκια γύρω από την Ομόνοια, μου έφερε ένας φίλος Κινέζος από εκεί τα πιο αφράτα και γευστικά μπισότzi, ψωμάκια με γέμιση από κιμά. Κάτι σαν τα μπισμπάν που είναι στη μόδα, μόνο που κάνουν 70 λεπτά το ένα!

— Πάντως, είναι εντυπωσιακό το ότι μια Ελληνίδα εκδίδει βιβλία Κινεζικής Γραμματικής. Η Γραμματική κυκλοφόρησε πριν από δύο χρόνια, σε λίγο καιρό τελειώνω και το πρώτο βιβλίο ασκήσεων και θα ακολουθήσουν άλλα δύο. Παρότι υπάρχουν πλέον αρκετοί καθηγητές κινεζικών, αυτό που με παρακίνησε ήταν ότι υπήρχε ένα κενό – κάθε χρόνο όλο και περισσότεροι μαθαίνουν κινέζικα, όμως ακόμα και τα αναγνωστικά που έχουμε είναι από τα αγγλικά. Η Γραμματική για Όλα τα Επίπεδα που έχω γράψει είναι εύχρηστη, με κανόνες που έχω συντάξει από την αρχή, παρουσιάζει τα φαινόμενα σε βάθος αλλά με τρόπο απλό και με πολλά παραδείγματα από την πραγματική ζωή. Είναι ένα βοήθημα που θα

ήθελα κι εγώ να έχω, όταν μάθαινα. Οι εκδόσεις Mandarin Books ήρθαν μέσα από την αγάπη μου για αυτή τη γλώσσα και την ανάγκη να διδάξω σε περισσότερο κόσμο περισσότερα πράγματα. Δηλαδή, αν η ίδια μπορώ να διδάξω 15 ανθρώπους την εβδομάδα, μέσω της Γραμματικής μπορώ να βρεθώ σε κάθε μάθημα που γίνεται αυτή τη στιγμή. Η σκέψη αυτή με κάνει χαρούμενη.

— Ένας εκδοτικός οίκος (Mandarin Books) είναι επίσης ένα τολμηρό επιχειρηματικό πρότζεκτ! Δεν ήταν κάτι που είχα στα σχέδια, αλλά φάνηκε – και είναι!! – καλή ιδέα, αν και με πάρα πολλή δουλειά από πίσω. Το επόμενο βήμα είναι να βρω χρόνο και συνεργάτες να ψάξουμε νέους συγγραφείς που γράφουν στην Κίνα. Προς το παρόν βγάλαμε ένα βιβλίο ρωσικής λογοτεχνίας, τον «Κόκκινο Πλανήτη», που έχει για μένα ιδιαίτερη συναισθηματική αξία επειδή μου εμπιστεύτηκε τη μετάφρασή της η Ελένη Μπακοπούλου. Είχε κυκλοφορήσει από τις εκδ. Αλεξάνδρεια αλλά είναι εξαντλημένο. Ο Αλεξάντρ Μπογκντάνοφ το έγραψε το 1908 στην προεπαναστατική Ρωσία, σε εποχές κοινωνικού αναβρασμού και ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων. Είναι ένα βιβλίο κλασικό, προφανώς πολιτικό, μια ιστορία που μιλάει για μια ουτοπία, και για το αν αντέχουμε να ζήσουμε τελικά σε αυτήν όταν την κατακτήσουμε. Όσο για τις εκδόσεις είναι σίγουρα μια πρόκληση. Το να συγγράψω εκπαιδευτικά βιβλία είναι κάτι που γνωρίζω και κάνω καλά, το να βρω βιβλία λογοτεχνικά που να αφορούν το αναγνωστικό κοινό, να τα προωθήσω, να φτάσουν σε όσο το δυνατόν περισσότερους... νομίζω ότι πλέω σε αχαρτογράφητα νερά! **A**

ΜΑΡΙΟ ΝΤΕΖΙΑΤΙ

«Όταν σκέφτεσαι τον αναγνώστη, θα τον εξαπατήσεις»

Μια συζήτηση με τον βραβευμένο με το Strega 2022 Ιταλό συγγραφέα για το βιβλίο του «**Ασυμβίβαστοι**»

Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

«Λίγοι μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει να κλαις για μια αγάπη που μένει, παρά για μια αγάπη που χάνεται. Είναι ο κίνδυνος που έχεις αποφύγει, ο γκρεμός από τον οποίο γλίτωσες». Με αυτές τις λέξεις περιγράφει ο Φραντσέσκο Βελένο –πρωταγωνιστής του βραβευμένου με το περιβλεπτο λογοτεχνικό βραβείο της Ιταλίας Strega 2022 μυθιστορήματος «**Ασυμβίβαστοι**» του νεαρού συγγραφέα Μάριο Ντεζιάτι– τα συναισθήματά του για την ιδιόμορφη σχέση αγάπης που διατηρεί με την παιδική του φίλη Κλάουντια Φανέλι.

Ο Φραντσέσκο ήδη από τα εφηβικά του χρόνια τρέφει ερωτικό θαυμασμό για την Κλάουντια με την οποία δεν έχουν ιδιαίτερες σχέσεις. Κοντά θα τους φέρει η αποκάλυψη πως η μητέρα του και ο πατέρας της είναι παράνομοι εραστές. Με αφορμή αυτή τη δυσαρμονική σχέση μεταξύ των δύο, όπου ο ένας βιώνει την ταλαιπωρία του ανικανοποίητου έρωτα, αφορμάται ο Μάριο Ντεζιάτι για να διηγηθεί στο βιβλίο του –που κυκλοφόρησε λίγο πριν την εκπονή του 2022 από τις **εκδόσεις Κλειδάριθμος** σε εξαιρετική μετάφραση της **Δήμητρας Δότση**– μια ιστορία που έχει τόσα να πει για την αγάπη και τις ιδιόζουσες εκφάνσεις της, όσα έχει συγχρόνως να καταθέσει για την ανακάλυψη και απελευθέρωση της προσωπικής ταυτότητας, για τη ρευστότητα της σεξουαλικότητας και για την ασυμβίβαστη γενιά των millennials. Γεμάτοι εμπειρίες και ικανότητες, οι σαραντάρηδες του σήμερα δεν διστάζουν να γίνουν «εκπατρισμένοι» με σκοπό να ικνηλατήσουν τον εσωτερικό τους κόσμο, να κόψουν τις ρίζες τους πριν επιστρέψουν πίσω για να τις καλλιεργήσουν ξανά.

Συναντώ στις αρχές Φεβρουαρίου τον Μάριο Ντεζιάτι, καλεσμένο των εκδόσεων Κλειδάριθμος στην Αθήνα. Δηλώνει κολακευμένος για τη βράβευσή του με το Strega μα συγχρόνως αγχωμένος για το μέλλον. «Θα προσπαθώ πάντα για το καλύτερο. Θα προσπαθώ να εξελίσσω τη γραφή μου. Θέλω κάθε βιβλίο να το δουλεύω εντατικά, όσο χρειαστεί για να θεωρώ ότι είναι ειλικρινές σε ό,τι αφορά τις προθέσεις μου και αυτό που θέλω να εκφράσω».

Η συγγραφή άλλωστε των «Ασυμβίβαστων» ήταν μια μακρά διαδικασία. «Ξεκίνησα αρχικά τη συγγραφή με την Κλάουντια ως ηρωίδα μου, η οποία γεννήθηκε όταν μετακόμισα στη Γερμανία, όπου ήμουν κι εγώ, όπως κι αυτή, ένας εκπατρισμένος. Ενώ έμενα τριγυρνούσα στην πόλη ένιωθα την αόρατη παρουσία αυτής της γυναίκας να με συντροφεύει. Από το 2015 έως το 2020 ασχολήθηκα με τη συγγραφή του βιβλίου και στην πορεία μόνο βρήκα ποιος θα ήταν ο αφηγητής όσων ήθελα να πω. Στην περίπτωση μου ήταν ο Φραντσέσκο, ο οποίος συνάντησε την Κλάουντια μονάχα δύο χρόνια πριν ολοκληρώσω τη συγγραφή του βιβλίου».

Το Βερολίνο φαίνεται πως έπαιξε σημαντικό ρόλο σε αυτή τη σύλληψη της ιδέας του βιβλίου αλλά και στην εξέλιξή της. Ο αναγνώστης νιώθει ότι ο ρυθμός γίνεται πιο στακάτος και έντονος, από τη στιγμή που η Κλάουντια πηγαίνει στο Βερολίνο. Τον ρωτάω αν συνέβη αυτό και με τον ίδιο. «Οι ήρωες πηγαίνουν και σε άλλες πόλεις, όπως το Λονδίνο ή η Νέα Υόρκη, ωστόσο το Βερολίνο συμβολίζει το πώς είναι ο κόσμος σήμερα. Μετακόμισα στο Βερολίνο όταν η Γερμανία δέχτηκε πάνω από ενάμισι εκατομμύριο Σύρους πρόσφυγες. Η κατάσταση μού θύμιζε την περίοδο που η Πούλια, η πατρίδα μου, δέχθηκε περίπου διακόσιες χιλιάδες Αλβανούς πρόσφυγες. Μιλάμε για μεγάλους αριθμούς. Συμβολίζει έναν κόσμο που βρίσκεται σε κίνηση, που αλλάζει διαρκώς. Το Βερολίνο σου δίνει την ψευδαίσθηση ότι υπάρχουν διαφορετικές ιδέες και διαφορετικές αντιλήψεις για τον κόσμο –οι οποίες μπορεί να είναι εφικτές, όπως για παράδειγμα οι οικογένειες patchwork– ή ότι μπορούμε να ζήσουμε ειρηνικά. Πρόκειται άλλωστε για

μια πολυπολιτισμική πόλη, η οποία διαρκώς αλλάζει. Υπάρχει ωστόσο και κάτι το πνευματικό σε ό,τι αφορά αυτήν την πόλη για μένα, γιατί όταν πήγα, ένιωσα ότι βρισκόταν ήδη εκεί ένα κομμάτι μου. Δεν ισχύει βέβαια με όλους αυτό. Το Βερολίνο έχει κατά κάποιον τρόπο την υπερφυσική δύναμη να πολλαπλασιάζει τα συναισθήματα, είτε πρόκειται για ευφορία, είτε για θλίψη».

Ταυτότητες, καθήκον και λογοτεχνική εξαπάτηση

Το θέμα της ανακάλυψης του εαυτού, της συνειδητοποίησης της προσωπικής ταυτότητας αλλά και του εντοπισμού των ορίων της σεξουαλικότητας είναι ένα από τα κύρια θέματα που απασχολούν την πορεία της αφήγησης, ειδικά από τη στιγμή που η Κλάουντια θα μετακομίσει στο Βερολίνο, ενώ ο Φραντσέσκο –μένοντας πίσω στην Πούλια και διατηρώντας την επικοινωνία του τηλεφωνικά μαζί της– θα καθυστερήσει να την ακολουθήσει. Η μετάβαση όμως στη μεγάλη πόλη σηματοδοτεί και για τους δύο το γύρισμα της πλάτης στον κομφορμισμό και το μεγάλο βήμα προς την προσωπική ελευθερία. Σχετικά με αυτό ο Ντεζιάτι σχολιάζει: «Στην πραγματικότητα προσπαθούν να βρουν έναν νέο δρόμο, και σωματικά και ψυχικά, αλλά όχι να εναντιωθούν σε κάτι, δεν είναι αυτός ο σκοπός. Και οι δυο, τόσο η Κλάουντια όσο και ο Φραντσέσκο, είναι αντικομφορμιστές, ωστόσο οι spatriato (λέξη που στη διάλεκτο του Ντεζιάτι σημαίνει εκπατρισμένοι αλλά και ρευστοί, ασυμβίβαστοι) δεν πηγαίνουν ενάντια σε κάτι, απλώς κινούνται ελεύθερα, ανάλογα με τις επιθυμίες τους. Αυτό είναι απόλυτα ανθρώπινο, το να θέλουμε δηλαδή να ικανοποιήσουμε τις επιθυμίες μας και τις φιλοδοξίες ανάλογα και με τα όρια που υπάρχουν στη ζωή μας. Περισσότερο από ύμνο για την ελευθερία, θα το χαρακτήριζα διήγημα συνειδητοποίησης των πρώων. Ένα ταξίδι ταυτότητας των πρωταγωνιστών προς κάτι το διαφορετικό, που το αντιλαμβάνονται, το αποκωδικοποιούν και το ανακαλύπτουν σταδιακά, λίγο λίγο κάθε μέρα, που πρώτη το αντιλαμβάνεται η Κλάουντια και ο Φραντσέσκο την ακολουθεί».

Τον ρωτάω αν –εντάσσοντας στο βιβλίο την ιδέα της ανακάλυψης εαυτού, ταυτότητας και σεξουαλικότητας– θεωρεί χρέος ενός συγγραφέα να ασκεί μια τρόπον τινά συνηγορία υπέρ των ζητημάτων αυτών μέσω της γραφής. Είναι κάθետος. «Δεν πιστεύω σε κανένα καθήκον. Πιστεύω στην έμπνευση και στην αυθεντικότητα. Ως αναγνώστης απεχθάνομαι τη συνειδητοποίηση ότι ο συγγραφέας με εξαπατά. Δεν μπορείς να σκέφτεσαι από πριν τι θα ήθελε να διαβάσει ο αναγνώστης, ώστε να του το σερβίρεις. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη εξαπάτηση στη λογοτεχνία».

Η αγάπη

«Στους «Ασυμβίβαστους» εν πολλοίς αφηγούμαι γενικά τον έρωτα και την αγάπη. Αλλά θέλω να σταθώ σε αυτό. Στη διάλεκτο της περιοχής μου, η λέξη αγάπη δεν υπάρχει, δεν υπάρχει μια λέξη που να υποδηλώνει την ερωτική αγάπη. Αντίθετα, υπάρχει ένα συνώνυμο της γεύσης που έχει το ώριμο φρούτο, όταν είναι έτοιμο να καταναλωθεί στη μέγιστη πληρότητά του. Και μόνο που δεν υπάρχει η λέξη στη διάλεκτο, αυτό από μόνο του είναι ανησυχητικό. Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε τον δεσμό της πληρότητας μεταξύ των δύο πρωταγωνιστών, γιατί όταν είναι μαζί είναι πραγματικά ελεύθεροι να είναι ο εαυτός τους. Αυτή είναι και η προσωπική μου φιλοδοξία: να βρεθώ σε μια αντίστοιχη κατάσταση, που να είμαι πραγματικά ο εαυτός μου και να νιώθω αυτήν την αγάπη, αυτή τη γεύση, της πληρότητας» καταλήγει ο Ντεζιάτι.

*«Patchwork» σημαίνει κομμάτια υφάσματος που ράβονται μαζί. Ο όρος δηλώνει τη νέα οικογένεια που δημιουργείται από γονείς που έχουν χωρίσει και τα παιδιά τους (αν έχουν).

**/ PREPARED TO PERFORM,
EVEN ON A RAINY DAY**

TURANZA 6

NEO

ΜΕ ΕΠΙΛΙΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

**ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΣΕ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΒΡΕΓΜΕΝΟ**

**ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΗ
ΑΠΟΔΟΣΗ**

**ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΑΥΣΙΜΟΥ/ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΟΧΗΜΑΤΑ:
ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

elastrak

Για το πλησιέστερο κατάστημα συμβουλευθείτε την ιστοσελίδα μας www.bridgestone.gr
Για περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τα συγκριτικά αποτελέσματα
και τους δείκτες απόδοσης προϊόντος, **σάρωστε τον κωδικό QR.**

BRIDGESTONE
Solutions for your journey

1

Διαλέγουμε **Nelly's** από το Μουσείο Μπενάκη

Συλλογή εμπνευσμένη
από τα έργα της μεγάλης Ελληνίδας
φωτογράφου
Έλλη Σουγιουλτζόγλου-Σεραϊδάρη

Της ΜΑΡΙΑΣ ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ

2

3

4

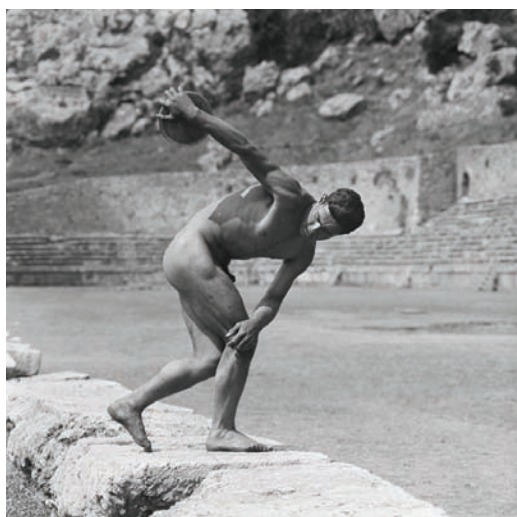

5

6

7

8

Τα μουσεία τα αγαπάμε όχι μόνο για τα εκθέματά τους, αλλά και για όλα αυτά τα όμορφα αρτίστικα αντικείμενα που μπορούμε να πάρουμε φεύγοντας και «μαρτυρούν» τη δική τους ιστορία κάπου μέσα στο σπίτι μας. Με έμπνευση την αναδρομική έκθεση της φωτογράφου Nelly's, κατά κόσμον Έλλη Σουγιουλτζόγλου-Σεραϊδάρη (1899-1998) 25 χρόνια μετά τον θάνατό της, το Πωλητήριο του Μουσείου Μπενάκη δημιούργησε μια ξεχωριστή συλλογή τιμώντας το έργο αυτής της σπουδαίας Ελληνίδας. Η παρουσίαση του πολυδιάστατου έργου της επιχειρείται με άξονες τις τρεις πόλεις στις οποίες διαμόρφωσε το φωτογραφικό της βλέμμα: Δρέσδη, Αθήνα, Νέα Υόρκη. Γερμανικής – αρχικά – φωτογραφικής επιρροής, το έργο της μικρασιάτισσας από το Αϊδίνι χαρακτηρίζεται από κινητικότητα και ελευθερία, όπως και η ίδια η ζωή της. Από το 1927 η Nelly's περιοδεύει την ελληνική ύπαιθρο στοιχειοθετώντας το πανόραμα της Ελλάδας του Μεσοπολέμου. Ως Ελληνίδα της διασποράς, συνθέτει φωτογραφικά μία Ελλάδα «ειδυλλιακή»: μνημεία, αρχαιολογικοί θησαυροί, αρχαίοι ναοί αποτυπωμένοι υπό το διάχυτο φυσικό φως. Φημίζεται για τις φωτογραφίες χορού (1923-1929) στη Γερμανία, αλλά κυρίως αυτές στην Ακρόπολη που ξεχωρίζουν για τη θεματική τους συνοχή και την αναδεικνύουν σε κορυφαία φωτογράφο χορού του Μεσοπολέμου. Στο Πωλητήριο του Μουσείου Μπενάκη θα βρείτε συλλεκτικές πιετέλες από πορσελάνη και χειροποίητα βελούδινα μαξιλάρια να διακοσμούνται με εμβληματικά έργα της φωτογράφου, καθώς και μια συλλογή φωτογραφικών εκτυπώσεων. Με αυτόν τον διαφορετικό τρόπο, η δημιουργός «επανασυστνείται» στο σύγχρονο κοινό.

1. Τετράδιο με το φωτογραφικό έργο Nelly's «Χορεύτρια φωτογραφημένη στο στούντιο του Franz Fiedler», 1922-23

2. Σειρά 10 εκτυπώσεων φωτογραφικών έργων «Γυναίκες με τον φακό της Nelly's»

3. Πιατέλα από πορσελάνη «Κίονας ιωνικού ρυθμού και τμήμα του επιστυλίου από την κεντρική είσοδο των Προπυλαίων», 1930-39

4. Πιατέλα από πορσελάνη «Καρυάτιδες του Ερεχθείου», 1932-39

5. Πιατέλα από πορσελάνη «Χορεύτρια της Σχολής Mary Wigman στη Σαξονική Ελβετία», 1922-23

6. Εκδόση του Μουσείου Μπενάκη για την αναδρομική έκθεση της φωτογράφου (1899-1998)

7. Αναπαραγωγή φωτογραφίας με αθλήτη στο Στάδιο των Δελφών, Nelly's, Μάιος 1927

8. Χειροποίητα μαξιλάρια «Ελληνική Καβαλάρη, μέλος του χορού των Ωκεανίδων», 1927

CITY GUIDE

Οι γυναίκες σέρνουν τον χορό στο **ODD** στη Στέγη

Πέντε γυναίκες χορογράφοι δίνουν τον ρυθμό στο φεστιβάλ **Onassis Dance Days**

Ένα σόλο που παραπέμπει σε στριπτιζ, στο οποίο, όμως, κανείς δεν γδύνεται («*Landscape*» της Έλενας Αντωνίου). Ένα τελετουργικό για την πνευματοκαταληψία και τον εξορκισμό από δαίμονες, του παρελθόντος και του μέλλοντος, προσωπικούς και συλλογικούς («*To be possessed*» της Χαράς Κότσαλη). Μια παράσταση που διερευνά τους στερεοτυπικούς ζωομορφικούς έμφυλους χαρακτηρισμούς, για τη γυναίκα-αράχνη, τίγρη, γαζέλα και πάει λέγοντας («*Bestiaire*» της Νεφέλης Αστερίου). Ένα γυναικείο ντουέτο εμπνευσμένο από το –συνδεδεμένο κυρίως με τους άνδρες– head banging («*Bang Bang Bodies*» της Ξένιας Κογκυλάκη). Μια «ερωτικοποιημένη» βιογραφία και πρόταση σχετικά με τον χορό και την ερωτική ζωή (το δίπτυχο «*Fuck me*» και «*Love me*» από την διεθνή ανερχόμενη Αργεντινή «χορεύτρια που δεν χορεύει» Marina Otero).

Στη δέκατη έκδοσή του το Onassis Dance Days, το Φεστιβάλ Χορού της Στέγης, γυναιοκρατείται με τις δημιουργούς και ερμηνεύτριες που συμμετέχουν να εμφανίζονται, σύμφωνα με τους επιμελητές του ODD, Ιλειάνα Δημάδη, Αφροδίτη Παναγιωτάκου και Κωνσταντίνο Τζάθα: «Αποκαλυπτικές. Γιατί με τους χορούς τους ρίχνουν ένα όλοδικό τους, εκτυφλωτικά ανορθόδοξο φως σε μια σειρά από τοξικές πατριαρχικές πρακτικές, σε συστηματικές απόπειρες κοινωνικού ελέγχου στα σώματα και τις επιθυμίες τους: από την αντικειμενικοποίηση του γυναικείου σώματος ως σεξουαλικού φετίχ έως το στριπτιζ αυτό καθαυτό και από τον εξορκισμό δαιμονισμένων θηλυκών έως τη ρητορική μίσους και μειωτικής υποτίμησης με κλισέ λεκτικούς χαρακτηρισμούς, όπως “γαζέλα”, “σκύλα” και “φάλαйна”. Κοιτάζουν όλες τους κατάματα αυτή τη νέα εποχή, όταν και όπου τα σώματα, οι πόθοι και η σε-

ξουαλικότητά τους –αρσενική, θηλυκή και όποια άλλη– δεν είναι απλώς πεδία μάχης, αλλά επίσης τοπία ενός είδους που επιδεικνύει αναπολόγητα την οντότητά του, όσο παράδοξη κι αν επιθυμεί το ίδιο να είναι».

Τέσσερις ημέρες, έξι παραγωγές, δύο master classes με τους Moriah Evans και Christian Rizzo και μία συζήτηση με το κοινό από μια διοργάνωση που εστιάζει στον κόσμο του σύγχρονου χορού έχοντας μέσα στα χρόνια προτείνει θεάματα σε ρινγκ και γήπεδα ποδοσφαίρου, μαγειρικά σόου και electro pop μανιφέστα, περιπατητικές περφόρμανς και κινησιολογικά έργα με τη χρήση VR και AI. - **Ιωάννα Γκομούζα**

INFO ODD - Onassis Dance Days
Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Συγγρού 107, 2111981784
2-5 Μαρτίου

«LANDSCAPE»,
Έλενα Αντωνίου

ΕΠΙΔΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

13

Θέατρο,
χορός,
συναυλίες,
εκθέσεις.
Πολιτιστικές
προτάσεις
που μας
εντριγκάρουν

Της ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

© ΣΟΦΙΑ ΘΡΟΥΒΑΛΑ

1 Η ομάδα ΠΥΡ στην «Αρκουδοράχη»

Σ' ένα χωριό ερημωμένο από τον πόλεμο, ένα ζευγάρι επιμένει πεισματικά να κρατά ανοικτό το άδειο του κασάπικο και να θυράται. Μια σύγχρονη σπουδή πάνω στην απώλεια, η «Αρκουδοράχη» του Ουαλού θεατρικού συγγραφέα Εντ Τόμας έρχεται στη σκηνή Ωμέγα του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά. Ένα έργο το οποίο σύμφωνα με την σκηνοθέτρια Ιώ Βουλγαράκη «διαπνέεται από την έννοια του "hiraeth", που σημαίνει τη νοσταλγία για εκείνο το μοναδικό και ανεπανάληπτο κράμα τόπου, χρόνου και ανθρώπων που έχει αμετάκλητα χαθεί» και που η πρωταγωνίστρια Δέσποινα Κούρτη θεωρεί ότι «σου μαθαίνει να αγαπάς και πώς να πεθαίνεις, ότι η πίστη είναι το θεμέλιο του ποιους είσαι». Στη σκηνή και οι Αργύρης Σάφης, Ιωσήφ Ιωσηφίδης και Δημήτρης Γεωργιάδης.

Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, 3 Μαρτίου - 9 Απριλίου (Τετάρτη, Σάββατο & Κυριακή στις 20:00, Πέμπτη & Παρασκευή στις 20:30)

© ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

2 D3lta και Amalia & The Architects live

Διπλό ραντεβού αυτό το Σάββατο στο six d.o.g.s. Μετά από μια σειρά εμφανίσεων στην Αθήνα και σε γνωστά κλαμπ του Λονδίνου, ο D3lta (βλέπε Hyprocrites, Hey You. Hello) έρχεται να μας παρουσιάσει το Into the rabbit hole που θα κυκλοφορήσει τον Μάρτιο. Με καινούργιο υλικό (κομμάτια από το πρώτο τους EP που θα κυκλοφορήσει τον Απρίλιο), το φρέσκιας εσοδείας single *Why is the Night* αλλά και παλιότερα τραγούδια τους θα βγουν στη σκηνή οι Amalia & The architects. Αν σας άνοιξε την όρεξη το live opening τους στους Belle and Sebastian τον περασμένο Σεπτέμβρη, ραντεβού στην Αβραμιώτου.

six d.o.g.s., 4 Μαρτίου στις 20:30

Amalia

D3lta

3 Forensic Architecture & Ελλάδα

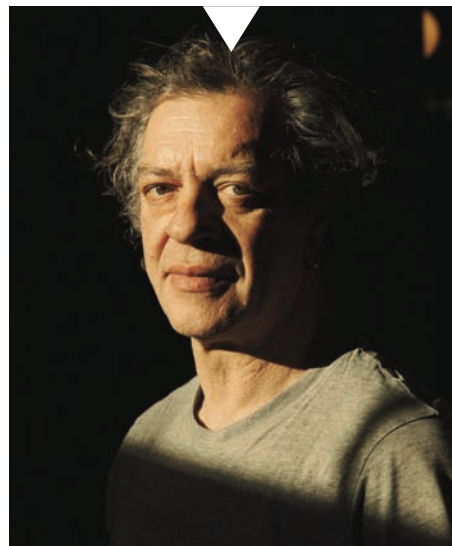
Έχουν ασχοληθεί με την αστυνομική βία, την περιβαλλοντική καταστροφή, τα pushback στη Μεσόγειο, δολοφονίες (των Ζακ Κωστόπουλου και Παύλου Φύσσα, μεταξύ άλλων), γενοκτονίες και βομβαρδισμούς. Τώρα, η ερευνητική ομάδα με έδρα το Πανεπιστήμιο Goldsmith's επιστρέφει στην Αθήνα, μαζί με την οργάνωση Forensis, για να παρουσιάσουν μια έρευνα σε σχέση με την αλήθεια και την προσφυγική κρίση, την τεχνολογία παρακολούθησης και την νεκροπολιτική. Στην εναρκτήρια εκδήλωση θα μιλήσει ο T. J. Demos, καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης και Οπτικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια για την ανάγκη επανεξέτασης της κλιματικής αισθητικής και πολιτικής παρουσιάζοντας μέρος της εργασίας του για την περιβαλλοντική βία.

State of Concept, 2 Μαρτίου - 10 Ιουνίου (Πέμπτη 2/3, από τις 18:00)

4 Ο Γιάννης Τσορτέκης συναντά τον Κωνσταντίνο Παρθένη

Στην εποχή του αμφισβητήθηκε και εξυμνήθηκε όσο λίγοι, καθώς η προσωπικότητα και η τέχνη του προκάλεσαν πολλαπλές αντιδράσεις και ρήξεις. Ανάμεσα στα έργα του μεγάλου ζωγράφου στην αναδρομική του έκθεση, ο Γιάννης Τσορτέκης ενσαρκώνει τον Κωνσταντίνο Παρθένη δίνοντας φωνή στον καλλιτέχνη που αναζητά τη σχέση του με το παρελθόν και τον ρόλο του στην κοινωνία και στον σχεδιασμό του μέλλοντος. Το θεατρικό δρώμενο του Γιώργου Κουτλή βασίζεται στο κείμενο του δημοσιογράφου Νικόλαου Ποκαρίνη το οποίο, αν και γράφτηκε ως πολεμική κριτική για τον καλλιτέχνη, εγείρει ζητήματα σχετικά με το διαχρονικό νόημα της αυθεντικής και ρηζικέλευθης δημιουργίας και τη συνεχή πάλη για αυτοπροσδιορισμό.

Εθνική Πινακοθήκη, 2 & 3 Μαρτίου στις 19:30

5 Η Φλέρυ Νταντωνάκη της Ελένης Κοκκίδου

Μισόν αιώνα από την κυκλοφορία του «Μεγάλου Ερωτικού» και ανήμερα της Ημέρας της Γυναίκας, η δημοφιλής ηθοποιός ξετυλίγει «Το τραγούδι της Φλέρυς». Μέσα από το κείμενο του πεζογράφου Δημήτρη Οικονόμου, ο οποίος γράφει πρώτη φορά για το θέατρο, βρίσκει τη μεγάλη ερμηνεύτρια τις «ώρες τις συντριβής της», λίγο πριν την τελευταία μεγάλη συναυλία της το 1985 στη Ρωμαϊκή Αγορά, όταν παθαίνει κρίση αγοραφοβίας και προσπαθεί να συνέλθει για να βγει στη σκηνή. Την παράσταση σκηνοθετεί ο Μάνος Καρατζογιάννης.

Θέατρο Σταθμός, πρεμιέρα 8 Μαρτίου (Τετάρτη στις 19:30, Σάββατο στις 18:15, Κυριακή στις 21:00)

6 Από τη Σαπφώ στα άστρα

Ένα μουσικό αστροφυσικό ταξίδι βασισμένο στην ποίηση της ονομαστής λυρικής ποιήτριας της αρχαιότητας (σε μετάφραση του Παντελή Μπουκάλα) μας επιφυλάσσει στον λόφο των Νυμφών η παράσταση «Σαπφώ καταστερωμένη». Κάτω από τον ανοικτό θόλο του Τηλεσκοπίου Δωρίδη και τον έναστρο ουρανό, στίχοι και νότες γίνονται το όχημα για αναζητήσεις σχετικά με τον χρόνο και τον χώρο, τη γη και τον ουρανό, το φθαρτό και το άφθαρτο, τον έρωτα και την τέχνη. Πλοηγοί η ηθοποιός Ρηνιώ Κυριαζή, ο Θεοδωρής Οικονόμου στο πιάνο και ο sound designer Νικόλας Καζάζης.

Αστεροσκοπείο Αθηνών, 6-26 Μαρτίου (Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη στις 21:00, Κυριακή στις 18:00 & 20:00)

7 Η Πέμν Ζούνη και η Νάνερλ Μότσαρτ

Μια γυναίκα που δεν της επέτρεψαν να πραγματοποιήσει το όνειρό της. Ένα παιδί-θαύμα που έμεινε στην αφάνεια. Με αφετηρία το κείμενο του Μηνά Βιντιάδη «Ο αδελφός μου ο Μότσαρτ» και υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση της Βάνας Πεφάνη, η Πέμν Ζούνη καταπιάνεται με την άγνωστη ιστορία της αδελφής του περίφημου συνθέτη. Μια μουσικοθεατρική συνάντησμε επίκεντρο τη θέση της γυναίκας, ακυρωμένες επιθυμίες, αδελφικές σχέσεις, το «ταλέντο» και τη καλλιτεχνική υπεροψία, τον έρωτα και τη μοναξιά. Στο πιάνο ο Διονύσης Μαλλούχος.

Μέγαρο Μουσικής, Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη», 4, 11 & 18 Μαρτίου στις 18:00 και 21:00

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 Η ζωγραφική του Καπετάν Μύγα

Τις προσωπικές αναζητήσεις του πάνω στην έννοια της ελληνικότητας ξετυλίγει ο Δημήτρης Μιστριώτης στη νέα του έκθεση. Μέσα από τις ζωγραφικές ενότητες «Ασκήσεις επί καναπέως» και «Μαντήλια στρωμένα με τραπέζια» αποπειράται «να δει τον κόσμο με προσοχή για να γεμίσει το κενό με χρώματα και γραμμές, ρυθμικά αναζητώντας τη ζωή» και αναπαριστά με επίμονες χαράξεις σε γαιώδη χρώματα (λάδια σε καμβά) αντικείμενα και πρόσωπα.

Γκαλερί Άλμα, 2 Μαρτίου - 1 Απριλίου (εγκαίνια 2/3 στις 19:00-22:00)

9 Η νέα περφόρμανς του Γιάννη Αντωνίου

Σε ένα ουτοπικό περιβάλλον, έναν «κπουρός» έρχεται να φροντίσει, να καλλιεργήσει και να αποκαλύψει μια νέα πραγματικότητα, που στον πυρήνα της τοποθετεί τον αυθορμητισμό. Με τίτλο «The point of pointe», το νέο έργο του χορογράφου Γιάννη Αντωνίου και της ομάδας KUNST-STOFF εμπνέεται από το σύγχρονο χορευτικό σώμα και επιχειρεί να ξαναζωντανέψει μέσα μας τον σπόρο της δημιουργίας.

Θέατρο Ροές, 4-7, 13-14, 20-21 Μαρτίου στις 21:00

10 Ένα φιλικό «Πάρτυ» στη σκηνή

Η Τζάνετ έχει μόλις αναλάβει καθήκοντα σκιώδους υπουργού Υγείας και το γιορτάζει με φίλους. Ώσπου ο σύζυγός της ανακοινώνει ότι είναι σοβαρά άρρωστος και ότι θέλει να περάσει τον χρόνο που του μένει με μίαν άλλη, πολύ νεότερη γυναίκα. Σας θυμίζει κάτι; Η ταινία της Σάλι Πότερ ανεβαίνει στην Ελλάδα για πρώτη φορά στο θέατρο σε σκηνοθεσία Νικορέστη Χανιωτάκη με τους Μαρία Καβογιάννη, Κώστα Φιλίππογλου, Χριστίνα Θεοδωροπούλου, Βασίλη Ευταξόπουλο, Ευδοκία Ρουμελιώτη, Βάσω Καβαλιεράτου και Γιώργο Ζυγούρη.

Θέατρο Άνεσις, από 6 Μαρτίου (Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00, Κυριακή στις 21:30)

11 Η «Newland» της Γεωργίας Δαμοπούλου

Οι αφηγήσεις του J.G. Ballard στο διάσημο μυθιστόρημά του *The Crystal World* (1966) υπήρξαν η αφορμή για να χτίσει το δικό της εικαστικό παραμύθι με την ηρωίδα της να αναζητά καταφύγιο σε μία πλαστική εκδοχή των τροπικών δασών, μετά από μια αλληλουχία καταστροφικών γεγονότων. Αυτή τη «νέα γη», μια ψευδαίσθηση του Παραδείσου όπου ο άνθρωπος τριγυρνάει μαγεμένος όπως η Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων, ξετυλίγει η καλλιτέχνης σε επιτοίχια έργα, κατασκευές, μικρογλυπτική και εγκαταστάσεις. Την έκθεση επιμελείται η Μαρίνα Αθανασιάδου.

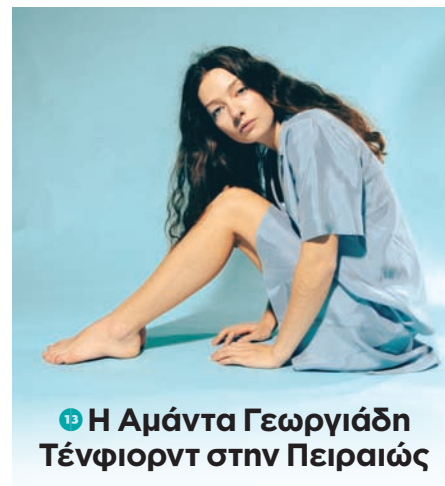
Botagianni Gallery, 2 Μαρτίου - 8 Απριλίου

12 Μια γέφυρα μουσικής πάνω από τη Συγγρού

Άγνωστος για πολλούς στην Ελλάδα, ο Μωρίς Οανά (1913-1992) αναγνωρίστηκε ως ένας από τους κορυφαίους συνθέτες της γενιάς του στη Γαλλία ήδη από τη δεκαετία του 1960. Γεννημένος στο Μαρόκο, με ισπανικές καταβολές, βρετανική υπηκοότητα και γαλλική παιδεία στράφηκε για τη δημιουργία του σε ισπανικά θέματα, σε αφρικανικούς και αφροκουβανέζικους ρυθμούς, σε ελληνικούς μύθους, στη ρυθμική γλώσσα της τζαζ, αλλά και στην υφή της μουσικής των Ντεμπυσσύ, ντε Φάγια, Μπάρτοκ και Στραβίνσκι. Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση μας τον συστήνει μέσα από τέσσερις συναυλίες με ελεύθερη είσοδο, με έργα για πιάνο μόνο και διάφορους συνδυασμούς.

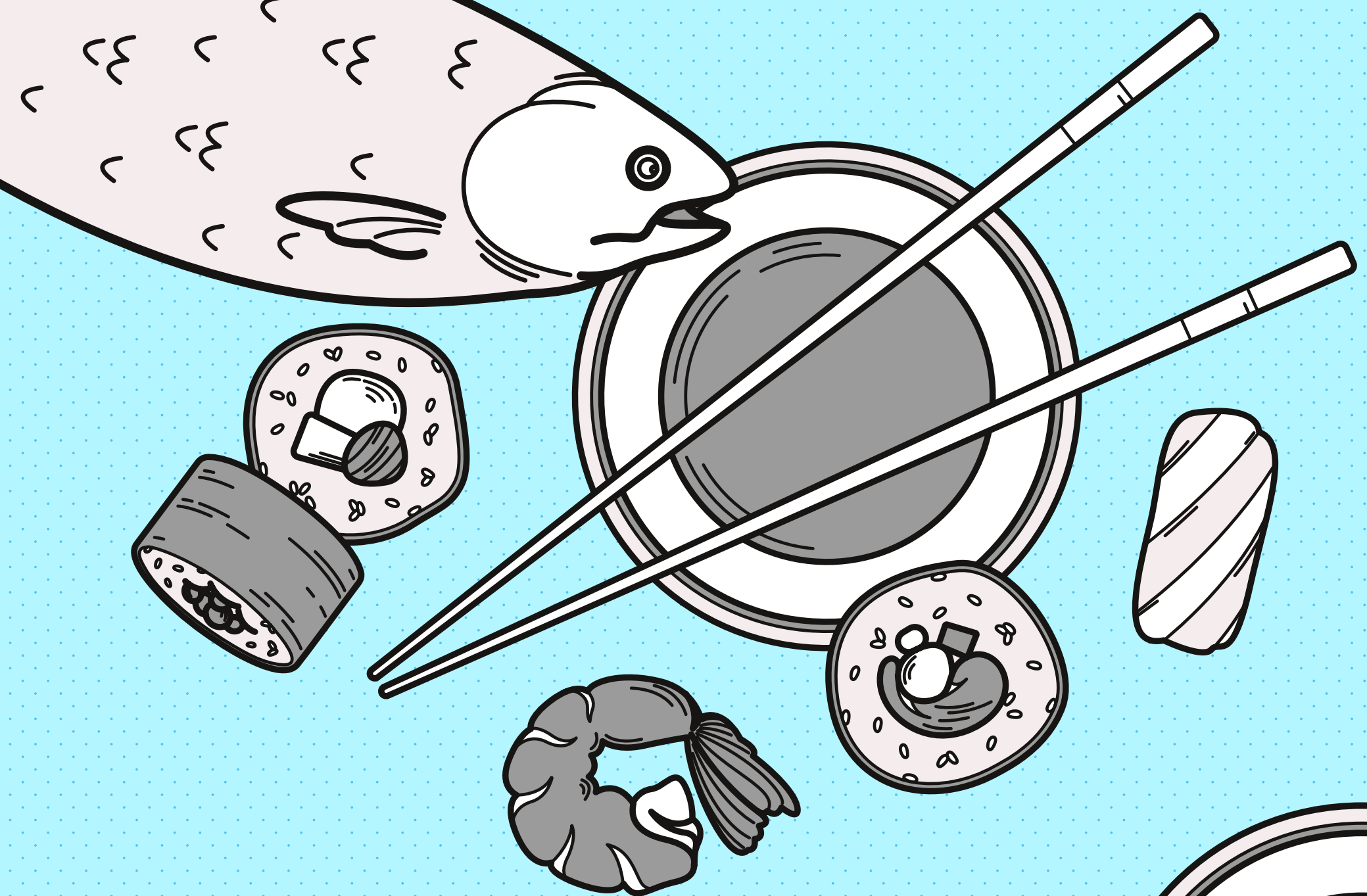
Πάντειο Πανεπιστήμιο, 8 & 9 Μαρτίου στις 20:30 & 21:30

13 Η Αμάντα Γεωργιάδη Τένφιρντ στην Πειραιώς

Ξεκίνησε να παίζει πιάνο στην ηλικία των πέντε ετών, στα 21 της κυκλοφόρησε το πρώτο της EP (First Impression) κι έκτοτε η μουσική της ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο μέσα από μεγάλες πλατφόρμες και εμφανίσεις σε φεστιβάλ (όπως τα *Reeperbahn*, *The Great Escape* και *Eurosonic*). Η 25χρονη Ελληνονορβηγή τραγουδίστρια ανεβαίνει στη σκηνή για μια εμφάνιση, φέρνοντας στις αποσκευές της από το «*Die Together*», που εκπροσώπησε την Ελλάδα στη Eurovision, ως το νέο της άλμπουμ *In Hindsight*. Τη συναυλία ανοίγει η Dreamy Dimmy (Δήμητρα Ρίζου).

Piraeus Club Academy, 4 Μαρτίου στις 21:30

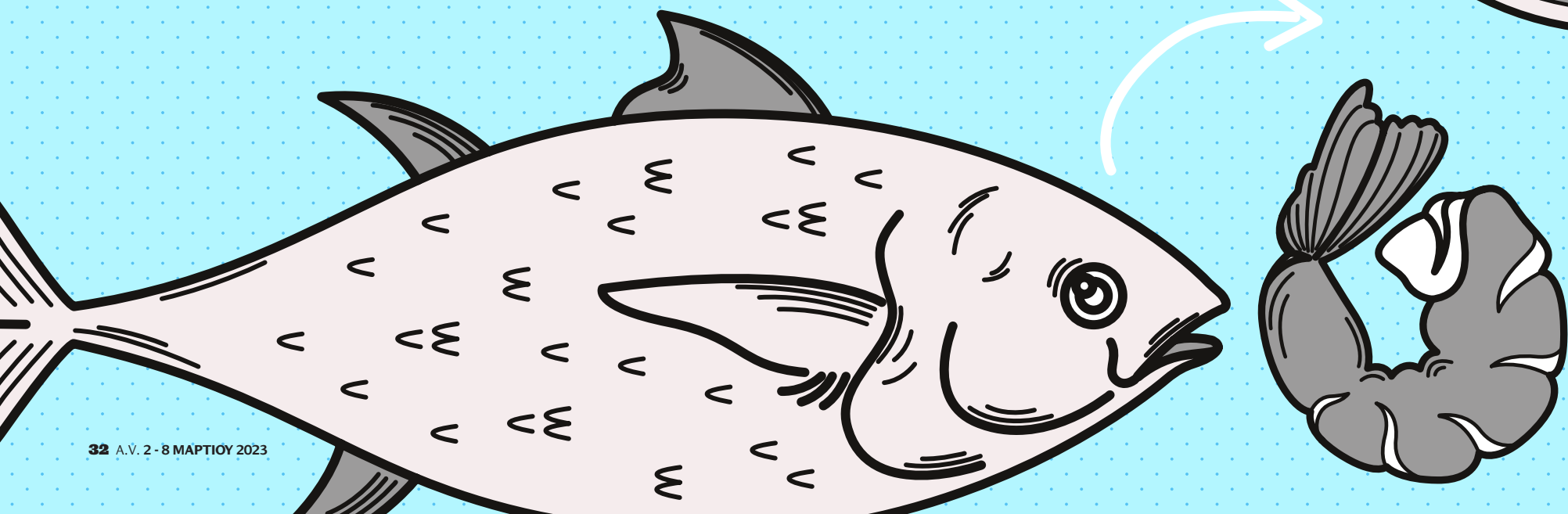

FISH & SUSHI LOVERS

15 στέκια που ξέρουν από καλό ψάρι

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**
Φωτο. Κατάστημάτων: **ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ**

Ψαράκια στο τηγάνι, στη σχάρα, στα κάρβουνα, ωμά. Ουζάκια και δροσερά κρασιά, μερακλίδικοι θαλασσινοί μεζέδες. Σε λίγο μπαίνει η άνοιξη ανοίγοντας την όρεξη για τις νοστιμιές του βυθού. Τα παρακάτω στέκια ξέρουν να μαγειρεύουν με μαεστρία τα θαλασσινά και παίζουν τα μυστικά του ψαριού στα δάχτυλα. Ανακάλυψέ τα όλα!

HASAPIKA CENTRAL MARKET

**Το γαστρονομικό στέκι
μέσα στη Βαρβάκειο Αγορά**

Τηγάνια γεμάτα ολόφρεσκα μύδια ακουμπούν στα καυτά κάρβουνα. Λίγα βήματα πιο πέρα, ο Ιταλός σεφ σερβίρει τη φρέσκια pasta με γαρίδες που μόλις έφτιαξε. Απέναντί του εκλεκτά στρείδια περιμένουν στον πάγο να τα απολαύσεις μαζί με σαμπάνια. Όλα αυτά θα μπορούσαν να αποτελούν μία καθημερινή σκηνή σε κάποιο fine dining εστιατόριο, στην πραγματικότητα όμως συμβαίνουν μέσα στη... Βαρβάκειο! Και είναι μόνο ένα μικρό μέρος του νόστιμου κόσμου που έστησε στη στοά της Αριστογείτονος το Hasapika Central Market.

Το στέκι αυτό, που συνυπάρχει στον ίδιο χώρο με τη μεγαλύτερη αγορά της Αθήνας, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως «δρόμος της ψαροφαγίας», αφού σερβίρει ψάρια και θαλασσινά σε κάθε δυνατή εκδοχή. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή, δηλαδή από την πρώτη ύλη. Το Hasapika Central Market παραλαμβάνει καθημερινά τα πιο φρέσκα ψάρια και θαλασσινά από τα παρακείμενα ψαράδικα. Κι ύστερα, τα αξιοποιεί μαγειρεύοντας πιάτα όπου αυτή ακριβώς η θαυμάσια πρώτη ύλη γίνεται ο απόλυτος πρωταγωνιστής.

Για αρχή, θα δοκιμάσεις μύδια, γαρίδες και χταπόδι που ψήνονται σε τηγάνια τα οποία ακουμπούν απευθείας στα κάρβουνα χαρίζοντας με αυτόν τον τρόπο στα θαλασσινά ένα υπέροχο καπνιστό άρωμα. Στα κάρβουνα, θα απολαύσεις επίσης φιλεταρισμένο φρέσκο ψαράκι (μπορεί να πετύχεις από τσιπούρα και λαβράκι μέχρι σαργό και συναγρίδα, ανάλογα με την ψαριά της ημέρας), το οποίο μάλιστα μπορείς να μπλέξεις με τα θαλασσινά και να έχεις έτσι μία τέλεια θαλασσινή ποικιλία για όλη την παρέα.

Στο Pasta Bar, τώρα, ο βραβευμένος σεφ Michele σου φτιάχνει επί τόπου λαχταριστές μακαρονάδες με φρέσκια pasta που παρασκευάζει ο ίδιος καθημερινά εδώ. Δοκίμασε οπωσδήποτε τα Orecchiette με μπρόκολο και μύδια, τα ραβιόλι караβίδας και τα Strozzapreti με gorgonzola, αν δεν θέλεις θαλασσινά στη μακαρονάδα σου.

Μήπως προτιμάς το ψάρι σου ωμό; Σε αυτή την περίπτωση θα βρεις (πραγματικά εξαιρετικό!) sushi, αλλά και ένα περίπτερο για να τσουγκρίσεις Margaritas τρώγοντας ceviche. Κοντά του βρίσκεται και το Oyster Bar όπου θα ανακαλύψεις τα πιο εκλεκτά στρείδια της πόλης.

Κι αν θες κάτι νόστιμο για το χέρι, έτσι ώστε να συνεχίσεις τη βόλτα σου, υπάρχει το περίπτερο με τα Bao Bun που σερβίρει συννεφένια bao buns με γαρίδες, αλλά και γαρίδα tempura, όπως και χταποδάκι ξιδάτο σε... ξυλάκι!

Όσολα αυτά τα απολαμβάνετε καθημερινά από τις 11.00 έως τις 17.00, ενώ τα Σάββατα το Hasapika Central Market μένει ανοιχτό από τις 11.00 έως τις 19.00 και συνδυάζει τις νοστιμιές του με ένα κεφάλτο μεσημεριανό πάρτι που κάθε φορά κάνει χαμό. Και, ναι, σίγουρα αξίζει να το ζήσεις...

Extra tip: Με τίποτα μη χάσεις το Συμπόσιο, το μεγάλο πάρτι που γίνεται κάθε τόσο στη Βαρβάκειο όπου μπορείς να βρεις πολλές από τις παραπάνω λιχουδιές. Το επόμενο έχει προγραμματιστεί για τις 19 Μαρτίου 2023.

Tip: Τα ψητά ψάρια φιλετάρονται και ψήνονται κατά το ήμισυ κι έτσι ο πελάτης μπορεί καλύτερα να επιλέξει από διάφορα είδη αντί για ένα ολόκληρο!

 Αριστογείτονος 1, Βαρβάκειος Αγορά, 2160707026

 @hasapika_central_market

ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟ

**Το εστιατόριο που μύησε
τους Αθηναίους
στη δημιουργική ψαροφαγία**

Αν αγαπάς το ψάρι είναι σίγουρο ότι τουλάχιστον μία φορά στη ζωή σου έχεις βρεθεί σε αυτή την ψηλοτάβανη φιλόξενη σάλα με τα λευκά τραπεζομάντηλα και τις διακριτικές νότες πολυτέλειας – και αν όχι σε συμβουλευόμαστε να το κάνεις σύντομα. Ο λόγος για το Καστελόριζο, το πρώτο εστιατόριο που έφερε την έννοια της δημιουργικής ψαροφαγίας στην πόλη, εισάγοντας μια διαφορετική ματιά στον τρόπο που απολαμβάνουμε το φρέσκο ψάρι και τους θαλασσινούς μεζέδες, μέσα από πολυάριθμες αποκλειστικές συνεργασίες με αλιείς από όλη την Ελλάδα. Ανάμεσα στα πιάτα μεσογειακής κουζίνας-σήμα κατατεθέν είναι η πεντανόστιμη γαρίδα σαγανάκι, το κριθαρότο με γαρίδες που ανήκει πια στα best sellers, η συγκλονιστική ταρμασολάτα, αλλά και η ψίχα καραβίδας, που πανάρεται ελαφρά σε αλεύρι καλαμποκιού και σερβίρεται μαζί με την τέλεια σος Cocktail, ένα ιστορικό πιάτο καθώς βρίσκεται στον κατάλογο από την αρχή. Ξεχωρίζει επίσης το

πεντανόστιμο ριζότο καραβίδας αλλά και το σεβίτσε γαρίδας. Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι καραβίδες του είναι πάντα ολόφρεσκες ενώ τα φρέσκα ψάρια καταφθάνουν καθημερινά από διαφορετικά ελληνικά νησιά. Το καλύτερο; Όλα αυτά σε προσιτές τιμές. Συνόδευσε το φαγητό σου με κάποιο κρασί από τη διευρυμένη λίστα από ελληνικούς αμπελώνες. Πέρα από την εξαιρετική ποιότητα των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται, το Καστελόριζο δίνει μεγάλη έμφαση στο service. Το προσωπικό είναι άριστα καταρτισμένο, φιλόξενο και πάντα πρόθυμο να εξυπηρετήσει αμέσως. Για όλους αυτούς του λόγους, παρόλο που έχουν περάσει περισσότερα από 30 χρόνια από την πρώτη μέρα λειτουργίας του, το Καστελόριζο εξακολουθεί να πρωτοστατεί στην αθηναϊκή γαστρονομία και κάθε φορά να εντυπωσιάζει τους ορκισμένους θαμώνες του, αλλά και τους νέους επισκέπτες του. Και τα δύο καταστήματα, στη Βάρκιζα και στην Κηφισιά, σε περιμένουν να τα εξερευνήσεις.

📍 Βάρκιζα, Λ. Ποσειδώνος 22, 2109655022 / Κηφισιά, Πλατάνων 2, 2108001057

www.kastelorizo.com.gr 📱 Όμιλος Καστελόριζο

📷 @kastelorizovarkiza 📷 @kastelorizokifisia

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

ΡΑΚΙ ΜΕΖΕ

**Το αγαπημένο θαλασσινό στέκι
των καλοφαγάδων
στην Καλλιθέα**

Κάποιες φορές το μόνο που χρειάζεσαι είναι μια καλή παρέα, νόστιμους μεζέδες και ουζάκι. Αυτά φτάνουν και περισσεύουν. Ένα τέτοιο σκηνικό μπορείς να απολαύσεις στο Ρακί Μεζέ, το θαλασσινό μεζεδοπωλείο της Καλλιθέας. Ο Όμιλος Καστελόριζο διατηρώντας την ποιότητα των πρώτων υλών και τα ολόφρεσκα ψάρια και θαλασσινά, πάντρεψε την ελληνική παράδοση στις γεύσεις με το ρακοκάζανο και τη μουσική και δημιούργησε το Ρακί Μεζέ, το αγαπημένο στέκι των καλοφαγάδων. Σε αυτό το φιλόξενο και οικείο περιβάλλον θα βρεις πεντανόστιμες επιλογές πιάτων, ιδανικά για την παρέα – to share, όλα βασισμένα στην ελληνική και μεσογειακή κουζίνα. Αν και ήταν δύσκολο να ξεχωρίσουμε ποιο πιάτο να σου προτείνουμε από τον κατάλογο, καταλήξαμε ότι πρέπει να παραγγείλεις σίγουρα τα εξής: καλαμάρι θράψαλο, γαριδάκι, μυρωδάτα μύδια αχνιστά, καβουρομακαρονάδα και γιουβέτσι θαλασσινών – άλλο να στα λέμε κι άλλο να τα γεύεσαι. Στα must

πρόσθεσε, επίσης, τα ντολμαδάκια θαλασσινών αλλά και τα πεντανόστιμα σπιτικά μυζηθοροπιάκια με σουσάμι και μέλι, ενώ υπάρχουν και επιλογές φρέσκου ψαριού. Το καλό με το Ρακί Μεζέ είναι ότι η ποσότητα –πολύ χορταστικά πιάτα– συνδυάζεται με άριστη ποιότητα και μάλιστα σε πολύ καλές τιμές. Συνόδευσε το φαγητό σου με ουζάκι, τσιπουράκι ή κάποιο κρασί από τη λίστα με κρασιά ελληνικών αμπελώνων. Αυτή η μοντέρνα ψαροταβέρνα θα γίνει σίγουρα το αγαπημένο στέκι της παρέας σου και θα βρίσκετε πάντα λόγους να επιστρέψετε.

Tip: Στο Ρακί Μεζέ θα βρεις και το περίφημο Μενού της Παρέας, που έχει καθιερωθεί εδώ και χρόνια, από 2 έως 10 άτομα, με χρέωση μόλις 16 ευρώ το άτομο. Περιλαμβάνει την κλασική σαλάτα του ομίλου Καστελόριζο με την καπνιστή μελιτζάνα, αχνιστά μύδια, καβουρομακαρονάδα, γαριδάκι τηγανητό, φρέσκες γόπες ή χταπόδι στιφάδο - ανάλογα την ημέρα. Ρακί και κρασί απεριόριστα!

Λεωφόρος Ελευθερίου Βενιζέλου 334, Καλλιθέα, 2109429027

📱 ΡΑΚΙ ΜΕΖΕ

VAROULKO SEASIDE

Στο γαστρονομικό στολίδι της Αθηναϊκής Ριβιέρας για *signature* πιάτα δημιουργικής ψαροφαγίας

«A complete dining experiences should be enjoyed with all your senses». Και είναι αλήθεια πως αυτό πρέπει να κάνεις με κάθε γαστρονομικό πιάτο του εστιατορίου Varoulko Seaside, φτιαγμένο με διαλεκτές και φρέσκες πρώτες ύλες από την ελληνική στεριά και θάλασσα. Η θέα του Μικρολίμανου τόσο από τη σάλα όσο και από το roof top είναι κάτι παραπάνω από ειδυλλιακή. Η ζεστή ατμόσφαιρα και η θέα της Αθηναϊκής ριβιέρας σε κάνουν αμέσως να νιώθεις οικεία και χαλαρά. Ο Λευτέρης Λαζάρου, ο πληθωρικός και κοσμοπολίτης διάσημος Έλληνας σεφ –που κερδίζει κάθε χρόνο την τελευταία εικοσαετία το διάσημο αστέρι Michelin–, δεν συνδυάζει απλώς παραδοσιακές και μοντέρνες γεύσεις στο μενού του Varoulko – ένα μενού που ανανεώνεται διαρκώς– αλλά προσφέρει μια καταπληκτική γαστρονομική εμπειρία που αξίζει να ζεις ξανά και ξανά. Από τα signature

πιάτα δημιουργικής ψαροφαγίας ξεχωρίζουν το εξαιρετικό καβούρι σε τραγανό μπριός με ξινόμυλο, κρέμα γουακαμόλε, μαγιονέζα και κάρι, η ιδιαίτερη τάρτα ελιάς με ψητό χταπόδι και κρέμα σελινόριζας, τα μαυρομάτικα φασόλια –που όμοιά τους δεν έχεις ξαναγευτεί–, το μπαρμπούνι σοτέ με πουόδρα μανιταριών, λαχανικά και μαρμελάδα λευκού σκόρδου, κάθε γεύση εδώ είναι ξεχωριστή. Θα συνοδεύσεις το αξέχαστο γεύμα σου με κάποιο εξαιρετικό ελληνικό απόσταγμα ή με ένα καλό κρασί από την wine list με τις 250 περίπου ελληνικές και διεθνείς ετικέτες και θα τελειώσεις με δροσερή lemon Pie ή την αγαπημένη μας chocolate με καραμέλα, bitter chocolate, tarragon, beetroot και blood orange που αποτελεί από μόνη της μια γευστική εμπειρία. Το σίγουρο είναι ότι το ξεχωριστό spot στη νότια πλευρά της πόλης συντροφεύει τις χαρές μας και κάνει τις στιγμές μοναδικές.

📍 Ακτή Κουμουνδούρου 52, 2105228400
📱 & 📷 Varoulko Seaside

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

ΒΑΣΙΛΑΙΝΑΣ

Μία γευστική ιστορία 100 χρόνων και η καλύτερη ταραμοσαλάτα της πόλης

Με ιστορία που ξεπερνάει τα 100 χρόνια, είναι ένα από τα πιο ιστορικά εστιατόρια της Αθήνας. Από τα τραπέζια του έχει περάσει σχεδόν κάθε μεγάλη προσωπικότητα του 20ού αιώνα. Ο Πύργος Σεφέρης, ο Χατζηκυριάκος Γκίκας, ο Στρατής Μυριβήλης, ο Winston Churchill, ο Elia Kazan κι η Sophia Loren είναι κάποια μόνο από τα τρανταχτά ονόματα που έχουν αφήσει την υπογραφή τους στο βιβλίων επισκεπτών του Βασιλαίνα. Στα αλήθεια, αυτό το εστιατόριο είναι ένα κομμάτι της ιστορίας. Όσο για τα πιάτα του, κι αυτά ακόμα, έχουν αφήσει τη δική τους εποχή, με πρώτο και καλύτερο την εμβληματική ταραμοσαλάτα – την καλύτερη που έχεις φάει ποτέ. Το μενού στον Βασιλαίνα, που έχει την υπογραφή του εξαιρετικού σεφ Μάνου Γαρνέλη, βασίζεται

κυρίως στα ψάρια και στα θαλασσινά, οπότε αυτή η Σαρακοστή είναι ιδανική περίοδος για να επισκεφθείς το θρυλικό εστιατόριο, αν δεν το έχεις ήδη κάνει. Εκτός από την ξακουστή ταραμοσαλάτα (το πρώτο πιάτο που θα παραγγείλεις), θα βρεις πολλές ακόμα νησιώτικες επιλογές (σ.σ. το γιουβέτσι γαρίδας είναι οπωσδήποτε μια καλή ιδέα), πάντα φτιαγμένες με ολόφρεσκα υλικά. Επίσης, αξίζει να αναφέρουμε ότι η κουζίνα του εστιατορίου ακολουθεί zero waste προσέγγιση, πράγμα που σημαίνει ότι αξιοποιεί κάθε μέρος του ψαριού έτσι ώστε τίποτα να μην πηγαίνει χαμένο. Θα συνοδεύσεις το γεύμα σου με κάποιο εξαιρετικό κρασί από τις δύο γυάλινες walk-in κάβες και θα επιστρέψεις ξανά και ξανά, όπως και κάθε επισκέπτης που δοκίμασε το φαγητό του Βασιλαίνα.

📍 Βρασιδα 13, όπισθεν Χίλτον, 2107210501

www.vassilenas.gr 📱 Vassilenas Restaurant 📷 @vassilenasrestaurant

NAKAMA

Casual sushi αλλά και
ξεχωριστή εμπειρία fine dining

Το αγαπημένο Nakama, που μας σύστησε το sushi και την ιαπωνική κουζίνα στις καλύτερες εκδόσεις τους, χρησιμοποιώντας άριστες πρώτες ύλες και δημιουργώντας εκπληκτικά γευστικά αποτελέσματα πάντα σε προσίτες τιμές, διατηρεί τον casual χαρακτήρα του αλλά πηγαίνει και ένα βήμα παραπέρα, προσεγγίζοντας το fine dining, με το νέο, εξαιρετικό Exclusive Menu.

Το μενού αυτό, που δεν διατίθεται μέσω delivery, καθώς το εστιατορικό στήσιμό του στα πιάτα δεν θα μπορούσε να αποδοθεί στο πακέτο μιας συνηθισμένης παραγγελίας, προτείνει πιάτα ξεχωριστά, με πρώτες ύλες που πλησιάζουν την κορυφή και αποτέλεσμα πραγματικά εξαιρετικό. Με starters όπως το Vegan Harumaki (ιαπωνικά spring roll με ανάμεικτα λαχανικά, μήλο και φύτρες φασολιού) και το Hamachi Tiradito (λεπτές φέτες από μαγιάτικο σε miso vinaigrette, μάνγκο, σκινόπρασσο, kizami wasabi και αυγά σο-

λομού), προδιαθέτουν για τη συνέχεια: ανεπανάληπτα exclusive rolls, σαν το Crunchy Crayfish (ρολό με εξωτερική επικάλυψη ρυζιού, σολομό, σπαράγγια και από πάνω καραβίδα με spicy sos), αλλά και το Black Trilogy (ρολό με εξωτερική επικάλυψη από μαύρο ρύζι, αβοκάντο, γαρίδες tempura και από πάνω καπνιστό σολομό, σκινόπρασσο, αυγά σολομού και τραγανό salmon skin)!

Φυσικά, το μενού εξακολουθεί να προσφέρει και όλες τις casual προτάσεις για τις οποίες αγαπήσαμε το σουσί, σαν το Forbidden, ρολό με μαύρο ρύζι, σολομό, καβούρι και dynamite sos, αλλά και το Spicy Shrimp, ρολό με γαρίδες, αγγούρι, αβοκάντο και spicy mayo. Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε ιδανικά με σάκε, ασιατικές μπίρες και επιλεγμένες ετικέτες από την ενημερωμένη λίστα κρασιών, στους τρεις καλαίσθητους και φιλόξενους χώρους σε Κολωνάκι, Νέα Σμύρνη και Γλυφάδα.

Γλυφάδα: Γούναρη 118, 2109600996 / Κολωνάκι: Μασσαλίας 5, 2103616053 / Νέα Σμύρνη: Ελ. Βενιζέλου 44, 2109373243, www.nakama.gr @nakama_casual_sushi_bar

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

BOCAS MEZE

Το μεζεδοπωλείο της
Νέας Φιλαδέλφειας
με τις ισπανικές επιρροές

Έχει αγαπηθεί πολύ αυτό το ιδιαίτερο ελληνικό μεζεδοπωλείο με ισπανικές επιρροές, που βασίζονται στη διπλή, ελληνική και ισπανική καταγωγή, του ταλαντούχου σεφ, Μίλτου Αρμένη. Σ' ένα ατμοσφαιρικό χώρο, τη διακόσμηση του οποίου επιμελήθηκε η Γιώτα Γκαϊνά, όλα έχουν τη σωστή θέση: η ανοιχτή κουζίνα, ο ξυλόφουρνος, το chef's table, συνυπάρχουν αρμονικά με τις πολύχρωμες καρέκλες στη φιλόξενη σάλα. Την ίδια στιγμή ο υπόλοιπος χώρος, ισορροπεί με μαεστρία ανάμεσα στην άνεση και τη ζεστασιά, μετατρέποντας την έξοδο σας σε μία αληθινή γαστρονομική εμπειρία.

Το μενού κρύβει γευστικές εκπλήξεις σερβιρισμένες σε πανέμορφα σκεύη. Η γαρδούμπα γαρίδας διαδέχεται τα σουτζουκάκια τόνου με κρέμα πατάτας, ενώ το μοσχάρι μάγουλο γίνεται ένα μελωμένο σοφρίτο. Το καπνιστό σκουμπρί σεβρίζεται με νερατζοσαλάτα, ενώ το κοκκινιστό πρόβατο με σιουφιχτά μακαρόνια με κρέμα γραβιέρας.

Το γλυκό κλείσιμο, αναλαμβάνουν, λαχταρι-

στά εκμέκ με κρέμα λευκής σοκολάτας και σντιγύ αλλά και τα καλύτερα και πιο ανάλαφρα churros της Αθήνας, πασπαλισμένα με ζάχαρη και κανέλα, τα οποία συνοδεύονται με σοκολάτα και αλμυρή καραμέλα.

Στα highlight του μενού το «πιάτο ημέρας», παέγια ή καβουρομακαρονάδα με τσορίθο, ενώ ο φούρνος βγάζει καθημερινά φρεσκοψημένα, σπιτικά ψωμιά, λευκό και χαρουπόψωμο, που γίνονται το απόλυτο συνοδευτικό για τους μεζέδες. Σημειώστε ακόμη ότι παρά τις άριστες πρώτες ύλες, από μικρούς Έλληνες παραγωγούς, η value for money λογική έχει κάνει το Bocas meze στέκι για όλους. Όλα αυτά τα ωραία θα τα συνοδεύσετε τέλεια με φαγμένες μπίρες, επιλεγμένα κρασιά, τσίπουρα και signature κοκτέιλ. Ώρες λειτουργίας: Τετάρτη - Πέμπτη 18.00-24.00, Παρασκευή 15.00-24.30, Σάββατο 13.00-24.30, Κυριακή 13.00-23.30.

Extra tip: Δοκιμάστε να παραγγείλετε tapas, και να αφεθείτε στη δημιουργικότητα του σεφ, ο οποίος θα δημιουργήσει για εσάς ξεχωριστές γεύσεις γεμάτες ποιότητα και καινοτομία.

Προύσης 13, Νέα Φιλαδέλφεια, 2102580908 bocasmeze @bocas.meze

NŌA POKÉ

**Το τέλειο στέκι
για χαβανέζικο sushi**

Το Nōa Poké το γνωρίσαμε (και το αγαπήσαμε αμέσως) στο πόστο του στη Νέα Φιλοθέη, όμως τώρα μόλις απέκτησε αδερφάκι στο Κουκάκι – στην πιο hot περιοχή του κέντρου. Εδώ, από την ανοιχτή κουζίνα μπορείς να χαζέψεις τις συντονισμένες κινήσεις του Alex Παπαδούλη. Ο σεφ του Nōa Poké με καταγωγή από την Taiwan και τη Λάρισα φιλετάρει φρέσκα ψάρια, απλώνει το sushi rice, ύστερα διαλέγει προσεκτικά τα υλικά του για να συνθέσει το τέλειο poké bowl, ή αλλιώς το χαβανέζικο sushi των ονείρων σου. Αν θέλεις να εξερευνήσεις τις χαβανέζικες γεύσεις, είσαι στο σωστό μέρος. Εδώ, τα poké bowls φτιάχνονται καθημερινά με ολόφρεσκα ψάρια, εξωτικά υλικά και μια νοστιμιά που σε ξαφνιάζει, ακόμη κι αν έχεις δοκιμάσει χαβανέζικο sushi στο παρελθόν. Τα poké bowls συνδυάζονται με μια μικρή, αλλά προσεκτικά επιλεγμένη λίστα κρασιών, τρώγονται επί τόπου στο μπαρ έχοντας για θέα την περατζάδα της γειτονιάς ή έρχονται σπίτι σου μέσω efood και Wolt. Για το τέλος, μην παραλείψεις να δοκιμάσεις το νέο μενού των γλυκών! Ο pastry chef Μαρίνος Κοσμάς με τεράστια εμπειρία στην ασιατική ζαχαροπλαστική και ιδιοκτήτης του πρώτου Gluten Free Pastry Shop στην Ελλάδα δημιούργησε τρία γλυκά με ασιατικές καταβολές, που δεν αφήνουν κανέναν ασυγκίνητο. Θα βρεις το Japanese Cheesecake, τόσο βελούδινο που μοιάζει με... βαμβάκι (κάποιοι το λένε και “cotton cake”), το Passion Fruit Mochi, το iconic ιαπωνικό γλυκό από mochigome (κολλώδες είδος ρυζιού), και την Pandan Crème Brûlée, τη γνωστή μας crème brûlée που εδώ αποκτά μία τελείως άλλη γευστική προσέγγιση χάρη στο pandan. Δοκίμασέ τα όλα!

📍 Κονοπισοπούλου 27, Πανόρμου,
📍 Φαλήρου 84, Κουκάκι, 2114187250
www.noapoke.com
📱 Nōa Poké 📷 @noapoke

HAMS & CLAMS

Ο μαγικός κόσμος ενός αυθεντικού Oyster bar

Το καθαρόαιμο Oyster bar αποτελεί ι-δανικό προορισμό για κάθε ημέρα της εβδομάδας σε ένα από τα πιο emblematic σημεία της πόλης. Ακριβώς μπροστά στη Μαρίνα Ζέας, με θέα τη θάλασσα και τη σκάφη από τις δύο βεράντες του εστιατορίου, θυμίζει μεσογειακό θέρετρο, ενώ οι λιτές γραμμές του εσωτερικού και το φιλόξενο προσωπικό θα σας καλωσορίσουν σε μια εξαιρετική εμπειρία γεύσεων και αισθήσεων. Η κουζίνα του Hams & Clams είναι μεσογειακή, με έμφαση στα θαλασσινά και ισπανικές επιρροές, με μεγάλο πρωταγωνιστή τη στρείδια. Της φημισμένης ποικιλίας Fine de Clair από τη Βρετάνη, μπορείτε να τα απολαύσετε σε διάφορες παρασκευές και μορφές, είτε ωμά, όπως τα Pacific, με μαρμελάδα τσίλι και μάνγκο, είτε ζεστά, όπως τα Rockefeller, με σπανάκι και παρμεζάνα, αλλά και τα Spicy Tequila, με βούτυρο αρωματισμένο, πάπρικα και τεκίλα. Κι αν πάλι δεν ξέρετε τι να πρωτοδιαλέξετε,

η ιδανική πρόταση είναι η φοβερή πιατέλα με συνδυασμό στρειδιών, η Oyster Fiesta! Η κουζίνα του Hams & Clams, η οποία δίνει πάντα ιδιαίτερη έμφαση στην άριστη ποιότητα των πρώτων υλών, θα σας προτείνει, επίσης, εξαιρετικά ορεκτικά, όπως λουκάνικο chorizo με μέλι και κόκκινο κρασί ή χέλι σε πράσινη φάβα, αλλά και εμπνευσμένα κυρίως πιάτα, όπως λινγκουίνι με φούσκα και αχιβάδες και τσιτάκι με γαρίδες και μοσχάρι. Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε τέλεια με κάποια ετικέτα από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, επιλογής των ανθρώπων του Hams & Clams, ενώ μπορείτε να το επισκεφθείτε και για ένα από τα signature κοκτέιλ στο μπαρ που βρίσκεται στη μία από τις δύο μαγικές βεράντες του εστιατορίου. Σημειώστε ότι κάθε Σαββατοκύριακο προσφέρεται brunch 10.00-13.00, με την κουζίνα να σερβίρει καθημερινά 13.30-24.00. Και delivery μέσα από τις γνωστές πλατφόρμες.

📍 Μαρίνα Ζέας, 2104186683

📱 hamsandclams 📷 @hamsandclams

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

ΑΝΟΙΞΗ ΠΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Παραδοσιακό τσιπουράδικο με φοβερούς ψαρομεζέδες

Περιποιημένο, φιλόξενο, με μεγάλες τζαμαρίες για να ταξιδεύει το βλέμμα αλλά και με μια υπέροχη αυλή για τις ανοιξιάτικες και καλοκαιρινές ημέρες, το παραδοσιακό τσιπουράδικο Ανοιξη παρά Τετάρτο είναι από μόνος του ένας καλός λόγος για να επισκεφθεί κανείς τα βόρεια προάστια της Αθήνας. Το concept εδώ θα σας θυμίσει κάτι από τα τσιπουράδικα του Βόλου, με τη διαφορά ότι δεν χρειάζεται να πιείτε αλκοόλ, εάν δεν το επιθυμείτε. Τα πράγματα έχουν ως εξής: κάθεστε στο τραπέζι που σας αρέσει, παραγγέλνεται κάποιο από τα φινά αποστάγματα του καταστήματος ή ό,τι τραβάει η ψυχή σας και στη συνέχεια καταφθάνουν γύρες από λαχταριστούς ψαρομεζέδες, με την κάθε γύρα να έχει τρία πιάτα, με

μέγεθος ανάλογα με τα άτομα της παρέας. Να θυμάστε ότι εδώ τα πάντα είναι φρέσκα και χειροποίητα με τις περιφημες αυτές γύρες να περιλαμβάνουν όλα τα καλά του θαλασσινού, κυρίως, κόσμου: φιλέτο τσιπούρας, σαρδέλα, γαύρο μαρινάτο, γαρίδακι τηγανητό, όστρακα, κουτσουμουράκι, θραψαλάκι, μύδια αχνιστά, θράψαλο γεμιστό, κριθαρότο γαρίδας, σκουμπρί, μαγειρευτά όπως γίγαντες και ιμάμ, πατάτα ψητή, τυροκαυτερή, ταραμοσαλάτα και άλλα πολλά πιάτα-έκπληξη, ανάλογα με την έμπνευση του σεφ αλλά και με το τι θα βγάλει η ψαριά. Να το επισκεφθείτε οπωσδήποτε! Τετάρτη & Πέμπτη 18.00-24.00, Παρασκευή 16.00-24.00, Σάββατο 13.00-24.00, Κυριακή 13.00-19.00 (σύντομα θα είναι ανοιχτά και τις Τρίτες).

📍 Αθηνών Χαλκίδος 17, Άνοιξη, 2108145588, 6944446010

www.anixi-para-tetarto.com 📱 anixiparatetarto

HONG KONG ATHENS

Όλες οι γεύσεις της Ασίας
στις πιο νόστιμες εκδοχές τους

Καθισμένη στο πάσο μπροστά στην ανοιχτή κουζίνα, έχω την ευκαιρία να παρατηρώ από πρώτο χέρι τις γρήγορες κινήσεις του Στάθην. Μαζί με την Τζο είναι η ψυχή του Hong Kong, αυτής της μικρής γωνιάς που συγκεντρώνει κάτω από τη στέγη της όλες τις κουζίνες της Ασίας. Η Τζο και ο Στάθης έχουν ταξιδέψει σχεδόν σε κάθε ασιατική χώρα, δοκιμάζοντας και μαθαίνοντας τα μυστικά κάθε πιάτου της εξωτικής ηπείρου. Αργότερα, μετέτρεψαν τις εμπειρίες τους σε ένα ζεστό, φιλόξενο εστιατόριο. Κι εδώ αρχίζει η δική μας γευστική περιπλάνηση. Στο Hong Kong θα εξερευνήσεις πιάτα από την Ταϊλάνδη, την Κίνα, την Κορέα, την Ιαπωνία, το Βιετνάμ, τόσο βαθιά νόστιμα που θα σε κάνουν να επιστρέψεις στα

τραπέζια του ξανά και ξανά. Ανάμεσα στα πιάτα που πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις είναι τα τρυφερά dim sum, κάθε σούπα ημέρας που θα πετύχεις, τα πληθωρικά noodles, το φοβερό sushi (σ.σ. δώσε βάση στο Macau με σολομό, αβοκάντο, bonito flakes και yuzu), και σίγουρα τα αφράτα bao buns που φτιάχνονται εδώ καθημερινά (όπως και τα πάντα άλλωστε) από την αρχή έως το τέλος τους και που προσωπικά πουθενά δεν έχω δοκιμάσει ωραιότερα. Για να συνοδεύσεις το γεύμα σου θα βρεις κρασιά από τον ελληνικό, γαλλικό και ιταλικό αμπελώνα, όπως και σάκε, ενώ αν το προτιμάς υπάρχουν ωραία cocktails και ασιατικές μπίρες. Μην φύγεις χωρίς μία τουλάχιστον μπουκιά από τα εξωτικά γλυκά – είναι έπος!

Θηβών 153, Περιστέρι, 210 5759259, www.hongkongathens.gr [hongkongathens](https://www.facebook.com/hongkongathens), [hongkongathens](https://www.instagram.com/hongkongathens), ανοιχτά Τρίτη - Κυριακή 13.00-24.00. Και delivery μέσω e-food και Wolt.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

NICK & THE FISH

Και ψαροταβέρνα
και υπέροχο σουσάδικο

Ο Νικ του «Nick & the fish» είναι ο Νικόλας Κρίτσαλος μαζί με τον Γαβριήλ Στραφιιώτη. Εκτός από μπασκεμπολίστας στην ομάδα του Φαλήρου (Α2), ο Νικ είναι και ικανότατος ψαράς. Και κάπως έτσι, γεννήθηκε και η ιδέα για την υπέροχη fusion θαλασσινή κουζίνα του «Nick & the fish», που βάζει καλάθι σε δύο μπασκέτες: Μεσογειακή και Ασιατική. Πάντα με βασική πρώτη ύλη το ολόφρεσκο, πελαγίσιο ψάρι, ο head chef Μιχάλης Κανελλόπουλος έχει δημιουργήσει ένα εμπνευσμένο μενού ασιατικών και μεσογειακών γεύσεων. Στο μοντέρνο, cozy περιβάλλον του «Nick & the fish» θα απολαύσετε ονειρεμένο ceviche, dim sum, φρεσκότατο ψάρι σχάρας και, φυσικά, άπαιχτο sushi. Το εστιατόριο έγινε «hit» και

για τα ευφάνταστα πιάτα του, όπως το σουβλάκι τόνου με λαχανικά και τα αφράτα bao buns με τσιπούρα πανέ. Ο κόσμος λάτρεψε το φινετσάτο «Don ceviche» με λαβράκι, χταπόδι, γλυκοπατάτα, chilies, χυμό εσπεριδοειδών και ajia marillo. Αν αγαπάτε το sushi, τα κτικούς θαμώνες θα σας κάνει το «dragon roll uramaki», με γαρίδα tempura, σχοινόηρασο, avocado, αυγά σολομού και λάδι από chorizo. Μεσογειακή σπεσιαλιτέ είναι η καταπληκτική γαριδομακαρονάδα του και η πεντάφρεσκη σφυριδα με τον βελούδινο πουρέ. Για τα πιτσιρίκια που δυσκολεύονται με το ψάρι, τα λαχταριστά πανέ του μενού, όπως το σνίτσελ τσιπούρας και τα fish & chips, θα φανούν σωτήρια. Ψαροταβέρνα ή sushi; Το «Nick & the fish» λύνει το δίλημμα.

Αγίου Ιωάννου 84, Αγ. Παρασκευή, 2106018588
Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα - Πέμπτη και Κυριακή: 12μ.μ. - 11μ.μ.
Παρασκευή - Σάββατο: 12μ.μ. - 12π.μ.
nickthefish.gr [Nickandthefish](https://www.facebook.com/Nickandthefish) [@nickandthefish](https://www.instagram.com/nickandthefish)

BLACK COD

Ιχθυοπωλείο με φρέσκα ψάρια
και πεντανόστιμη κουζίνα

Τα πιο νόστιμα και φρέσκα της θάλασσας φέρνει καθημερινά στο ιχθυοπωλείο του ο Ιωσήφ, σε ένα πολύ ενδιαφέρον concept: ιχθυοπωλείο και κουζίνα για take away και delivery, όλα μαζί, στον ίδιο φιλόξενο χώρο. Δεν υπάρχει περίπτωση να επισκεφθείτε το Black Cod στην Καλλιθέα και να μη βρείτε αυτό που θέλετε. Τι μπορεί να έχει η ψαριά; Μπακαλιάρο, σκορπίνη, μπαρμπούνια, ξιφία, συναγρίδες, φαγκρί, χταπόδι, καλαμαράκια, τσιπούρες, λαβράκια, σαρδέλες, σφυρίδες, σολομό, όλα τα καλά!

Κι όλα αυτά τα ωραία της θάλασσας ο Ιωσήφ και η ομάδα του μπορούν να σας τα ψήσουν και να γίνουν αληθινό λουκούμι! Ανάλογα πάλι με την ημέρα και την εποχή το μενού μπορεί να έχει ψαρόσουπα, γαριδάκι τηγανητό, μπακαλιάρια τηγανητά, φαγκρί ψητό, γαριδομακαρονάδα, κριθαρότο με θαλασσινά, τσιπούρες και λαβράκια ψητά, καβουροσαλάτα και πολλές ακόμη νόστιμες επιλογές. Όλα αυτά ετοιμάζονται σε έναν πεντάκαθαρο και περιποιημένο χώρο, που θα πρέπει να επισκεφθείτε εάν είστε λάτρης των θαλασσινών, εναλλακτικά μπορείτε να τα απολαύσετε στο σπίτι ή στο γραφείο μέσα από τις γνωστές πλατφόρμες delivery.

📍 Χαροκόπου 34 & Δημοσθένους, Καλλιθέα, 2109581382

📱 Black cod

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH & SUSHI LOVERS

follow @tastevoice on **Instagram**

tag your pics with **#tastevoice** to be featured

Taste lovers, join us!

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

Από τα πιο αγαπημένα
ψαροεστιατόρια της πόλης

Στα νότια της πόλης, υπάρχει ένα στέκι που γνωρίζουν και αγαπούν όλοι οι καλοφραγάδες-ψαροφάγες της Αθήνας. Σε απόσταση αναπνοής από το ΚΠΙΣΝ, εκεί που κάποτε έκαναν τις βόλτες τους τα άλογα του Ιππόδρομου, μας περιμένει στον φιλόξενο και ζεστό χώρο του, πάντα με χαμόγελο, ξεχωριστές γεύσεις και εκλεκτής ποιότητας μεζέδες. Στη γραφική αυλή του Θαλασσινού με τις μουριές, τις πρασινάδες και τα φουντωτά λουλούδια –που τώρα τον χειμώνα είναι πολύ όμορφα στεγασμένη– σερβίρονται κάποιοι από τους καλύτερους ψαρομεζέδες της πόλης, παραδοσιακοί αλλά και με σύγχρονες πινελιές. Όπως η διάσημη ταρταρούλα που μόνο εδώ θα τη φας με wasabi (και θα τη βρεις υπέροχη), τα απίθανα ντολμαδάκια nigiri με σολωμό, τα πεντανόστιμα γαριδοπιτάκια, ο τσίρος με το ανηθάκι, το καλαμάρι με τη σάλτσα πέστο και τα στικς τηγανητής πατάτας, τα μύδια

μαγειρεμένα με σταμναγκάθι και ντοματίνια, τα εξαιρετικά αλίπαστα. Από τις παρεϊστικές βραδιές του έχει περάσει όλη η κοσμική Αθήνα αλλά και γνωστοί ηθοποιοί του Χόλιγουντ που έχουν έρθει μέχρι εδώ «μιλημένοι» από τους γνώστες. Αν υπάρχει κάτι που όλοι γνωρίζουν είναι η αδιαπραμάτευτη ποιότητα του Θαλασσινού, τα ολόφρεσκα ψάρια που διαλέγονται κάθε πρωί, είτε πρόκειται για συναγρίδα – ύψος στη σχάρα είτε για κρουστό, πεντανόστιμο μπαρμπούνι στο τηγάνι. Όλα αυτά τα καταπληκτικά συνοδεύονται με καλό χύμα ή εμφιαλωμένο κρασί από την προσεγμένη λίστα του. Για επιδόρπιο επιβάλλεται το σπιτικό κιουνεφέ ή το άλλο με τα αποξηραμένα σύκα, δαμάσκηνα και βερνίκια με κρέμα γιαουρτιού και ροζ πιπέρια. Μάθε κι αυτό: αν θες να ξεφυγείς από τη βουή του κέντρου, μάθε ότι από Τετάρτη έως Σάββατο ο αγαπημένος σου θαλασσινός είναι ανοιχτός και το μεσημέρι!

📍 Ηρακλέους & Λυσικράτους 32, Καλλιθέα, 2109404518

📞 ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ 📱 @thalassinos_seafood_restaurant

ΑΦΙΕΡΩΜΑ FISH&SUSHI LOVERS

ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ

Το τσιπουράδικο
της Καισαριανής
με τους φοβερούς μεζέδες

Ιστορικό τσιπουράδικο, στην πλατεία της Καισαριανής από το 2011, που μοιάζει με το κρασί: όσο παλιώνει γίνεται και καλύτερο. Περιποιημένος και φιλόξενος, όμορφος και ευρύχωρος μέσα κι έξω, ο Μπούσουλας εμπνεύστηκε από τα φημισμένα τσιπουράδικα του Βόλου και κάπως έτσι λειτουργεί, με τη διαφορά ότι εκτός από τους πεντανόστιμους μεζέδες που θα έρθουν για να συνοδεύσουν το ποτό σας, θα βρείτε και επιλογές σε πιάτα για τη μέση, που λένε, για όλη την παρέα. Ο τίμιος σε όλα του Μπούσουλας προσφέρει κατά κύριο λόγο ψάρια και θαλασσινά, πάντα ολόφρεσκα, με τις αλοιφές του να είναι χειροποίητες, τα εμφιαλωμένα τσίπουρα και ούζα να

είναι επιλεγμένα, το χύμα κρασί τέλει. Κι αφού παραγγείλατε τα ποτά σας, αρχίζει η πιο γευστική... παρέλαση: γαύρος μαρινάτος, χταπόδι ξυδάτο, φοβερή καβουροσαλάτα, μύδια ψητά, σκουμπρί καπνιστό, αλλά και συκωτάκι μοσχαρίσιο σοσέ! Κι αν πάλι θέλετε κάτι για τη «μέση», να σας προτείνουμε κριθαρότο με γαρίδες, χταπόδι σαγανάκι, καραβιδόψιχα σοσέ, ψαροκεφτεδες με σκορδαλιά, μανούρι ψητό με λαχανικά, σαλάτα με σολομό, όλα τους διαλεχτά, ένα κι ένα! Σημειώστε ότι όλα αυτά τα ωραία μπορείτε να τα απολαύσετε και με delivery, μέσω e-Food, με τον Μπούσουλα να λειτουργεί καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι μέχρι τις 12 το βράδυ.

📍 Ηρώων Πολυτεχνείου 85, Καισαριανή, 2130043324

📞 Μπουςουλας

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Το ήσυχο κορίτσι (THE QUIET GIRL) ***1/2

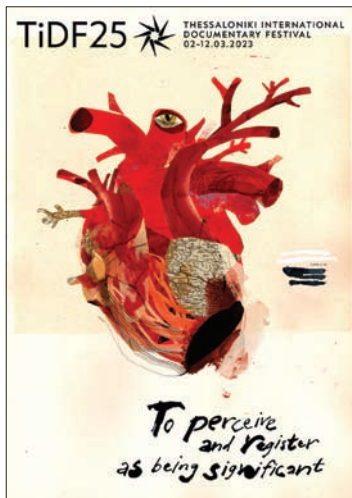
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κόλουμ Μπερέιντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κάθριν Κλιντς, Κάρι Κρόουλι, Άντριου Μπένετ

Λόγω της εγκυμοσύνης της μπτέρας μιας φτωχής και πολυμελούς οικογένειας, η μικρή Κάιτ θα περάσει το καλοκαίρι της δίπλα στους εύπορους αλλά και άτεκνους συγγενείς της μπτέρας της. Το ντροπαλό κορίτσι θα βρει ανέλπιστα στοργή και φροντίδα στο νέο της σπίτι.

Το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Ιρλανδού Κόλουμ Μπερέιντ βρίσκεται στη φετινή οσκαρική πεντάδα των καλύτερων διεθνών ταινιών απέναντι σε πολυδιαφημισμένα φιλμ όπως το «Ουδέν νεότερον από το δυτικό μέτωπο» του Netflix, το «ΕΟ» του Σκολιμόφσκι και το βελγικό «Close». Ακούγεται παράδοξο αλλά δεν είναι: το φιλμ βρίσκεται στην κατηγορία των καλύτερων μη αγγλόφωνων ταινιών επειδή η γλώσσα που μιλούν οι κεντρικοί χαρακτήρες είναι η τοπική ιρλανδική διάλεκτος (που πεθαίνει χρόνο με τον χρόνο) κι όχι τα αγγλικά. Το «*Ησυχο κορίτσι*» είναι μια απέραντα συγκινητική ιστορία ενηλικίωσης που βασίζεται στη νουβέλα της Κλερ Κίγκαν «*Foster*». Η μικρή Κάιτ από το πρώτο κιόλας πλάνο που κρύβεται στους αγρούς δείχνει πως είναι ένα πραγματικά ήσυχο αλλά και ξεχωριστό κορίτσι. Ο φόβος και η ευαισθησία της δεν της επιτρέπουν να δείξει τον πραγματικό εαυτό της σε ένα περιβάλλον που σημαδεύεται όχι τόσο από τη φτώχεια αλλά από την έλλειψη αγάπης. Ο πατέρας της προτιμά να πίνει μπίρα στην παμπ ή να τζογάρει αντί να προσφέρει στην οικογένειά του τα στοιχειώδη μιας αξιοπρεπούς ζωής ενώ η μπτέρα της μοιάζει εγκλωβισμένη στον ρόλο της γυναίκας που είναι προορισμένη μόνο να γεννοβολά. Η μελαγχολική φιγούρα του κοριτσιού είναι αιτία στην σε αυτό το παρακμιακό σκηνικό σημαδεύοντας από άκρη σε άκρη όλη την ταινία. Η λιτή, χαμηλόφωνη —σχεδόν βωβή— αφήγηση δεν αφήνει τίποτα περιττό να μπει στα εικαστικά θεσπέσια πλάνα. Όλα είναι αυθεντικά και κυρίως οι χαρακτήρες που διαθέτουν μια απεριγραπτή εσωτερικότητα. Παρότι σε επίπεδο πλοκής δεν συμβαίνουν συνταρακτικά πράγματα (ένα μυστικό που βαραίνει τη «νέα οικογένεια» της Κάιτ προσφέρει το καύσιμο στην πλοκή) το θέμα της συναισθηματικής ανάπτυξης της ηρωίδας «δένει» υποδειγματικά με το στοιχείο της θλίψης και τη διαχείριση του πένθους που συναντά στο νέο της περιβάλλον. Το «*Ησυχο κορίτσι*» δεν είναι μόνο μια ήρεμη και μελαγχολική ταινία που βασίζει πολλά στη γλυκιά —και ακαταμάχητη— πρωταγωνίστριά του. Είναι επίσης μια δυνατή ματιά πάνω στους περίπλοκους κι ενίοτε αδιέξοδους οικογενειακούς δεσμούς, ένα καίριο ερώτημα πάνω στη σημασία της αγάπης ως βασικό προαπαιτούμενο στοιχείο για τη συναισθηματική ωρίμανση του ατόμου και μια δηκτική μελέτη στη φύση της καλοσύνης και του ανθρωπισμού. Το ανοιχτό φινάλε που επιλέγει για το κλείσιμο της ιστορίας του ο μεγάλωμένος στο Δουβλίνο σκηνοθέτης, είναι μια από τις πιο συνταρακτικές σκηνές που έχουμε δει τελευταία στο σινεμά.

►►► Στο «*Cocaine Bear*» ('1/2) της Ελιζαμπεθ Μπανκς μια αρκούδα-κοκάκας τεμαχίζει ανθρώπους στο διάβα της στην προσπάθειά της να βρει ακόμη περισσότερη άσπρη σκόνη για εκείνη και τα παιδιά της.

Κανιβαλιστικό χιούμορ, σπλάτερ εικόνες που δεν σοκάρουν αλλά βγάζουν γέλιο, ο μακαρίτης Ρέι Λιότα στον τελευταίο του ρόλο είναι ένας αφόρητα μονοδιάστατος κακός. Μετά από τα πρώτα 20-25 λεπτά που γελάς με την καρδιά σου, το γέλιο παγώνει στη συνέχεια ελλείψει ιδεών και συνοχής. ►►► Με τους «*Κυνήγους*» ('***), ένα θαυμάσιο αλληγορικό φιλμ για την ιστορική συνείδηση της ελληνικής μπουρζουαζίας των 70s, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος ολοκληρώνει την πρώτη του τριλογία με θέμα τη σύγχρονη ελληνική πολιτική ιστορία.

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερος εχθρός από το παρελθόν» (Κριντ III)

Κριντ III (CREED III) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μπι Τζόρνταν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάικλ Μπι Τζόρνταν, Τζόναθαν Μείτζορς, Τέσα Τόμσον, Μίλα Ντέιβις-Κεντ

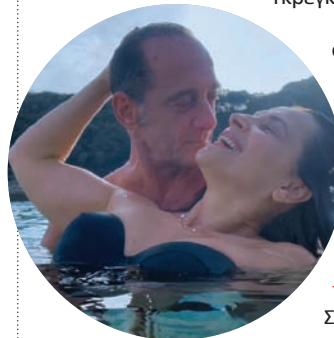
Ο Κριντ απολαμβάνει τις χαρές της οικογενειακής ζωής. Όμως ένας παλιός φίλος από το σκοτεινό παρελθόν του επιστρέφει για να του θυμίσει ότι υπάρχουν χρέη που ακόμη παραμένουν ανεξόφλητα.

Από την πρώτη στιγμή που το franchise του «*Ρόκι*» πέρασε στη σύγχρονη εποχή με οδηγό τον γιο του Κριντ, το στοίχημα είχε κερδηθεί για τους παραγωγούς. Ειδικά το πρώτο φιλμ «*Κριντ: Η γέννηση ενός θρύλου*» ήταν μια εξαιρετική επανασύσταση του Ρόκι στη νέα γενιά. Στο δεύτερο «*Κριντ*» η έμπνευση ερχόταν από το «*Ρόκι III*», ενώ το νέο φιλμ έχει αναφορές στο παρελθόν. Ο Ντέιμιαν, ο κάποτε κολλητός του Άντονις, βγαίνει από τη φυλακή και ζητάει από τον παλιό του φίλο να τον βοηθήσει να πραγματοποιήσει το όνειρό του να γίνει παγκόσμιος πρωταθλητής μποξ. Δεν το λες πρωτότυπο το σενάριο αλλά έχει τις στιγμές του. Ο Τζόρνταν φορά και πάλι τα γάντια του Άντονις, όμως για πρώτη φορά αναλαμβάνει χρέη σκηνοθέτη. Το κάνει αποτελεσματικά και μάλιστα με μερικές ιδέες στο κομμάτι της τελικής μονομαχίας, με την «απομόνωση» των δύο πυγμάχων. Όμως η σεναριακή συνταγή τηρείται ευλαβικά με έμφαση στη συναισθηματική προσπάθεια του Άντονις να ξεπεράσει τα λάθη του παρελθόντος.

Οι δύο όψεις του ξυραφιού

(AVEC AMOUR ET ACHARNEMENT) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κλερ Ντενί ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζιλιέτ Μπινός, Βενσάν Λεντόν, Γκρεγκουάρ Κολέν

Οι Σαρά και Ζαν ζουν με πάθος τον έρωτά τους ακόμη και μετά από δέκα σχεδόν χρόνια. Τα πρώτα σύννεφα στην ειδυλλιακή σχέση τους σχηματίζονται όταν ο Φρανσουά —πρώην εραστής της Σαρά και κολλητός του Ζαν— εμφανιστεί ξανά στη ζωή τους.

Συνεχίζει τον κατήφορο των μέτριων καλλιτεχνικών δημιουργιών η Κλερ Ντενί. Η Ζιλιέτ Μπινός υποδύεται τη Σαρά η οποία θεωρεί ότι έχει βρει επιτέλους την ισορροπία στη ζωή της αλλά αρχίζει να τα «χάνει» όταν ο πρώην της αποκτά ξανά κομβικό ρόλο σε αυτή. Η ταινία θέλει να είναι μια μετρημένη ματιά πάνω στην ερωτική επιθυμία αλλά αυτό που βλέπουμε είναι ένα φλύαρο σχόλιο στη δύναμη των ερωτικών ενστίκτων. Η ζημιά στο φιλμ γίνεται από την αρχή: σε μια αχρείαστη εισαγωγική σεκάνς βλέπουμε το ζευγάρι να χαριεντίζεται στη θάλασσα. Τίποτα δεν μοιάζει ρεαλιστικό. Η επιστροφή του ζευγαριού στο Παρίσι δυστυχώς δεν σηματοδοτεί και την επιστροφή στον ρεαλισμό. Η σκηνοθεσία της αν και επιδιώκει να είναι λιτή και μετρημένη, «πετυχαίνει» το ακριβώς αντίθετο.

JUST THE FACTS

Το ήσυχο κορίτσι ****
Ιρλανδική τριφερότητα στη νοσταλγική κούρσα

Κριντ III **
Πρωταθλητής εναντίον αουτσάιντερ

Οι δύο όψεις του ξυραφιού *
Μοιραίο πάθος χωρίς ρεαλιστικό βάθος

Cocaine Bear **1/2
Η βασίλισσα της άσπρης σκόνης

Κυνήγοι (****)
Τα αριστοτεχνικά πλαν-σεκάνς του Αγγελόπουλου

MUST

25ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αυλαία για το 25ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Με το «*La Singla*» της Παλόμα Θαπάτα, το οποίο θα κάνει παγκόσμια πρεμιέρα στο φεστιβάλ, ανοίγει η αυλαία σήμερα, Πέμπτη 2 Μαρτίου, ενώ η ταινία λήξης είναι το γλυκόπικρο ντοκιμαντέρ «*Εγώ και το κατοικίδιο μου*», το οποίο θα προβληθεί την Κυριακή 12 Μαρτίου, σε διεθνή πρεμιέρα. Στο 25ο ΦΝΘ θα προβληθούν συνολικά 237 ντοκιμαντέρ μικρού και μεγάλου μήκους στις αίθουσες Ολύμπιον και Παύλος Ζάννας, στις αίθουσες του Λιμανιού, Φρίντα Λιάππα, Τώνια Μαρκετάκη, Τζον Κασσαβέτης, Σταύρος Τορνές, καθώς και στον κινηματογράφο Μακεδονικών. Παράλληλα θα προβληθούν οι περισσότερες ταινίες και διαδικτυακά, μέσω της ψηφιακής πλατφόρμας του Φεστιβάλ online.filmfestival.gr. Το πρόγραμμα του Φεστιβάλ φιλοξενεί συνολικά 99 παγκόσμιες, διεθνείς κι ευρωπαϊκές πρεμιέρες, αριθμό-ρεκόρ στην ιστορία της διοργάνωσης. Τα σποτ του 25ου ΦΝΘ δημιούργησε η σκηνοθέτρια Μαριάννα Οικονόμου, ενώ τα poster υπογράφει ο Σουηδός ζωγράφος και εικονογράφος Ντάνιελ Ένγκνεους.

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Μήτσος Παπανικολάου

Μια ζωή σαν ρεμπέτικο, που δεν του έλαχε να γραφτεί
σε πλάκα γραμμοφώνου

*Η ζωή και το έργο του «καταραμένου» ποιητή, μέσα από το βιβλίο
«Μήτσος Παπανικολάου, Ποιητικά έργα και αθησαύριστα πεζά - Άπαντα τα ευρεθέντα»,
του Μιχαήλ Χ. Ρέμπα, από τις εκδόσεις Όγδοο*

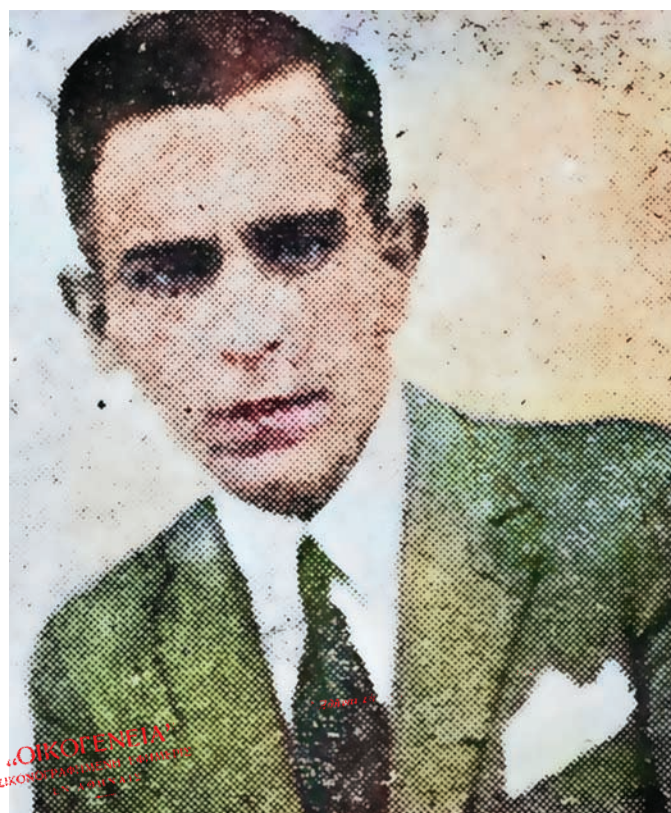
ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Η πρώτη μου «συνάντηση» με τον **Μήτσο Παπανικολάου** ήταν κάποιες αναφορές του **Γιώργου Τσουκαλά**, στο περιοδικό *Νέα Εστία*, το 1964, για τα βάσανα του Ναπολεόντα Λαπαθιώτη, το τελευταίο διάστημα της ζωής του, την περίοδο της Κατοχής. Ο Λαπαθιώτης, έλεγε ο Τσουκαλάς, για να επιβιώσει αναγκαζόταν να ξεπουλάει τα βιβλία του, δουλειά που είχε αναλάβει να διεκπεραιώσει ο Μήτσος Παπανικολάου, που στο τέλος του τα πουλούσε χωρίς να τον πηγαίνει ούτε δραχμή, γιατί η ηρωίνη είχε ακριβύνει φοβερά. Τελικώς, πέθανε έναν χρόνο πριν αυτοκτονήσει ο Λαπαθιώτης. Στις 26 Οκτωβρίου 1943, στο Δρομοκαϊτείο, από υπερβολική δόση ναρκωτικών, σε ηλικία μόλις 43 ετών. Αυτό τουλάχιστον λένε οι περισσότεροι, ότι γεννήθηκε το 1900 – αν και ο Τάκης Σπετσιώτης, που γύρισε την ταινία *«Μετέωρο και Σκιά»* για τη ζωή του Λαπαθιώτη, λέει ότι ο Παπανικολάου πέθανε σε ηλικία 45 ετών, άρα γεννήθηκε το 1898, επικαλούμενος τη μελέτη *«Τοξικομανία δί' ηρωίνη»*, του Δημήτρη

Υφαντή, για το δημόσιο ψυχιατρείο. Η δεύτερη συνάντηση με τον Παπανικολάου είναι η σπουδαία έκδοσή «Μίτσος Παπανικολάου, Ποιητικά έργα και αθησαύριστα πεζά – Άπαντα τα ευρεθέντα», σε εισαγωγή, επιμέλεια και σημειώσεις του **Μιχαήλ Χ. Ρέμπα**, που κυκλοφόρησε πολύ πρόσφατα από τις εκδόσεις Ογδοο. Ο Παπανικολάου γεννήθηκε στην Ύδρα και εμφανίστηκε στα νεοελληνικά γράμματα σε ηλικία 16 ετών, δημοσιεύοντας μια σειρά ποιημάτων στο περιοδικό *Διάπλασις των Παίδων*. Το 1920 εγκατέλειψε τις σπουδές του στη Νομική και στράφηκε

προς τη δημοσιογραφία, ενώ το 1923 ανέλαβε αρχισυντάκτης στο περιοδικό *Μπουκέτο*, όπου εργάστηκε σχεδόν ως το τέλος της ζωής του, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τις μεταφράσεις γαλλικών κειμένων αλλά και ως κριτικός της ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας. Συνολικά έγραψε 60-70 ποιήματα και όσο ζούσε δεν εξέδωσε καμία ποιητική συλλογή, έτσι δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε την εκδοτική βούλησή του, σημειώνει ο Ρέμπας.

Γράφει ο **Γιώργος Κοτζιούλας** στη Φιλολογική Πρωτοχρονιά, το 1953: «Είχε μέτριο ανάστημα και μεγάλο κεφάλι με πρόσωπο λίγο μελαψό και μάτια προς το σκούρο. Μου θύμιζε κάτι προτομές του Μπωντλάιρ, αστείες. Το σύνολό του είχε κάτι το βαρύ, το αρεσυνήσιο –

[illegible]

φαίνονταν με το παραπάνω πως είχε προγόνους Υδραίους “αρβανίτες”. Από πού όμως ξεφύτρωσε εκείνο το βίτσιο του, η αρχή του κακού, η αιτία του ξεπεσμού του; Ποτέ δεν είδα να τον επισκέπτονται γυναίκες στο γραφείο του, γιατί δεν είχαν βέβαια κανέναν λόγο κοντά του. Απεναντίας, κάτι ύποπτοι τύποι με τραγιάσκες και ριγωτές φανέλες ξεπρόβαλλαν όχι σπάνια στο στενό της οδού Λέκκα και τον φώναζαν με νοήματα και “ποσοστί”. Ο Μήτσος έβγαине αμέσως να τους δει, όχι και τόσο ντροπιασμένος όσο θα περίμενε κανείς, κοιτάζοντας πίσω του μονάχα μην τον δει ο διευθυντής και του γίνει καμιά καθυστέρηση στην πληρωμή, που ήταν για τότε 7-9 χιλιάδες τον μήνα, δηλαδή

γενναίος μισθός. Τι τα 'κανε, όμως, πού τα σπαταλούσε και δεν του βρίσκονταν δεκάρα στο χέρι; Κάθε σαββατόβραδο, που δεν είχαμε δουλειά, ανυπομονούσε να φύγει, "σαν το σκυλί στον άλυσο" που λέει κι ο λαός μας. Βιαζόταν ν' ανταμώσει τα ναυτάκια και τους μανάβηδες, τους Μενιδιάτες της λαχαναγοράς, μαζί με τον Λαπαθιώτη τις περισσότερες φορές, για να ζητήσει τη Δευτέρα από μένα: Έχεις κα- νένα πεννντάρικο;»

Οι μπόρες δεν μας άρπαξαν. Η μουσική σωμαίνει. Σωμαίνουν όλα: τα πουλιά, τα χείλη, τα βιβλία, Ο κουρασμένος έρωτας, η γνώση κι η φιλία. Μείνανε τα φαντάσματα των είκοσι χρόνων μας Μες στον καθρέφτη και γελούν με το παράπονό μας (Domestica)

Στην ποίηση του Παπανικολάου, γράφει στο βιβλίο ο **Γιώργος Μαρκόπουλος**, «Βασιλεύει το φθινόπωρο, ο χειμώνας, ο Γενάρης, η σκοτεινιά, οι αποχαιρετισμοί, το απόγευμα, οι χωρισμοί, οι χαμένες εφήμερες αγάπες, τα φαντάσματα, οι παραισθήσεις, οι "ίσκιοι", τα άδεια καφενεία και οι αργοί θάνατοι. Η ποίησή του είναι το πουλί που μας χτύπησε το τζάμι και δεν του ανοίξαμε. Ενώ οι στίχοι του, φιλιά κλεφτά που δεν δόθηκαν και αστραπές, είναι. Αστραπές μιας βροχής η οποία, εντέλει άλλοι, άλλοι ήταν ταμμένη να πέσει».

Μια νύχτα που σπατάλησα κάθε μου επιθυμία, στην ηδονή, και γύριζα τόσο απογοητευμένος, –σέρνοντας βάρος το ίδιο μου το κορμί που του ήμουν ξένος– ώστε να συλλογιζομαι πως ποτέ πια, καμία μες στη ζωή επανόρθωση θα μου το ξαναδώσει, κι ενώ το μέλλον έβλεπα με σκοτεινά σημεία, ω! πόσο εκείνη τη στιγμή ήθελα να πεθάνω (ΥΠΟΧΘΕΣΙΣ)

Για τη ζωή του Παπανικολάου και την «πραγματικότητα» που φοβόταν, λέει ο Μαρκόπουλος: «Την πραγματικότητα του Πειραιά, όπου πέρασε την εφηβεία του, με τα φτηνά κρασοπουλίσια, τα καταγώγια, τις χαρμολέξες, τα χασισοπατέια και τους τεκέδες. Των λαϊκών συνοικιών των προαστείων της Αθήνας, επίσης το κάθε λογής αγοραίο ερωτικό “φωτιστήρι” του κέντρου όπου βράδιαζε ή τα πλινόβηκτιστα της Κοκκινιάς, όπου μέσα στην παγερή δυστυχία μιας καμαρούλας, με τα δύο τεράστια μάτια μιας λυπημένης μάνας που του ξυπνούσαν ασταμάτητα ενοχές για το κατάντημά του, πέρασε σε στενά του χρόνια, πριν η (πιο) μοιραία δόση των ναρκωτικών του που κρυφά πήρε, στο Δημόσιο ψυχιατρείο όπου οι φίλοι του από φιλελευσλαχνία για απεξάρτηση τον είχαν στείλει, βρίσκοντάς τον κουρελή, βρώμικο και ζητιάνο, έφερε και το τέλος του».

Αν είχες πεθάνει θα σ' είχα ξεχάσει η μπιτέρα σου. Αν σ' είχα αγαπήσει θα σ' είχα ξεχάσει εγώ. Η στιγμή γίνθηκε ευθεία μέσα στον χρόνο. Βέλος μες στην καρδιά μου, βελόνα που κεντάει τη μνήμη. Το χέρι σου λάμπει στη νύχτα, σημαία του κόσμου (Αθανασία).

Για το τέλος

«Η μόλις χρόνων ζωή του ωραίου, παρ-
νομεμένου ποιητή των πενήντα περίπου
ποιημάτων, του παθιασμένου μεταφρα-
στή των Γάλλων ομοθρήσκων του ποι-
τητή, του πρωτοποριακού συνεργάτη
και στο τέλος διευθυντή του περιοδικού
Μπουκέτο, του σταυραδερφού του Λαπα-
θώτη, ενός ακούσιου παρία μιας ακόμη
"εποχής των δολοφονιών", του Μήτσου
Παπανικολάου, που ξεψύχησε στο τρελά-
διο, θύμα μοιραίο της ντρογας και των
άλλων ναρκωτικών που όριζαν το δρα-
ματικό πεπρωμένο του, είναι ένα ακόμη
βαρύθυμο ρεμπέτικο που δεν του έλαχε
να γραφτεί σε πλάκα γραμμοφώνου»
- Θωμάς Κοροβίνης. **A**

Μήτσος Παπανικολάου
Ποιητικά έργα και
αθησαύριστα πεζά –
Άπαντα τα ευρεθέντα
του Μιχαήλ Χ. Ρέμπα
εκδ. Όγδοο

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Ηθικά διλήμματα και η πίστη στην ανθρωπιά

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνο το απόγευμα που η μάνα μου ζήτησε να τη σπρώξω από το μπαλκόνι. Δεν ήθελε πια να ζει. Είχε αντιληφθεί ότι έχανε σταδιακά τη μνήμη της, δυσκολευόταν στην καθημερινότητά της, κι αυτό – μια γυναίκα που είχε πάντα τον έλεγχο – την έφερνε σε απόγνωση.

Εγώ εκείνον τον καιρό – ήταν καλοκαίρι – ταξίδευα με μια φίλη στην Πελοπόννησο. Θυμάμαι ότι ήμουν στο μπαλκόνι ενός ξενοδοχείου όταν μου ζήτησε η μάνα μου να τη βοηθήσω να περάσει βίαια στον άλλο κόσμο. Ο δικός μας κόσμος γινόταν ολοένα και πιο ξένος για την ίδια.

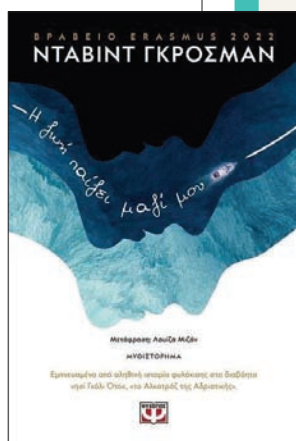
Της εξήγησα ότι βρισκόμουν μακριά, ότι θα αργούσα να επιστρέψω στην Κρήτη κι ότι έπρεπε να κάνει υπομονή. «Είσαι το παιδάκι μου» είπε η μάνα μου, «αν δεν το κάνεις εσύ, ποιος θα το κάνει;»

Αυτή τη σκηνή μου θύμιζε το μυθιστόρημα του Ισραηλινού συγγραφέα Νταβίντ Γκρόσμαν, «*Η ζωή παίζει μαζί μου*» από τις εκδόσεις Ψυχογιός, σε πολύ καλή μετάφραση από τα εβραϊκά της Λουίζας Μιζάν. Ο Γκρόσμαν είναι γνωστός από το σπουδαίο έργο του «*Στο τέλος της γης*» αλλά και από το μυθιστόρημά του «*Ένα άλλο γιο μπαίνει σ' ένα μπαρ*» – το οποίο τιμήθηκε με το Man Booker International Prize (και τα δύο κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Ψυχογιός).

Στο βιβλίο του που διάβασα μόλις, το βιβλίο που μου θύμιζε την ιστορία της μάνας μου, η ηρωίδα του Γκρόσμαν, μια εξηντάρα γυναίκα που έχει ζήσει έναν έξαλλο σεξουαλικό βίο, έχει αποξενωθεί από τη μητέρα της, έχει σπρώξει σε συναισθηματικά ερέβη τον σκηνοθέτη άντρα της κι έχει παρατήσει σύζυγο από μικρή τη μονακριβή της κόρη, μαθαίνει ότι βρίσκεται στα πρώτα στάδια της άνοιας κι ότι δεν θα αργήσει να ξεχάσει αρχικά τους γύρω της κι ύστερα τον ίδιο τον εαυτό της. Εγώ στην εποχή του Ισραήλ όπου ζουν οι δικοί της και ζητάει μια χάρη: όχι να τη σπρώξουν από το μπαλκόνι, αλλά να κινηματογραφήσουν τη μητέρα της που ζει ευσταλώς στα ενενήντα της – όσο εκείνη αφηγείται τη ζωή της ηρωίδας –, έτσι ώστε όταν πια η ίδια δεν θα θυμάται τίποτα, να βλέπει αυτήν την ταινία που θα απευθύνεται σε ένα άτομο με το οποίο δεν θα μπορεί πια να ταυτιστεί. Και επειδή η ηρωίδα έχει γεννηθεί στην Κροατία, όπου η ενενήνταχρονη πλέον μητέρα της είχε κάποτε υπάρξει πολιτική κρατούμενη, ζητάει να επανακάμψουν στην πατρίδα (ή μήπως να γράψω στη μητρώα;) γη κι εκεί να καταγράψουν στο βίντεο τις αναμνήσεις τους.

Χωρίς συναισθηματικές εξάρσεις, με στρωτή, τίμια πεζογραφία, ο Γκρόσμαν αφηγείται περίτεχνα την ιστορία του. Είναι ένα μυθιστόρημα για μια ζωή που μπορεί να παίξει μαζί μας.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνο το απόγευμα που η μάνα μου ζήτησε να τη σπρώξω από το μπαλκόνι. Αν, ωστόσο, αρχίσω να ξεχνάω κι εγώ με τη σειρά μου, αν πάψω να θυμάμαι την κόρη και τους αγαπημένους μου, ζητώ ταπεινά από όποια ευγενική ψυχή βρεθεί εκεί κοντά, να με σπρώξει από το μπαλκόνι.

Νταβίντ
Γκρόσμαν
Η ζωή παίζει
μαζί μου
εκδ. Ψυχογιός

Αθήνα, Μάρτιος 2023: Συμβαίνει Τώρα

Σκάνε ήχοι από παντού και είναι πολύ διαφορετικοί μεταξύ τους κι εξαιρετικά ενδιαφέροντες. Ο δίσκος του **Παύλου Παυλίδη** με τις διασκευές τραγουδιών του Μαρκόπουλου, ανεξάρτητα αν άρεσε ή δεν άρεσε, σήκωσε μια τεράστια συζήτηση. Δυστυχώς αυτή η συζήτηση ελάχιστες φορές πήγε προς το γεγονός της ύπαρξης πολλών ακόμη ελληνικών σχημάτων που δραστηριοποιούνται αυτήν την εποχή, τα περισσότερα στην Αθήνα, και δίνουν πολύ καλά τραγούδια αλλά και κυκλοφορίες εξαιρετικών ολοκληρωμένων δίσκων.

Ξεκινάω από τους **Echo Tides**, ακριβώς επειδή είναι μία από τις μπάντες που παίζουν πιο συχνά στα ακουστικά μου τους τελευταίους μήνες. Κυκλοφορούν αυτές τις μέρες ψηφιακά το «*Andromeda FM*», το πρώτο ελληνόφωνο album τους, όμως οι φανατικοί του βινυλίου πρέπει να περιμένουν μερικές μέρες ακόμα για να το αποκτήσουν. Τα τρία τραγούδια που αποκαλύφθηκαν στο προηγούμενο διάστημα, κατά σειρά «*Τούνελ*», «*Αόρατη κορδέλα*» και «*Αρχάγγελος*» ήταν το ένα καλύτερο από το άλλο: ναΐφ αισθητική, σαφές attitude, intage synths, ξεκάθαρες συνθετικές δομές, σπουδαία φωνητικά, άμεσες μελωδίες. Αν και τα υπόλοιπα τραγούδια στέκονται στο ίδιο επίπεδο, θα μιλάμε για έναν σπουδαίο δίσκο. Η τραγουδίστρια του σχήματος **Καλλιόπη Μητροπούλου**

γράφει παράλληλα και δικό της υλικό, έχοντας ήδη κυκλοφορήσει το πειραματικό «*Koto*» με την **Claire Kohda** στο ομώνυμο όργανο από την Ιαπωνία και το μικρό κομποτέχνημα «*It's The Water*», με τα εθιστικά φωνητικά και το εξαιρετικό treatment στον ήχο του βιολιού – είναι άλλωστε το όργανο που η Καλλιόπη παίζει. Ένα ακόμη μέλος της μπάντας, ο **Παναγιώτης Πανταζής**, ο γνωστότερος ως **Pan Pan**, κυκλοφόρησε στα τέλη του Δεκέμβρη επιτέλους και σε φυσικό προϊόν την κασέτα του «*Φαντασμαγορία Τρία*», που περιλαμβάνει τα «*Φωτιά στις κεραίες*» και «*Ανισόπεδη ντίσκο*», με guest φωνητικά από την Καλλιόπη, που έχουν γίνει ένα είδος απίστευτων li e anthems και την ίδια εποχή το πιο εσωστρεφές αλλά σπουδαίο με-

λωδικό «*Ακουστικά στο τρένο*», με δικά του ναΐφ και απόλυτα to the point δικά του φωνητικά.

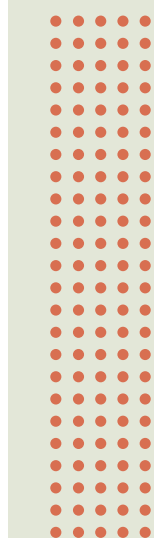
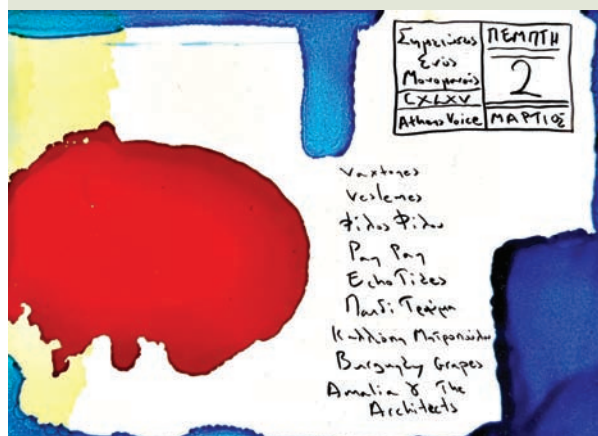
Είδα στη σκηνή την **Amalia** με τους **Architects** τον περασμένο Σεπτέμβρη support στους **Belle & Sebastian** και εκτίμησα αυτήν την ιδιαίτερη dream bedroom pop που στήνει. Αν ακόμη τότε δεν είχε ισχυροποιήσει το στίγμα της, με το «*Why's The Night*» δείχνει να βρίσκει τον ήχο και την προσωπική της φωνή σ' ένα indie dream track που υποστηρίζεται από μια πολύ μελωδική και ουσιαστική ακολουθία ακόρντων.

Το ότι οι **axtones** είναι η τραγουδίστρια **Ελένη (aka Etten) Τζαβάρα** των **Film**, ο κιθαρίστας **Θάνος Αμοργινός** των **Last Drive** και των **Earthbound**, ο μπασίστας **Χρήστος Ζώης** των **Hi Rollers**, **Jitterbugs** και **Rockets**, ο ντράμερ **Νίκος Φωτίου** των **Raindogs**, ο **Παναγιώτης Λουκουμάς** με θητεία στους **Sunsteps**, **Xaxakes**, **Scoritone** και ο **Δημήτρης Βόγλης** των **Scoritone**, λέει από μόνο του αρκετά. Αν όμως το πρώτο τραγούδι από τον επερχόμενο δίσκο τους, «*Never Ending Story*» ήταν μέτριο, δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να μιλάμε γι' αυτούς. Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε μ' ένα κομφοτένχημα power pop με στοιχεία από τα 60s αλλά και με τον τρόπο που τα 60s διαβάστηκαν στη Βρετανία στα late 80s και τα early 90s. Sunshine stuff, λίγη όψιμη Sarah, λίγη πρώιμη **Creation** και όλα λάμπουν εδώ. Ο δίσκος θα κυκλοφορήσει τον Απρίλιο από την **Old Bad Habits**.

«*Μέινστριμ*» θα λέγεται το album που θα κυκλοφορήσει το **Παιδί Τραύμα**, αργότερα μέσα στη χρονιά. Το πρώτο single από τον δίσκο αυτό είναι το «*Τρομακτικό*». Δυστοπική post disco με μια ατμόσφαιρα τόσο στο τραγούδι όσο και στη συνοδευτική εικόνα, που θυμίζει τον «*Κυνόδοντα*» του **Λάνθιμου**. Σαφώς πιο προχωρημένη δουλειά από οτιδήποτε άλλο έχει κάνει το **Παιδί Τραύμα**.

Επίσης, σοκαριστικά εξαιρετικό είναι το σχεδόν θανατομεταλλικής/μαυρομεταλλικής στιχουργικής «*Exorcismos*» του **eslemes**, αρκεί να είσαι μπαρουτοκαπνισμένος όσον αφορά τα σκοτάδια, όπως και το lo-fi πόνημα του **Κωνσταντίνου Τασσόπουλου**, το «*Μπάσο βεστιάριο*» κάτω από το απίθανο όνομα **Φίλος Φίλου**. Θα επανέλθουμε όμως σύντομα και στις δύο αυτές κυκλοφορίες της **eego**, που εξελίσσεται σε εταιρεία-αδυναμία αυτής εδώ της στήλης.

P.S.: Από το **ep** στην **Outlandish** αγαπώ αυτήν την ιδιότυπη instrumental προσέγγιση των **Burgundy Grapes**. Το 4ο album τους λέγεται «*Quadrella*» και κυκλοφορεί όπως και τα πιο πρόσφατα δύο από την **Inner Ear**.

ΕΙΣΑΙ ΤΟ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ, ΨΗΛΕ ΣΤΙΛΑΤΕ ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΑ ΜΑΤΙΑ

Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου.
Ρωτούσες διαδικασία για να εκδόσεις κληρονομητήριο. Αν θέλεις υπόδειγμα διάταξης, στείλε μήνυμα.

ΤΟ ΠΟΤΟ ΜΟΥ ΣΤΟ ΜΠΑΡ

Shamone. Πρώτη φορά πρώτη γνωριμία εκεί μέσα και σε άφησα τόσο εύκολα να φύγεις. Πρέπει να επανορθώσω, Παναγιώτη, ήσουν πολύ καλός.

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΙ

Δυο χρόνια τώρα μου λες ότι έχω συχνά πονοκεφάλους. Είσαι γλυκύτατη και το ξέρεις. Την επόμενη βδομάδα φεύγω από κει, και το ξέρεις και αυτό. Δώσε σήμα αν ψήνεσαι να πιούμε μια μπίρα.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ!

Μηλε Παπαγάλος.

Ήθελες να πληρώσεις για να φύγεις και με χάρη σε βοήθησα για να έρθει η σερβιτόρα στο τραπέζι σου. Είχα καιρό να κοιτάξω κάτι και να μη θέλει να φύγει το βλέμμα μου. Θέλω να το ξαναδώ αυτό το βλέμμα.

ACS ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ

Χαλάνδρι.

Ήρθες να φέρεις πακέτα και μου πήρες το μυαλό με το βλέμμα σου! Μίλα μου την επόμενη φορά...

ΣΕ ΨΑΧΝΩ!

Δουλεύω Πίλιο, Πορταριά.

Ήρθες με σχολείο για Σαββατοκύριακο στο ξενοδοχείο που εργάζομαι. Είσαι ανοιχτόχρωμος με γυαλιά. Με κοιτούσες συνέχεια, κι εγώ το ίδιο. Όταν έφευγες, με ευχαρίστησες... Είμαι το παιδί που σου σέρβιρε. Αν το δεις, να ξέρεις πως σε ψάχνω!

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Σε είδα στην Πλατεία Νερού

το Σάββατο που έβγαζες φωτογραφίες με τη μηχανή σου. Κοιταχτήκαμε αλλά δεν ήρθα να σου μιλήσω. Το μετάνιωσα. Θέλω πολύ να σε γνωρίσω και να μιλήσουμε για το αγαπημένο μας χόμπι, τη φωτογραφία...

ΕΙΧΑ ΚΑΙΡΟ ΝΑ ΔΩ ΤΥΠΟ ΠΟΥ ΝΑ ΜΕ ΤΡΑΒΗΣΕΙ

Ηλεκτρικός, Νερατζιώτισσα.

Ψώνισες στα mall και πήρες τον ηλεκτρικό προς Πειραιά. Μετάνιωσα που δεν σου χαμογέλασα. Όταν κάθισες, συναντήθηκαν οι ματιές μας αλλά κώλωσα να συνεχίσω να σε κοιτάω. Αν γύρναγε ο χρόνος πίσω, ίσως να προσπαθούσα να σε προσεγγίσω.

ΜΕΤΡΟ ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

Καθόμασταν απέναντι στο βαγόνι του

μετρό και κοιταζόμασταν σε όλη τη διαδρομή. Φόραγες φόρμα εργασίας καλυμμένη με μπογιές και κράταγες αγκαλιά το σακιδιό σου.

Έχεις γκρι μούσια και μαλλιά. Γιάννης

ΤΙ ΒΛΕΜΜΑ ΜΕ ΚΕΡΑΣΕΣ;

Μετρό, μπλε γραμμή.

Δευτέρα βράδυ, 12+ προτελευταίος συρμός από Κεραμεικό, μπαίνω με μια φίλη μου και καθόμαστε διαγώνια σου. Εσύ στη μονή θέση. Το βλέμμα σου ήδη δίνει άλλο νόημα στην παρουσία σου. Παρά την εμφανή κούραση, εκείνο διαπεραστικό, να διαχέει ενέργεια μέσα μου. Η φίλη φεύγει γρήγορα και όταν ξανακοιτάζω προς το μέρος σου, εσύ με κοιτάς στα μάτια. Με νικάς, δεν μπορώ να κρατήσω το βλέμμα μου. Σε κοιτάω με τον πιο διακριτικό τρόπο που μπορείς να κρατήσεις οπτική επαφή μέσα στο μετρό. Με την αντανάκλασή σου από το σκοτεινό τζάμι.

Το παλτό σου ή καπαρντίνα ενδεχομένως, τα μεσαία κρικακία στα αυτιά σου, τα ελαφρώς πιασμένα μαλλιά σου, έφυγαν όταν κατέβηκες κάπου στην Πανόρμου. Το βράδυ ξενύχτησα προσπαθώντας να κρατάω στο μυαλό μου την εικόνα σου. Η ενέργειά σου ήταν μέσα μου. Σε έναν τύπο που φόραγε μάσκα, γυαλιά, ντυμένος στα μαύρα. Όταν ξαναμπήκα σήμερα στο μετρό κοιτάζα μήπως... σαν κάποιον μπαρ που βγαίναμε παλιά και έψαχνα αν υπάρχουν. Και εδώ, άλλωστε, λίγη τύχη ψάχνω, μήπως και έχω την ευκαιρία να σου πω πως με έκανες να νιώσω.

ΜΑΥΡΟΜΑΛΛΑ

ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΕΡΟΧΟ ΧΟΡΟ

Ήσουν με τη μεγάλη παρέα σου, κοιταχτήκαμε αλλά έφυγες πριν έρθει η στιγμή να σου μιλήσω. Αν το δεις, στείλε μου.

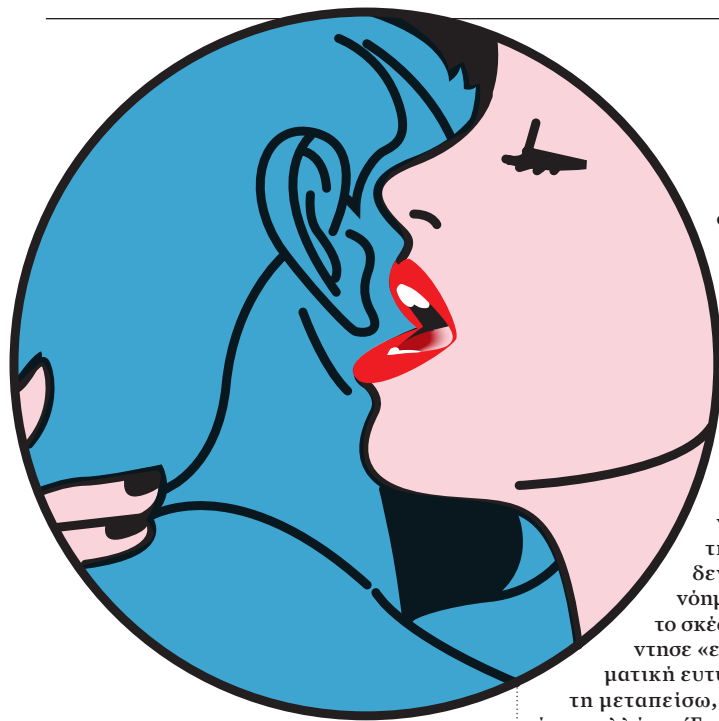
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΕΛΑΤΩΝ VODAFONE

Με κάλεσες από την εξυπηρέτηση πελατών της Vodafone

για ένα αίτημα που εκκρεμούσε (το αίτημα: 2 μήνες παραπάνω χρέωση στον λογαριασμό από τα welcome tones). Να ξέρεις έχεις την πιο γλυκιά φωνή. Σίγουρα θα είσαι πανέμορφη. Μου έφτιαξες την ημέρα και τη διάθεση. Δεν υπήρχε καμία περίπτωση να σε ρωτήσω τίποτα από το τηλέφωνο εν ώρα εργασίας σου – γιατί δεν ήθελα να σου δημιουργήσω κανένα πρόβλημα στη δουλειά σου. Κάνω την προσπάθειά μου, λοιπόν, εδώ μήπως το δεις και θέλεις να μιλήσουμε. Μου είπες και το επίθετό σου. Θα χαρώ πολύ να μιλήσουμε.

ΖΑΧΟΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Θεωρώ ότι αξίζει μετά από τόσες ματιές να γνωριστούμε.

σπαθώ να βγαίνουμε όσο μπορώ, της προτείνω να κάνουμε πράγματα για να ξεχνιέται, αλλά έχει κλειστεί πολύ στον εαυτό της. Το κερασάκι στην τούρτα είναι ότι τις προάλλες που πήγα από το σπίτι της, μου είπε ότι θέλει να γυρίσει στο χωριό της μόνιμα γιατί εδώ δεν βρίσκει πια κανένα νόημα. Της είπα «ούτε να το σκέφτεσαι» και μου απάντησε «εκεί θα βρω την πραγματική ευτυχία». Προσπαθώ να τη μεταπεισω, αλλά αυτή τίποτα... έχει κολλήσει. Έχεις καμιά ιδέα να της αλλάξω γνώμη;

Τζένη μου καλησπέρα, επειδή σε παρακολουθώ και ξέρω ότι αγαπάς πολύ τα ζώα, θα ήθελα τη γνώμη σου σε κάτι. Έχω ένα μικρό σκυλάκι και κάθε πρωί το βγάζω βόλτα στη γειτονιά μου. Πάντα έχω μαζί μου σακουλίτσα για τα περιττώματά του και πάντα προσέχω να τα μαζεύω επιμελώς. Μια κυρία όμως, μεγάλης ηλικίας, που μένει παραπάνω στο στενό μου, κάθε φορά που μας πετυχαίνει να περνάμε από τον δρόμο της, βγαίνει έξω και ωρύεται. Μου λέει πράγματα, που ούτε μπορώ να σου γράψω. Μου λέει να μην ξαναπεράσω εγώ και το βρομόσκυλό μου από το σπίτι της, ότι θα το φολιάσει και άλλα τέτοια ακραία. Εγώ φοβήθηκα. Δεν μου αρέσουν οι εντάσεις και έτσι άλλαξα δρομολόγιο. Πάμε πια τη βόλτα μας από άλλο στενό. Βέβαια, λέω από μέσα μου, είναι δυνατόν να κερδίζει πάντα ο παραλογισμός και η κακία;

Έχω ήδη εκνευριστεί με την κυρία και πολύ θέλω να έρθω εκεί που μένεις και να βγάλουμε παρέα βόλτα τα σκυλάκια μας. Εφόσον δεν ισχύει κάποιο ιδιαίτερο καθεστώς, οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια είναι κοινόχρηστα, «ανήκουν» σε όλους και έχουν σχεδιαστεί για να εξυπηρετούν όλους τους πολίτες. Επιπλέον τα πληρώνεις τόσο εσύ, όσο και η κυρία. Ο καθένας, λοιπόν, έχει δικαίωμα να τα χρησιμοποιεί, αλλά και την υποχρέωση να τα φροντίζει, όπως και κάνεις. Αφού σε βολεύει και σου αρέσει η διαδρομή, κανείς δεν μπορεί να σε υποχρεώσει να την αλλάξεις. Αν σας ξανααπειλήσει ή σας ξαναβρίσει, θα μπορούσες να της εξηγήσεις με ψυχραιμία ότι έχει άδικο και αν δεις ότι παρεκτρέπεται εκ νέου, να καταγγείλεις το περιστατικό στην αστυνομία. Η νοστορπία της δεν θα αλλάξει, βέβαια, αλλά είναι σημαντικό να κατανοήσει με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο πως ο δρόμος δεν της ανήκει και πως οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε ως σοβαροί και ενήλικοι πολίτες στα κοινά.

Γεια σου μανεκέν μου, έχω σοβαρό θέμα με την κολλητή μου. Στην αρχή νόμιζα ότι δεν είναι τόσο σοβαρό. Πριν από 6 μήνες περίπου, χώρισε με τη σχέση της. Τα είχαν πάνω από τέσσερα χρόνια. Αυτήν τον αγαπούσε πολύ, ήταν ο άνδρας της ζωής της – ακόμα και τώρα αυτό λέει. Είναι πάρα πολύ στενοχωρημένη. Έχει περάσει αρκετός καιρός, αλλά αυτή είναι ακόμα όπως ήταν την πρώτη μέρα. Προ-

Η φίλη το έχει πάρει βαριά και αυτό είναι ok. Θέλει σίγουρα τον χρόνο της και το αντιμετωπίζει με τον δικό της τρόπο. Κάνεις, νομίζω, ήδη αρκετά για τη φίλη σου και μπράβο σου, αλλά εγώ πιστεύω ότι κάπου εδώ χρειάζεται να της δώσεις τον χώρο της για να το ξεπεράσει όπως και όποτε εκείνη μπορεί. Σίγουρα, θα μπορούσες να της προτείνεις να μιλήσει σε έναν ειδικό ψυχικής υγείας – αν θα ένιωθε ότι μπορεί να τη βοηθήσει. Ίσως ο χωρισμός να μην είναι το μόνο που τη στενοχωρεί και απλά να είναι η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι και να την έκανε να αναμολχώσει πράγματα μέσα της. Παρ' όλα αυτά, καταλαβαίνω ότι «απειλείται» υπό μία έννοια η φιλία σας, αν φύγει, αλλά αυτή είναι η δική της ζωή και χρειάζεται να χαράξει μόνη της τον δρόμο της.

Είμαι φοιτήτρια στην Αθήνα, δεύτερο έτος, και δεν έχω βρει ακόμη κάποιον να

κάνω καλή παρέα. Εν τω μεταξύ, μου αρέσει ένα παιδί στη σχολή που όμως έχω καταλάβει ότι αρέσει και σε μια κοπέλα που έχουμε αναπτύξει μια κάποια επαφή, μιλάμε για τα μαθήματα κλπ. Απ' ότι μου έχει εκμυστηρευτεί αυτή, έχουν βγει έτσι χαλαρά 2-3 ραντεβού. Εμένα, όμως, μου αρέσει αυτό το παιδί πολύ, όπως σου είπα. Μάλιστα μια μέρα που γυρίζαμε με το λεωφορείο παρέα από το Πανεπιστήμιο, του έδωσα και το τηλέφωνό μου για τα μαθήματα και εκείνος το δικό του. Εντάξει δεν έχουμε μιλήσει και πολύ από τότε, αλλά δεν ξέρω τι να πω. Μου φάνηκε, όταν γνωριστήκαμε, ότι έχουμε χημεία και ένωση οικεία μαζί του. Δεν ξέρω τι να κάνω και θέλω μια γνώμη. Ευχαριστώ!

Καλέ, πόσες πια τον διεκδικούν αυτόν; Το λοιπόν, τι θα έκανα εγώ. Θα έπιανα την κοπέλα αυτή και θα την ρώταγα ευθέως και χωρίς ντροπές τι παίζει με τον τύπο. Πιστεύω ότι αυτό θα σας φέρει και πιο κοντά και ίσως να σημαίνει και την αρχή μιας νέας φιλίας. Αν βεβαιωθείς ότι δεν τρέχει κάτι ιδιαίτερο και ότι έχεις το ελεύθερο, τότε ο δρόμος είναι ανοιχτός για να θριαμβεύσεις. Ένα απλό μήνυμα, χωρίς πολλή σκέψη και φιοριτούρες, μπορεί να ξεκινήσει μια ωραία γνωριμία. Για σκέψου, από δυο ειλικρινείς και αυθόρμητες συζητήσεις να καταλήξεις και με φίλη και με αγόρι στο τέλος του έτους... Στο εύχομαι!

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ -Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μίλα μου βρόμικα. Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Σημαντική εβδομάδα αυτή που ξεκινά, Κριέ μου, καθώς φιλοξενεί την Πέμπτη μια «συνάντηση κορυφής», meaning τη σύνοδο Αφροδίτης-Δία στο ζώδιό σου που συμβαίνει μια φορά στα 12 χρόνια. Ο πλανήτης της ομορφιάς, της αγάπης και του έρωτα είχε να σε επισκεφτεί έναν χρόνο και τώρα με την τυχερή «σύμπραξή» του με τον μεγάλο ευεργέτη Δία είναι η στιγμή να τα «πεις» λίγο με τον εαυτό σου, βάζοντας κάτω τα δεδομένα, κάνοντας τη «σούμα» σχετικά με τον βαθμό ικανοποίησης που αντλείς στην προσωπική και επαγγελματική σου ζωή. Αυτή η όψη σε βγάζει δραστικά από τυχόν ψευδαισθήσεις που διατηρούσες ίσως και ασυνείδητα σχετικά με πρόσωπα, καταστάσεις και συμπεριφορές, κάνοντάς σε να πιστέψεις πά-λι στη δύναμή σου να φέρεις τη ζωή σου προς τη «σωστή» κατεύθυνση, αυτή που ανταποκρίνεται περισσότερο στις φιλοδοξίες σου. Ανάνεωση λοιπόν και κινητοποίηση προκειμένου να βελτιώσεις ό,τι επιδέχεται βελτίωσης στα ερωτικά σου, τρελό «γκελ» σε περίπτωση που είσαι ελεύθερος, κοίταξε μόνο να μην το μεταφράσεις όλο αυτό σε παθητικότητα. Εξαιρετική επιρροή και για να προχωρήσεις σε αλλαγές που αφορούν την εξωτερική σου εμφάνιση. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου την ίδια μέρα σε επαναφέρει στην πραγματικότητα των ευθύνών σου σχετικά με μια φιλική σχέση/συνεργασία.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Η σύνοδος του κυβερνήτη σου, της Αφροδίτης, με τον πλανήτη της επέκτασης, τον Δία, αυτήν την εβδομάδα (2/3) σου δίνει μια εύκολη «λύση» και μια απενοχοποίηση προκειμένου να κάνεις αυτά που ξέρεις ότι απολαμβάνεις συναισθηματικά, χωρίς να ψάχνεις αλλού για «σωτήρες» αναφορικά με τραύμα του παρελθόντος. Αυτό προϋποθέτει φυσικά μια προσπάθεια να αγκαλιάσεις τον εαυτό σου χωρίς «αστερίσκους» και χωρίς διάθεση για σκληρή κριτική. Τώρα είναι καιρός για συγχώρεση και εγκαθι-νίαση μιας αγαπητικής στάσης που μπορεί να σε οδηγήσει σε μια άλλη ποιότητα σχέσης με τον εαυτό σου. Είναι καλό να ξεμπερδεύεις λοιπόν με ό,τι σε κρατάει πίσω, σε μια καθημερινότητα και σε μια ψυχολογική πραγματικότητα που δεν σε εκπράζει. Σε περίπτωση που βρίσκεσαι σε φάση πένθους, η όψη αυτή θα λειτουργήσει «θεραπευτικά» μ' έναν τρόπο. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου (2/3) μπορεί να βγάλει μια τάση για πιο αισιόδοξες σκέψεις σχετικά με τα επαγγελματικά σου, ιδιαίτερα αν αντιμετωπίζεις προβλήματα στη σχέση μ' έναν προϊστάμενο, συνεργάτη, κάποιο πρόσωπο εξουσίας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Είναι γεγονός ότι ως Δίδυμοι «ζεις» για τους φίλους και την κοινωνική σου ζωή και η υπέροχη σύνοδος Αφροδίτης-Δία αυτήν την εβδομάδα (2/3), πάνω στο ξεκίνημα της άνοιξης, είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για να τα επιβεβαιώσεις. Η διάθεσή σου ανοίγει και λαχταράς να έρθεις σε επαφή με τα αγαπημένα σου πρόσωπα, να μοιραστείς όμορφες στιγμές, να γελάσεις με την ψυχή σου, αλλά και να δοκιμάσεις την τύχη σου στο φλερτ με περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας και με την χρήση της τεχνολογίας, μέσω dating εφαρμογών κ.λπ. Αν είσαι σε σχέση επιβάλλεται να κανονίσεις κάτι με το ταίρι σου, αφού παίζουν και αποφάσεις για την επισημοποίηση του έρωτά σας, ενώ αν είσαι single έχε υπόψη σου ότι μια φιλική σχέση μπορεί τώρα να πάρει άλλη «τροπή». Καλή όψη για ν' ανοίξεις τον κύκλο σου ή να αναβαθμίσεις τον ρόλο σου σε μια ομάδα. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου (2/3) μπορεί να δημιουργήσει ένα πιο βαρύ κλίμα στην επικοινωνία σου, ίσως και λόγω της τάσης σου να βλέπεις το ποτήρι «μισοάδειο» σχετικά με ζητήματα των επαγγελματικών, νομικών θεμάτων, δοσοληψιών με το δημόσιο, ταξιδιών κ.λπ., τα οποία χρειάζονται πολύ συγκεκριμένες κινήσεις κατόπιν ουσιαστικής σκέψης, για να μην κάνεις απλά πολύ κόπο άσκοπα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

«Όλα για την καριέρα σου» αυτήν την εβδομάδα με την –once κάθε 12 χρόνια– σύνοδο Αφροδίτης-Δία στον Κριό και το υψηλότερο σημείο του ωροσκοπίου σου. Αυτή είναι μια όψη που ισχυροποιεί τη θέλησή σου να καταφέρεις τους στόχους σου στα επαγγελματικά, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες, προχωρώντας σε δράση χωρίς αναβολές, δουλεύοντας με πίστη προς την κατεύθυνση των ονείρων σου. Αυτό το τελευταίο, το κομμάτι της αυτοπεποίθησ ηνλαδής, είναι και το πιο σημαντικό, αφού το γνωστό κλισέ: «Αν εσύ δεν πιστεύεις στον εαυτό σου, πώς περιμένεις να πιστέψουν οι άλλοι σε σένα;» επιβεβαιώνεται μοιραία, καθώς παίζουν και περίεργα «μοτίβα» αυτοθυματοποίησης, αυτοϋπονόμευσης κ.λπ., φυσικά απόρροια φόβου και αδυναμίας εσωτερικής διαχείρισης. Μην επιτρέψεις στον εαυτό σου κάτι τέτοιο, αφού πραγματικά οι πιθανότητες για εξέλιξη, πρόοδο, επαγγελματική άνοδο, μια νέα συνεργασία, πλάνα για αλλαγή κατεύθυνσης, νέα προσωπικά επιχειρηματικά ξεκινήματα είναι με το μέρος σου. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου (2/3) από την άλλη σε βάζει σε μια συναισθηματική αναστάτωση, βγάζοντας στην επιφάνεια αμφιβολίες και ανασφάλειες στα προσωπικά και τα οικονομικά σου, δυσκολεύοντας σκέψεις σχετικά με εναλλακτικές που μπορεί μεν να υπάρχουν, αλλά εσύ με κάποιοιον τρόπο δεν είσαι σε θέση να δεις.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Μπορεί μόλις να αποχαιρέτησε το τρίήμερο της Αποκριάς, η όρεξή σου όμως για ταξίδια μάλλον θεριεύει αυτή την εβδομάδα, με τη σύνοδο Αφροδίτης-Δία στον φιλικό Κριό (2/3). Η ανάγκη σου να δεις ανθρώπους, να εξερευνήσεις καινούργιους τρόπους σκέψης, διασκέδασης είναι μεγάλη. Αυτό ισχύει και για επαγγελματικά σχέδια, σπουδές και τα προσωπικά σου. Τα θέλεις όλα μεγάλα στη ζωή σου σ' αυτήν τη φάση... από συναισθήματα, χρήματα, μέχρι το πόσο δυνατά γελάς. Η άνοιξη σε βρίσκει έτοιμο για ανανέωση, θέλοντας να επεκταθείς και να εξελιχθείς. Αυτή η όψη θα σε βοηθήσει να υιοθετήσεις μια καινούργια οπτική που θα σε «φρεσκάρει» εγκεφαλικά, προχωρώντας με την πρακτική υλοποίηση, που μπορεί να μην είναι τόσο ευκολάκι, αφού προϋποθέτει θέσπιση συγκεκρι- μένου πλάνου και προτεραιοτήτων, προκειμένου να βάλεις όλο αυτό σε καλοόπια. Εκεί έρχεται να «κουμπώσει» και η σύνοδος Ερμή-Κρόνου απέναντί σου στον Υδροχόο (2/3) που μολονότι ταιριαστή για σοβαρές συζητήσεις, μπορεί να ψυχράνει το κλίμα σε μια προσωπική σχέση/συνεργασία.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Η σύνοδος Αφροδίτης-Δία στον Κριό αυτήν την εβδομάδα (2/3) αποτελεί μια εξαιρετικά θετική επιρροή για τα οικονομικά σου και θα πρέπει να την εκμεταλλευτείς σχετικά με διαπραγματεύσεις συμφωνιών, συζητήσεις με συνεργάτες για τα μελλοντικά πλάνα της επικείμενής σου, υπογραφές συμβολαίων, αγοραπωλησίες ακινήτων, διακανονισμούς χρεών, ρυθμίσεις οφειλών, αιτήσεις για χρηματοδότηση, θέματα περιουσιακών, κληρονομικών ή οικονομικών ζητημάτων που αφορούν το σύντροφό σου. Δεν αποκλείεται να υπάρξει για μερικούς μια προοπτική που δεν είχαν σκεφτεί, ένα κέρδος από κάποια επένδυση που δεν είχαν υπολογίσει, μια αύξηση στη δουλειά κ.λπ. Ωστόσο, επειδή αυτή η όψη βγάζει και τάση να βάλεις γερά το χέρι στην τσέπη προκειμένου να περάσεις καλά πρόσεξε μην καταλήξεις να χρωστάς στο τέλος! Η σεξουαλικότητα σου θα είναι αυξημένη, επιθυμώντας να απολαύσεις στο έπακρο καυτές στιγμές με τον σύντροφό σου και να γίνεις ίσως λίγο πιο τολμηρός. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου (2/3) σκοτεινιάζει κάπως τη σκέψη στη δουλειά, βγάζοντας και παραπάνω ευθύνες, ενώ η είσοδος του Ερμή απέναντί σου στους Ιχθείς (3/3) εστιάζει την ενέργειά σου στην καλύτερη προσέγγιση στα προσωπικά σου.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

«Χαράς ευαγγέλια» αυτήν την εβδομάδα, καθώς η Αφροδίτη, ο κυβερνήτης του ζωδίου σου, σχηματίζει σύνοδο με τον πλανήτη της τύχης, Δία, απέναντί σου στον Κριό την Πέμπτη, μια όψη που συμβαίνει μόνο μια φορά κάθε 12 χρόνια. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως μπροστά σου ανοίγονται οι καλύτερες προοπτικές για τις διαπροσωπικές σου σχέσεις, προσωπικές και επαγγελματικές, σε όποια φάση κι αν βρίσκεσαι. Η διάθεση αλλά και οι ευκαιρίες για φλερτ και νέες γνωριμίες για τους αδέσμευτους ενισχύονται στο φουλ και πραγματικά δεν πρέπει να μείνεις άπραγος αν σ' ενδιαφέρει το όλο θέμα, αντίθετα πρέπει να περάσεις στη δράση όντας «out and about», εκπέμποντας σαγήνη και αυτοπεποίθηση, που να είσαι σίγουρος ότι δεν θα περάσει απαρατήρητη. Αν τώρα το 'χεις βρει το αγόρι/το κορίτσι μπορείς να περάσεις όμορφες στιγμές με έντονο συναίσθημα πληρότητας και το κυριότερο, μπορεί τώρα να παρθούν αποφάσεις για την πορεία της σχέσης, όπως π.χ. μια συγκατοίκηση, μια επισημοποίηση, έναν γάμο. Yes, αυτή η όψη «μυρίζει κουφέτο», ενώ είναι άκρως ευνοϊκή και για νέες συμφωνίες, καινούργιες συνεργασίες, υπογραφές συμβολαίων κ.λπ. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου την ίδια μέρα επιτείνει την τάση για σοβαρές συζητήσεις, ίσως όμως και σκληρά ξεκαθάρσματα. Όπου όμως κλείνει μια πόρτα, ανοίγει ένα παράθυρο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Καθώς η άνοιξη ξεκινά και επίσημα από αυτήν την εβδομάδα έχεις διάθεση να κάνεις ένα ολικό restart στο κομμάτι που αφορά το πώς οργανώνεις την καθημερινότητά σου, πώς αξιοποιείς τον χρόνο σου και κυρίως πώς φροντίζεις την υγεία σου. Η σύνοδος Αφροδίτης-Δία στον Κριό την Πέμπτη σε παρακινεί να στραφείς στον εαυτό σου και στην πραγματικότητα της φυσικής σου κατάστασης, αναγνωρίζοντας ότι οι γνωστές συνταγές και τα γνωστά μοτίβα συμπεριφοράς οδηγούν στα ίδια αποτελέσματα, δίνοντας χώρο στο νέο fitness approach να κάνει τη διαφορά στη ζωή σου, στα επίπεδα ενέργειάς σου και στο πόσο άνετα αισθάνεσαι μέσα στο ίδιο σου το σώμα. Μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν, ωστόσο όλοι χρειάζονται κάποιες φορές ένα πουσάρισμα για να κόψουν βλαβερές συνήθειες και να βελτιώσουν τον εαυτό τους, με την όψη να είναι βοηθητική και στην περίπτωση που σε ταλαιπωρεί κάποιο θέμα υγείας και αναζητάς τον κατάλληλο ειδικό/την κατάλληλη θεραπεία. Παράλληλα είναι ευνοϊκή και για τα εργασιακά σου, βελτιώνοντας σχέσεις με συναδέλφους, πελάτες, υπαλλήλους, φέρνοντας ίσως και μια καινούργια επαγγελματική προοπτική για μερικούς. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου την ίδια μέρα αφαιρεί ψευδαισθήσεις στο κομμάτι των οικογενειακών, δημιουργώντας κάποια συναισθηματική απόσταση από τα κοντινά σου άτομα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Η άνοιξη έρχεται με φουλ ερωτικά vibes, καθώς αυτήν την Πέμπτη σχηματίζεται η αρκετά σπάνια –συμβαίνει κάθε 12 χρόνια– σύνοδος Αφροδίτης-Δία στον φιλικό σου Κριό, βγάζοντας τα πάθη και την καψούρα στην επιφάνεια. Ίσως λάβεις την ανταπόκριση που ήλπιζες από το αντικείμενο του πόθου σου, έχοντας μεγάλη ρέντα στο φλερτ, ενώ αν είσαι σε σχέση μπορεί να ζήσεις στιγμές πρωτόγνωρης έξαψης. Η διάθεσή σου ανεβαίνει, έχεις ανάγκη από περισσότερη διασκέδαση και περισσότερες συναντήσεις με φίλους, θέλοντας να βγεις, να στολιστείς, αλλά και να δοκιμάσεις καινούργια πράγματα σε επίπεδο δημιουργικότητας, ιδιαίτερα αν ασχολείσαι με τον καλλιτεχνικό χώρο, όπου μάλιστα δεν αποκλείεται να υπάρξει και μια αναγνώριση του ταλέντου σου, κάποια σημαντική ευκαιρία ή επιτυχία. Η γονιμότητά σου θα είναι αυξημένη, πράγμα τέλειο σε περίπτωση που κάνεις προσπάθειες για ένα μωράκι – σε αντίθετη περίπτωση καλό είναι να πάρεις τις προφυλάξεις σου. Αν πάλι είσαι ήδη γονιός, μπορεί να πάρεις μια χαρά μέσω των παιδιών σου. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου την ίδια μέρα θέλει προσοχή σε uninvited απαισιόδοξες σκέψεις που λειτουργούν αυτοσαμποταριστικά, αλλά και σε «αρρυθμίες» στην επικοινωνία.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Με τη σύνοδο Αφροδίτης-Δία αυτήν την εβδομάδα (2/3), την πρώτη ουσιαστικά της άνοιξης, η λογική είναι συγκεκριμένη: ο περισσότερος προσωπικός χώρος ισούται τώρα με μια θετικότερη ψυχολογία. Και δεν είναι τυχαίο που αυτά τα δύο συνδέονται μεταξύ τους, αφού όσο ανάγκη έχεις το να «ανήκεις» κάπου συναισθηματικά, αλλά τόσο ανάγκη έχεις από χρόνο για να κάνεις «καλή παρεούλα» με τον εαυτό σου. Αυτό φυσικά προϋποθέτει και το να μην πηγαίνεις γυρεύοντας για προβλήματα εκεί που δεν υπάρχουν στα προσωπικά και τα οικογενειακά σου, μένοντας πιστός από την άλλη στη βασική αρχή σου να πεις ορισμένα πράγματα όπως είναι, για να είσαι πιο εντάξει με τον εαυτό σου, σε μια περίοδο που ο φόρτος στη δουλειά και στην καθημερινότητα συνεχίζει να επιβαρύνει τις ενεργειακές σου αντοχές και να σε αγχώνει. Θα σου βγει παράλληλα και μια διάθεση πρακτικής ανανέωσης του προσωπικού σου χώρου που θα σε αναζωογονήσει deep inside, ενώ εύνοια μπορεί να υπάρξει και σχετικά με θέματα ακινήτων, σχετικά π.χ. με μια μίσθωση, μια συγκατοίκηση, μια μετακόμιση κ.λπ. Οι γεννημένοι στις αρχές του 2ου δεκαημέρου μπορεί να καλωσορίζουν ένα καινούργιο μέλος στην οικογένεια, η σύνοδος Ερμή-Κρόνου όμως (2/3) ίσως δημιουργήσει μια έξτρα αγωνία για τα οικονομικά, π.χ. ένα απρόσμενο έξοδο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Η εξωστρέφεια και η ανάγκη να «γυρίσεις και να μυρίσεις» είναι έντονη αυτήν την εβδομάδα με τη σύνοδο Αφροδίτης-Δία στον Κριό (2/3), που οξύνει τα επικοινωνιακά σου skills, αλλά και την τάση να επιθυμείς αυτά με τα οποία ένιωσεσ καλά την τελευταία φορά, αναφορικά με τα προσωπικά σου. Οι επιλογές και οι δυνατότητες για νέες γνωριμίες αυξάνονται πάντως σε αυτήν τη φάση, ενώ οι καταστάσεις εναλλάσσονται με μεγάλη ταχύτητα σε επίπεδο διασκέδασης, επαφών με φίλους και δημιουργικών ασχολιών. Προσπάθησε, ωστόσο, να μην επανεπληλώσεις σε άτομα και σχέδια που είχες προηγουμένως εγκαταλείψει, γιατί είναι χάσιμο χρόνου. Αντίθετα προσπάθησε να εστιάσεις στο καινούργιο που σου ταιριάζει καλύτερα κι όχι σ' αυτό που σου εξασφαλίζει τη σιγουριά της αίσθησης του γνώριμου και άρα του μη εξελικτικού. Αν είσαι σε φάση που αναζητείς εργασία είναι καλό να στείλεις τώρα βιογραφικά και να περάσεις από συνέντευξη, ενώ αν σκοπεύεις να διαφημίσεις τη δουλειά σου είναι μια καλή περίοδος για να ψαχτείς σχετικά με τις δυνατότητες που σου προσφέρει το ίντερνετ, τα social media κ.λπ. Η τελευταία σύνοδος Ερμή-Κρόνου στο ζώδιό σου (2/3) μπορεί να βγάλει κάποια δυσκολία ή ένα παράπονο στη σύνδεση με άτομα του περιβάλλοντός σου, προμοτάροντας τον πεσιμισμό (γεννημένοι τελευταίες μέρες).

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Με μια πολύ θετική και όχι τόσο συχνή όψη που αφορά τα οικονομικά σου υποδέχεται την άνοιξη, καθώς την Πέμπτη σχηματίζεται η σύνοδος Αφροδίτης-Δία στον Κριό που μπορεί να φέρει και κάποια ανέλπιστη «bonanza». Σε κάθε περίπτωση, είναι μια ευνοϊκή συνθήκη που χρήζει αξιοποίησης αναφορικά με νέα επιχειρηματικά σχέδια, καινούργιες συνεργασίες, επενδύσεις, αγοραπωλησίες ακινήτων, αιτήσεις για χρηματοδότηση, συζητήσεις συμφωνιών, υπογραφές συμβολαίων, κληρονομικά, φορολογικά κ.λπ. Το πώς μπορείς να βγάλεις περισσότερα λεφτά, πόσο πιστεύεις στην ικανότητά σου να παράξεις πλούτο, αλλά και πώς πρέπει να αξιοποιήσεις τα ήδη υπάρχοντα αποκτήματά σου για να απολαύσεις μια μεγαλύτερη αίσθηση ασφαλείας σ' αυτό το κομμάτι στο μέλλον, είναι ζητήματα που θα σε απασχολήσουν έντονα, προσοχή ωστόσο στην τάση για υπερβολικά ξεδόμενα. Η σύνοδος Ερμή-Κρόνου αργότερα την ίδια μέρα «παίζει» με φοβίες/άγχη στα προσωπικά και τα επαγγελματικά σου, καθώς και με παρελθοντικά τραύματα που δεν έχουν όμως ξεπεραστεί ουσιαστικά. Η είσοδος του Ερμή στο ζώδιό σου την Παρασκευή, σου επιτρέπει μεγαλύτερη διαύγεια πνεύματος, αυξάνοντας την εξωστρέφειά σου. **A**

Sky Premium Life

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΝΟΣΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ

BODYGUARD

Φόρμουλα στοχευμένης δράσης
με βιταμίνες C, B12, D3, K2,
ψευδάργυρο, σελήνιο, χαλκό,
σαμπούκο και βήτα γλυκάνες

βιταμίνη C 1000mg
παρατεταμένης αποδέσμευσης

βιταμίνη D3 2500IU

ψευδάργυρος 25mg

01.03 - 21.03.2023

ΤΡΩΜΕ ΕΞΩ!

Προνομιακά μενού των **15€, 30€, 60€ και 80€**.
Επιπλέον έκπτωση **10%** & απολαυστικές εμπειρίες
αποκλειστικά για κατόχους καρτών **Alpha Bank Mastercard®**!

Κλείστε τραπέζι στο **dineathens.gr**

100+

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

4

ΕΚΠΤΩΤΙΚΑ
ΜΕΝΟΥ

+10%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΚΑΡΤΕΣ
Alpha Bank Mastercard

Μάθετε περισσότερα:

Για την υποστήριξη:

ALPHA BANK

